

Økonomi- og
Indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk

Høring over udkast til lov om frikommunenetværk og supplerende høring over tillæg til udkast til lov om frikommunenetværk

24. marts 2017

Ankestyrelsen har den 24. februar og 13. marts 2017 modtaget udkast til forslag til lov om frikommunenetværk og tillæg til lovforslag om frikommunenetværk forlænges.

J.nr. 2017-0017-11808

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Ankestyrelsen har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Tel +45 3341 1200

Bemærkninger til lovforslagets § 12 om optagelse på et bestemt botilbud for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der ikke modsætter sig en flytning, men ikke kan give informeret samtykke

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 12, 3. afsnit, at efter gældende ret stilles borgere, der ikke kan give informeret samtykke, ringere i forhold til flyttemuligheder end andre borgere, der er i stand til at give informeret samtykke, idet disse vil være omfattet af fritvalsreglerne.

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Dette er Ankestyrelsen enig i, men det skal bemærkes, at vi for tiden har principielle overvejelser om, hvorvidt servicelovens § 129, stk. 1, kan anvendes i situationer, hvor botilbuddet efter borgerens optagelse ikke betragtes som egnet, idet borgeren mistrives i det valgte botilbud. Disse borgere vil, hvis det vurderes muligt at anvende bestemmelsen i sådanne tilfælde, kunne være omfattet af fritvalsreglerne, når et nyt botilbud skal findes.

Endelig henvises der i tredje sidste afsnit på side 28 til § 12, stk. 1, i serviceloven. Vi forudsætter, at der menes lovforslagets § 12, stk. 1.

Bemærkninger til lovforslagets § 13 om at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer for en person med betydeligt og varigt nedsat psykisk funktionsevne, hvis denne person ikke modsætter sig dette

Til lovforslagets bemærkninger til § 13, 2. afsnit, skal vi bemærke, at personkredsen er personer, der modtager eller vil kunne modtage personlig og praktisk hjælp samt socialpædagogisk bistand mv. efter servicelovens §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104.

Det fremgår tillige af lovforslaget, at der ønskes en lempeligere adgang til at anvende personlige alarm- og pejlesystemer uden samtykke, når en person, der fx lider af udviklingshæmning, ikke modsætter sig foranstaltning, og denne er til gavn for borgeren. Herunder at systemerne kan anvendes uden forudgående myndighedsafgørelse i situationer, hvor personen ikke modsætter sig dette.

Vi foreslår, at kommunen løbende skal følge op på, om anvendelse af systemerne er nødvendige.

Bemærkninger til lovforslagets § 14 om i en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video- audio- og bevægelsesovervågning for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne

Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at hvis en person, der mangler evnen til at give informeret samtykke, ingen nærmeste pårørende eller værge har, kan der træffes afgørelse om en foranstaltning efter 1. pkt., hvis to medarbejdere med kendskab til borgeren og fagligt indsigt på området giver en faglig anbefaling til dette. Samtidig fremgår det af bestemmelsens stk. 2, at denne afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen.

Vi foreslår, at det nærmere beskrives, hvordan disse personers ret til at klage sikres, når der ikke er nogen nærmeste pårørende eller værge. Det bør overvejes, om der ikke skal iværksættes værgemål for disse personer.

Bemærkninger til lovforslagets §§ 15 og 28 om tilkøbsydelse til borgere visiteret til ydelser efter servicelovens §§ 85 og 83

Efter forslaget § 15, stk. 2, nr. 1, og § 28, stk. 2, nr. 1, må tilkøbsydelsen ikke træde i stedet for de ydelser, som borgeren er berettiget til efter lov om social service eller anden lovgivning.

Vi foreslår, at det fremgår af bemærkningerne, at kommunalbestyrelsen, inden det beslutes, om borgeren kan tilbydes tilkøb af yderligere visiterede ydelser eller andre ydelser omfattet af § 85, er forpligtet til at sørge for, at borgerens behov for hjælp efter servicelovens § 85 er afdækket. Det skal sikre, at tilkøbsydelsen ikke træder i stedet for de ydelser, som borgeren er berettiget til efter lov om social service eller anden lovgivning. Der henvises til kommunens omsorgs- og opfølgingspligt i servicelovens §§ 82 og 148, stk. 2, og undersøgelsesprincippet i retssikkerhedslovens § 10.

I forhold til forslagets § 28 bør det ligeledes fremgå, at kommunalbestyrelsen, inden borgeren der er visiteret til ydelser efter § 83, tilbydes tilkøbsydelse, er forpligtet til at sørge for, at borgerens behov for hjælp efter servicelovens § 83 er afdækket. Det skal, som efter forslagets § 15, sikre, at tilkøbsydelsen ikke træder i stedet for de ydelser, som borgeren er berettiget til efter lov om social service eller anden lovgivning. Der henvises til kommunens omsorgs- og opfølgingspligt i servicelovens §§ 82 og 148, stk. 2, og undersøgelsesprincippet i retssikkerhedslovens § 10.

Endelig foreslår vi, at socialtilsynets tilsynsforpligtelse uddybes, så det er tydeligt hvad socialtilsynet skal føre tilsyn med og hvordan. Vi henviser til andet sidste afsnit på side 39, hvor der står, at leverandøren af tilkøbsydelser skal være godkendt af socialtilsynet, jf. reglerne i lov om socialtilsyn, når leverandørens kerne-opgaveområde er omfattet af dette. Det er efter vores opfattelse lidt uklart, hvilken tilsynsforpligtelse socialtilsynet har, når det er borgere, der ikke bor i botilbud eller lignende boformer, der modtager hjælp, herunder om der alene skal føres tilsyn med personalets kompetencer som led i tilsynet med botilbuddet.

Bemærkninger til lovforslagets §§ 17 til 20 om at begrænse magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten til det absolutte nødvendige

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 17, 2. afsnit, at det med det foreslåede stk. 2 fastsættes personalets forpligtelse til kun at anvende magt, når det ikke har været muligt på anden måde at opnå borgerens medvirken til en nødvendig foranstaltning.

Vi foreslår, at der stilles krav om, at der skal foreligge en beskrivelse af, hvilke socialpædagogiske indsatser, der er anvendt over for borgeren for at opnå det pågældende mål.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 18, 1. afsnit, at foranstaltningen alene kan ske, når der er nærliggende risiko for, at borgeren udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Vi foreslår, at der bør foreligge en beskrivelse af, at forholdene gør det absolut påkrævet.

Vi foreslår ligeledes, at der til lovforslagets § 19 stilles som krav, at der foreligger en beskrivelse af, at hjælpen ikke kan gennemføres uden brug af fysisk magt.

I andet sidste afsnit under § 19, står der, at fastholdelsen efterfølgende skal registreres og indberettes i overensstemmelse med den foreslåede § 8. Vi forudsætter, at der menes § 22.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 20, at personalet løbende skal vurdere, om mindre indgribende foranstaltninger kan anvendes. Personalets vurderinger herom bør også fremgå af borgerens sag, og hvis borgeren ikke selv kan varetage egne interesser, bør pårørende eller værge få indsigt i disse vurderinger.

Bemærkninger til lovforslagets § 21 om klager over anvendelsen af magt eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter §§ 18-20

Vi vurderer, at borgerens retssikkerhed ikke er tilstrækkeligt sikret ved, at klager alene kan indbringes for kommunalbestyrelsen.

Vi finder, at borgeren bør have behov for at klage til en anden instans. Grunden hertil er, at kommunen er driftsherre for en del af botilbuddene, og det er vigtigt i disse situationer, at der sker en uvildig prøvelse.

Sådanne klager bør kunne indbringes for Ankestyrelsen, som er klageinstans på sager om brug af magtanvendelse.

Bemærkninger til lovforslagets § 22 om registrering og indberetning

Det fremgår af ordlyden af den foreslåede § 22, at indgreb efter §§ 18-20 skal registreres og indberettes af personalet til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for en leveret ydelse efter § 85 i lov om social service.

Under bemærkningerne til bestemmelsen står der, at indberetningen skal ske til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i

tilbuddet, og til den kommune eller det socialtilsyn, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet. Vi foreslår, at ordlyden af § 22 ændres, så dette tydeliggøres, og det derved også tydeliggøres, at bestemmelsen svarer til servicelovens § 136, stk. 1.

Bemærkninger til lovforslagets § 24 om opsigelse af lejere i plejeboliger under visse betingelser

Det foreslås, at der til lovforslagets bemærkninger til § 24, side 44, næstsidste afsnit, næstsidste linje indføres værg:

”Dette skal som minimum ske ved en samtale med lejeren og /eller dennes værg eller pårørende om lejeren aktuelle behov og ønsker.”

Det fremgår af bestemmelsen og lovforslagets bemærkninger på side 45, 3. afsnit, at opsigelsesvarslet er fastsat til 3 måneder, hvilket svarer til det normale opsigelsesvarsel i den almene lejelov.

Vi foreslår, at kommunen skal sikre, at borger kan flytte ind i en anden passende bolig inden udløbet af opsigelsesvarslet, så borgeren sikres, at der ikke er en periode, hvor borger ikke har en bolig.

Bemærkninger til lovforslagets § 29 om tilsynsforpligtelse

På side 39, beskrives kommunens tilsynsforpligtelse i første afsnit under bemærkningerne til § 29. Der står blandt andet følgende:

”Efter de gældende regler i servicelovens § 151, stk. 2, 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen som led i tilsynsforpligtelsen efter servicelovens § 151, stk. 1, hvert år foretage mindst ét uanmeldt tilsynsbesøg på plejehjem m.v., jf. servicelovens § 192, i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og i andre tilsvarende boligheder i kommunen.”

Vi foreslår, at det tilføjes, at kommunalbestyrelsens forpligtelse efter § 151, stk. 1 og 2 ikke gælder tilbud, som er omfattet af socialtilsynet, jf. § 4 i lov om socialtilsyn. Vi henviser til servicelovens § 151, stk. 3.

Venlig hilsen

Cathrine Due Billing
Ankechef

Økonomi og indenrigsministeriet

Slotholmsgade 10
1216 København K
frikommuner@oimdk

Randers den 24. marts 2017

Høringssvar vedr. udkast til lov om frikommunenetværk

Tak for invitationen til at kommentere de lovgivningsmæssige rammer for frikommuneforsøget 2016-2020. Vi har følgende bemærkninger til lovudkastet.

Arbejdsgiverforeningen KA er bekymret for, at der med §15 og § 28 i lovudkastet gives hjemmel til, at frikommuner kan tilbyde tilkøbsydelse til borgere på områder, der ligger ud over den hjemmel, der gives i kommunalfuldmagten. Vi har stor respekt for behovet for at sikre en bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde.

Vi mener dog, at det er at gå den forkerte vej, når man agter at give kommunerne adgang til at sælge ydelser til borgerne på områder, der ligger ud over kommunalfuldmagten, og som i forvejen kan tilkøbes hos private leverandører. Helt grundlæggende bør kommuner ikke sælge ydelser i konkurrence med private virksomheder. KA finder, at dette er principielt forkert.

Såfremt kommunerne får hjemmel i lovgivningen til at udbyde tilkøbsydelser, som der lægges op til § 15 og § 28 i lovudkastet, bør det sikres, at konkurrencen mellem private leverandører og kommunale tilbud sker på fair og lige vilkår.

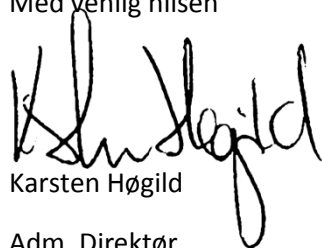
I bemærkningerne til lovforslaget tages der højde for en række elementer, der skal indregnes i prisfastsættelsen for at sikre en fair konkurrence. KA anerkender og påskønner disse hensyn, men opfordrer samtidig til, at OECD's anbefalinger for prissætning følges fuldt ud. I en analyse fra maj 2016, som er udarbejdet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen for Konkurrencerådet, konkluderes det, at man ved prissætning af offentlige aktiviteter ikke konsekvent korrigerer for de fordele, som det offentlige ejerskab giver adgang til. Helt konkret bør der ved prisfastsættelsen tages højde for, at kommunerne kan have skattemæssige fordele og bedre lånemuligheder, ligesom der bør medregnes et passende afkast af den investerede kapital.

I førnævnte analyse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen påpeges der også et retssikkerhedsmæssigt problem, som ikke løses tilstrækkeligt med det foreliggende lovforslag. Det består i, at der ikke findes en

klageinstans som har mulighed for at træffe juridisk afgørelse. Såfremt kommunerne får tilladelse til at sælge tilkøbsydelse bør der samtidig etableres en klagemulighed, der uafhængigt kan afprøve om kommunernes aktivitet er konkurrenceforvridende.

KA har ikke yderligere kommentarer til lovforslaget.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'K. Høgild', written in a cursive style.

Karsten Høgild

Adm. Direktør

frikommuner@oim.dk

Dato: 23-03-2017

Deres ref.:

Vor ref.: 01-PØS/20003

Sagsbehandler: LRC/
Analyse

Høring over udkast til lov om frikommunenetværk

BUPL takker for muligheden for at afgive kommentarer til det fremsendte materiale vedrørende de lovgivningsmæssige rammer for frikommuneforsøg 2016-2020.

BUPL kan i den nuværende situation, hvor kommunernes økonomi er stærkt presset, nære en bekymring for, om målsætningen med en række af de konkrete frikommuneforsøg primært bliver styring af udgifterne til hjælp og støtte til de mest sårbare borgere.

BUPL ser imidlertid gode intentioner i en række af de foreslåede forsøg.

Konkrete kommentarer til §8:

Det fremgår, at forsøg, som kan godkendes af en minister, anses for godkendt senest efter 25 hverdage, medmindre kommunalbestyrelsen modtager afslag eller anmodning om yderligere oplysninger.

BUPL finder det umiddelbart hensigtsmæssigt, at der på denne måde forsøges sikret en hurtig sagsbehandling. Det kræver imidlertid, at der iværksættes et beredskab og krav til en hurtig – og central - offentliggørelse af forsøgsansøgninger, eftersom borgere og organisationer ellers ikke har nogen mulighed for at vide, at der er godkendt et nyt forsøg.

BUPL vil foreslå, at der fastlægges krav til, at ministeriet løbende ajourfører lister over ansøgte forsøg opdelt på ressortområde, så forsøg offentliggøres centralt inden de iværksættes.

Venlig hilsen

LASSE BJERG JØRGENSEN

HOVEDKASSERER I BUPL - NATIONAL TREASURER

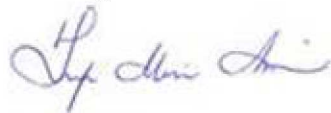
HEAD OF INTERNATIONAL AFFAIRS

FORMAND FOR BUPL-A

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: 'bf@boernesagen.dk' (bf@boernesagen.dk)
PDFMailHeader Høringssvar frikommuner
Sent: 15-03-2017 13:20:10

Børnesagens Fællesråd afgiver ikke høringssvar vedr. olvenævnte.

Venlige hilsener

Inge Marie Nielsen
Sekretariatschef

BØRNESAGENS FÆLLESRÅD
JOINT COUNCIL FOR CHILD ISSUES IN DENMARK

Dronningensvej 4, 1.
2000 Frederiksberg
Tlf. 24626229
bf@boernesagen.dk
www.boernesagen.dk

Mød os på Facebook og følg os på <https://twitter.com/Boernesagen/>

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: 'bf@boernesagen.dk' (bf@boernesagen.dk)
PDFMailHeader SV: Ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk
Sent: 20-03-2017 13:25:23

Børnesagens Fællesråd afgiver ikke høringssvar vedr. frikommuner.

Venlige hilsener

Inge Marie Nielsen
Sekretariatschef

Dronningensvej 4, 1.
2000 Frederiksberg
Tlf. 24626229
bf@boernesagen.dk
www.boernesagen.dk

Mød os på Facebook og følg os på <https://twitter.com/Boernesagen/>

Fra: Ole Rejnhold Daugaard [mailto:orda@oim.dk]

Sendt: 24. februar 2017 11:01

Til: Allerød Kommune; post@alzheimer.dk; abf@abf-rep.dk; Ankestyrelsen; Assens Kommune; atp@atp.dk; Ballerup Kommune; bdo@bdo.dk; Brønderslev Kommune; bupl@bupl.dk; brd@brd.dk; bv@bornsvilkar.dk; Dansk Arbejdsgiverforening; Dansk Erhverv, høringspostkasse; dhf@dhf-net.dk; Dansk Industri; formand@retspolitik.dk; ds@socialraadgiverne.dk; dsr@dsr.dk; mail@danskeadvokater.dk; 'fysio@fysio.dk'; 'dh@handicap.dk'; Danske Regioner; 'info@danske-seniorer.dk'; 'kontakt@danskeudlejere.dk'; Danske Ældreråd; Datatilsynet; smp@menighedsplejer.dk; DemensKoordinatorer i Danmark; dommerforeningen@gmail.com; mail@dukh.dk; info@desa.dk; Det Centrale Handicapråd; 'Domstolsstyrelsen'; 'info@ejendomsforeningen.dk'; 'etf@etf.dk'; 'erst@erst.dk'; Esbjerg Kommune; fabu@fabu.dk; 3f@3f.dk; Favrskov Kommune; mail@finansraadet.dk; fa@fanet.dk; Finanstilsynet; 'foa@foa.dk'; Folketingets Ombudsmand; Forbrugerrådet, hovedadresse; Socialchefforeningen; sek@fbu.dk; Fredensborg Kommune; Frederikshavn Kommune; epost@frederikssund.dk; 'info@frivilligraadet.dk'; fsr@fsr.dk; 'ftf@ftf.dk'; Furesø Kommune; Gentofte Kommune; Gladsaxe Kommune; Gribskov Kommune (gribskov@gribskov.dk); Guldborgsund Kommune; Halsnæs Kommune; Helsingør Kommune; Herning Kommune; Hillerød Kommune; admin@hjernesagen.dk; Hjørring Kommune; 'hk@hk.dk'; Holbæk

Kommune; Holstebro Kommune; Høje-Taastrup Kommune; Ikast-Brande Kommune; Institut for Menneskerettigheder; Jammerbugt Kommune; KL, Kommunernes Landsforening; 'kto@kto.dk'; Kommunernes Lønningsnævn; post@kost.dk; 'ka@ka.dk'; 'pol.sekr@krifa.dk'; ku@ku.dk; Københavns Kommune (info@okf.kk.dk); 'lfs@lfs.dk'; 'lo@lo.dk'; los@los.dk; Lyngby-Taarbæk Kommune; 'dadl@dadl.dk'; Læsø Kommune; Mariagerfjord Kommune; Morsø Kommune; vide@regionh.dk; Nordfyns Kommune; Odense Kommune; info@ok-fonden.dk; Plejefamiliernes Landsforening; Praktiserende Lægers Organisation (PLO; Randers Kommune; Rebild Kommune; 'redbarnet@redbarnet.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; OLE HASSELGAARD; direktionsekretariatet@politi.dk; 'info@rigsrevisionen.dk'; Ringkøbing-Skjern Kommune; kommunen@roskilde.dk; Rudersdal Kommune; 'info@rodekors.dk'; Jann Sjursen; kontakt@selveje.dk; sfi@sfi.dk; kommunen@silkeborg.dk; Skive Kommune; Slagelse Kommune; sl@sl.dk; info; mail@socialtlederforum.dk; socialtilsyn@frederiksberg.dk; socialtilsynmidt@silkeborg.dk; socialtilsynnord@hjoerring.dk; socialtilsynsyd@fmk.dk; socialtilsynost@holb.dk; 'skaf@skaf-net.dk'; 'administration@statsforvaltningen.dk'; tabuka@tabuka.dk; Thisted Kommune; ulf@ulf.dk; 'info@urk.dk'; ungdomsringen@ungdomsringen.dk; Vesthimmerlands Kommune; Ældre Sagen; Aabenraa Kommune; Aalborg Kommune; Aarhus Kommune; 'oao@oao.dk'; kba@star.dk; tig@sund.ku.dk; dak@danskeakasser.dk; danske@diakon.dk; info@detfagligehus.dk; info@diakonissen.dk; info@dommerfm.dk; egv@egv.dk; webmaster@sundhedsleder.dk; fifu@f-f.dk; info@jobraadgiverne.dk; lafs@lafs.dk; bodil.neujahr@bopam.dk; info@lfbf.dk; info@livsvaerk.org; info@fagligsenior.dk; info@sufo.dk; vj@fbr.dk; info@kfumsoc.dk; Advokatrådet, Advokatsamfundet; 'ac@ac.dk'; 'ae@ae.dk'; 'bl@bl.dk'; bkf@bkfchefer.dk; Børnesagens Fællesråd; 'info@cfu-net.dk'; 'dl@dklf.dk'; ase@ase.dk
Emne: Ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk (ØIM Id nr.: 449178)

Se venligst vedlagte høring over forslag til lov om frikommunenetværk.

Eventuelle bemærkninger til udkastet bedes fremsendt til frikommuner@oim.dk senest fredag den 24. marts 2017.

Med venlig hilsen

Ole Rejnhold Daugaard

Specialkonsulent

Opgaver og Struktur, Kommunal- og Regionaløkonomi

Direkte telefon: 41 85 14 43

Mail: orda@oim.dk

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Telefon: 72 28 24 00

www.oim.dk

Økonomi- og Indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk.

Høring om forslag til Lov om frikommunenetværk

Beskæftigelsesrådet er den 24. februar 2017 og den 13. marts 2017 blevet hørt om forslag til Lov om frikommunenetværk.

24. marts 2017
JBP

Lovforslaget tager sigte på at skabe hjemmel til at iværksætte et nyt frikommuneforsøg i udvalgte kommuner i perioden 2016-2020 og til at skabe hjemmel til at videreføre forsøg frem til 1. juli 2019 for de forsøg, som blev etableret i frikommuneforsøget for 2012-2015.

Dok ID: 101586

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) har følgende bemærkninger for så vidt angår de dele af frikommuneforsøgene, der vedrører beskæftigelsesindsatsen:

Frikommuneforsøg II

Med lovforslaget etableres de overordnede lovgivningsmæssige rammer for frikommuneforsøg 2016-2020, og der udpeges otte frikommunenetværk, hvor 44 kommuner deltager.

For arbejdsgiverne er en national baseret beskæftigelsespolitik og beskæftigelsesindsats helt centralt for et velfungerende arbejdsmarked. Arbejdsmarkedet udgør en helhed, og udgangspunktet i beskæftigelsesindsatsen bør være, at ensartede beskæftigelsespolitiske problemstillinger behandles efter de samme regler over alt i landet. Tilsvarende bør der gælde de samme krav for ledige, uanset hvor i landet de bor.

Det er afgørende for virksomhederne, at regler og administrative processer er de samme i de kommuner, som en virksomhed samarbejder med. Virksomhedernes rekruttering følger ikke de administrativt fastsatte kommunegrænser.

Når regeringen tager stilling til, om der skal gennemføres frikommuneforsøg, bør der derfor lægges vægt på, at en større frihedsgrad for kommunerne i tilrettelæggelsen af beskæftigelsesindsatsen ikke betyder, at kommunerne får mulighed for at flytte en del af det administrative bølvi videre til virksomhederne.

Det er ligeledes afgørende, at kommuner omfattet af frikommuneforsøg ikke får mulighed for at give virksomheder mere favorable støtteordninger end i andre dele af landet, f.eks. i form af tilbud om længere forløb i virksomhedspraktik. En sådan mulighed vil indebære en konkurrenceforvriddning mellem virksomheder.

DA er som udgangspunkt tilhænger af, at der gennem forsøg kan skabes et grundlag for udvikling af en mere effektiv og omkostningsbevidst beskæftigel-

sesindsats.

DA's støtte afhænger imidlertid af, at forsøgene gennemføres i et design, som muliggør en efterfølgende evaluering med brug af videnskabelige metoder, som kan afdække, hvilken effekt forsøget har.

Dette formål har DA svært ved at se er gjort til en betingelse for gennemførelse af frikommuneforsøg. DA anbefaler, at dette kommer til at indgå som en betingelse, når de enkelte forsøg mere detaljeret skal udmøntes.

I lovforslaget gives der konkret hjemmel til, at kommuner som led i frikommuneforsøget inden for beskæftigelsesindsatsen får adgang til at kunne yde lån til etablering af selvstændig virksomhed.

DA kan ikke støtte et sådant initiativ. Efter DA's vurdering skabes der med initiativet en u hensigtsmæssig sammenblanding af beskæftigelsespolitik og erhvervs politik. Der er endvidere ikke fastsat rammer for et sådant initiativ, der efter DA's vurdering gør det muligt efterfølgende at vurdere, hvilke beskæftigelsesindsatsmæssige effekter det har at yde lån.

Frikommune forsøg I

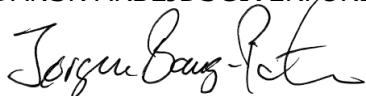
Lovforslagets kapitel 9 forlænger de nuværende frikommuneforsøg i deres nuværende form frem til den 1. juli 2019. Forlængelserne etablerer alene hjemmel til, at frikommunerne under Frikommuneforsøg I (2012-2015) kan fortsætte allerede igangværende forsøg på udvalgte områder.

DA kan ikke støtte en forlængelse af frikommuneforsøget. For det første er det ikke foreneligt med en forsøgstankegang blot at lade forsøg køre videre ud over den fastsatte tidsramme for forsøget.

For det andet foreligger der en evaluering, der fastslår, at *"...der ikke er noget der tyder på, at de signifikante ændringer i slutmål, som vi trods alt sporer hos nogle frikommuner, kan relateres til specifikke frikommuneforsøg. Omvendt er der heller ikke belæg for, at den ekstra frihed, kommunerne har fået til selv at forvalte store dele af beskæftigelsesindsatsen, har haft nogle negative konsekvenser."*

Med andre ord savner en forlængelse enhver beskæftigelsespolitisk begrundelse.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Jørgen Bang-Petersen

Til:

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til frikommuner@oim.dk

24. marts 2017

Høring over udkast til Lov om frikommuneforsøg

Dansk Erhverv har den 24. februar 2017 modtaget udkast til lov om frikommuneforsøg samt supplerende høringsmateriale den 13. marts 2017.

Dansk Erhverv organiserer en lang række af medlemsvirksomheder bredt inden for ældreområdet samt det specialiserede socialområde, herunder bo- og opholdssteder og leverandører af socialpædagogisk støtte. Dansk Erhverv organiserer tilsvarende sundhedsvirksomheder i form af lægehuse og private hospitaler og klinikker.

Dansk Erhverv arbejder generelt for at sikre en mere effektiv offentlig sektor. En vigtig vej er hele tiden at nytænke den måde den offentlige sektors opgaver er indrettet på, herunder samspillet med borgerne. Dansk Erhverv kan dog ikke støtte initiativer forslag, der på trods af status som frikommuneforsøg, skaber ulige konkurrence mellem offentlige og private leverandører eller på anden vis forringer mulighederne for en effektiv indsats for den enkelte modtager af velfærdsydelser.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er stærkt kritisk over for et lovudkast, der betyder, at kommunerne får forsøgsmulighed for at levere serviceydelser på et privat marked. Konkret forsøgshjemmel til at tilbyde mer- og tilkøbsydelser uden for den offentlige sektor. Kommunen har allerede, gennem visitationen over for den enkelte borger, afgjort, at ekstra ydelser ikke er en del af den offentlige sektor.

Dansk Erhverv finder det helt uforståeligt, at dette sker parallelt med at regeringen nu igangsætter et servicetjek af offentlige erhvervsaktiviteter. Dansk Erhverv finder det tilsvarende, at lovudkastet bidrager til en risiko for konkurser i hjemmeplejen. Det sker vel at mærke, mens regeringen har igangsat en undersøgelse, der netop skal identificere årsager til konkurser i hjemmeplejen.

Frikommunenetværkene vedrørende hhv. ” sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder” og ”Bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde.

Disse frikommuneforsøg vedrører lovudkastets § 15 (kapitel 5) og § 28 (kapitel 7). Med frikommunenetværket ”sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder” samt frikommunenetværket ”Bedre styring af udgifter på det specialiserede socialområde”¹ forsøgshjemmel til at sælge mer- og tilkøb af ydelser til borgere visiteret til hjemmehjælp efter servicelovens §83. Kommuner i sidstnævnte frikommunenetværk får tillige mulighed for tilkøbsydelser af socialpædagogisk støtte efter §85.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er direkte imod denne del af lovudkastet, som indebærer at ca. en fjerdedel af landets ca. 144.000 borgere, visiteret til hjemmepleje efter §83, er omfattet af forsøget². Dansk Erhverv peger på, at det derfor er et endog meget stort forsøg, hvor den offentlige sektor nu får lov til at konkurrere med de private aktører- vel at mærke uden for den offentlige sektor.

Dansk Erhverv mener, at forslaget i sig selv er konkurrenceforvridende, idet kommunerne her får lov til at konkurrere på et ikke-offentligt marked. Dansk Erhverv frygter, at lovudkastet vil bidrage til kommunerne overtager kunder på et privat marked og derved en større risiko for konkurser.

Dansk Erhverv peger på, at forsøget allerede er forsøgt gennem det tidligere frikommuneforsøg fra 2012 til 2015. Dengang, i forbindelse med evalueringen i 2016, fremførte flere kommuner kritik af, at alle omkostninger skulle tælles med. Derfor er det afgørende for Dansk Erhverv, at der på trods af lovudkastets intentioner ikke reelt finder en krydssubsidiering og konkurrenceforvridning sted i forbindelse med den konkrete prissætningen. Det er ikke nok, at henviser til klageadgang til Konkurrence- og forbrugerstyrelsen, hvilket er særdeles vanskeligt i praksis.

Dansk Erhverv ønsker derfor, at Økonomi- og Indenrigsministeriet i forbindelse med de nye frikommunenetværk forpligtes til aktivt at både påse og godkende den konkrete prissætningen.

Konkret ønsker Dansk Erhverv følgende:

- At det påhviler Økonomi- og Indenrigsministeriet at efterse og konkret godkende fastsættelsen af pris (og hvor relevant delpriser) på tilkøbs- og merydelser. Det bør være et krav til kommunerne i de enkelte frikommunenetværk, at det sker på baggrund af indsendelse af revisionspåtegning.

¹ Det fremgår af Økonomi- og indenrigsministeriets svarbrev til frikommunenetværket pr. 1. februar 2017, at målgruppen for ansøgningen udover socialpædagogisk støtte efter §85 også er det alene ældreområdet og således borgere visiteret til hjemmehjælp efter §83.

² Dansk Erhverv beregninger baseret 2015-tal fra Danmarks Statistik, AED023. I de 11 kommuners andel (København, Aarhus, Randers, Esbjerg, Odense, Aabenraa, Herning, Holstebro, Silkeborg, Skive og Favrskov) indgår også de borgere, der har valgt en privatleverandør.

- At det påhviler kommunerne særskilt at beregne alle deres tilkøbskategorier. Dette da kommunerne må forventes, udover hjemmepleje som praktisk hjælp og personlig pleje, at åbne for salg af øvrige serviceydelser, den kommunale i dag ikke producerer.
- At alle priser fremlægges på Økonomi- og Indenrigsministeriets hjemmeside.

Ovenstående uddybes i afsnittet herunder med specifikke bemærkninger til de konkrete frikommunenetværk.

Dansk Erhverv ønsker også, at Økonomi- og Indenrigsministeriet i forhold til tilkøbsydelser (udover mer-køb af visiterede ydelser) laver en klar afgrænsning af, hvad kommunerne må og hvad de ikke må. Konkret foreslår vi, at ministeriet (som led i frikommuneforsøget) udarbejder en konkret negativliste over, hvad kommunerne ikke må.

Det fremgår af bemærkningerne til lovudkastet, at formålet er mere sammenhæng og hensynet til at styrke borgerens tryghed og frie valg. Dansk Erhverv mener, at mere sammenhæng for borgeren, må forudsætte et reelt udvidet frit valg på flere visiterede ydelser, herunder genoptræning, rehabilitering og hjemmesygepleje. Det er i forbindelse med en isolering af det frie valg til en enkelt bestemmelse i lovgivningen (servicelovens §83), at borgeren oplever en reel begrænsning i sammenhæng og kontinuitet.

Dansk Erhverv peger også på, regeringen netop har igangsat et analysearbejde, der skal afdække årsager til konkurser i ældreplejen (hjemmeplejen). Dansk Erhverv vurderer, at lovudkastet bidrager negativt til at udhule den volumen for de private leverandører, der på området for de visiterede ydelser (servicelovens §83), kæmper for soliditet og økonomisk robusthed, blandt andet som følge af en endog meget hård priskonkurrence. Som hovedregel må det forventes, at de mer-ydelser, som elleve af landets kommuner nu får en forsøgshjemmel til, går fra eksisterende volumen hos private leverandører af hjemmepleje.

På den baggrund finder Dansk Erhverv det endog meget kritisabelt, at det ikke anerkendes i lovudkastets obligatoriske vurdering af omkostninger for erhvervslivet (jf. punkt 10 under de generelle bemærkninger), at netop dette forslag risikerer at få endog vidtrækkende økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Ganske enkelt fordi kommunerne overtager opgaver, som i dag er et privat marked.

Dansk Erhverv frygter, at dette lovudkast vil føre til endnu flere konkurser. Specifikke bemærkninger til frikommunenetværkene vedrørende hhv. ”sammenhængende indsats på tværs af sektorområder” og ”Bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde.

Dansk Erhverv henviser til, at seks andre kommuner fra 2012 til 2015 havde samme forsøgshjemmel til at tilbyde tilkøbsydelser. Forsøget blev i juni 2016 evalueret af Det Nationale Institut for

Kommunernes og Regionernes Analyse og Forskning (KORA), og erfaringerne var ikke gode. Evalueringsrapporten viser, at de ældre ikke benyttede sig af tilkøb hos den kommunale leverandør af hjemmepleje og at en årsag vurderes at være at, prisen på tilkøbsydelser af borgeren generelt blev vurderet som for høj.

Dansk Erhvervs opfattelse er, at dette meget vel kan skyldes, at kommunerne som en del af frikommuneforsøget var ekstra opmærksomme på den rette prissætning, altså at prisen i højere grad end normalt afspejlede kommunens reelle omkostninger.

Dansk Erhverv anerkender, at det i lovudkastets § 28, stk. 2 fremgår, at ”prisen på tilkøbsydelserne skal afspejle de gennemsnitlige, langsigtede omkostninger ved at tilrettelægge og levere tilkøbsydelsen” samt at det præciseres og uddybes i bemærkningerne til bestemmelsen. Og at ”kommunalbestyrelsen, som led i ansøgningen om godkendelse af forsøg med tilkøbsydelser skal oplyse, hvorledes fastsættelsen af prisen for tilkøbsydelser finder sted”.

Dansk Erhverv mener dog, at det er alt for vagt og ønsker derfor en egentlig myndighedsgodkendelse af den konkrete prissætning. Konkret gennem følgende tiltag;

- At det påhviler Økonomi- og Indenrigsministeriet at efterse og konkret godkendelse af beregningen af prisen, og delpriser, på tilkøbs- og merydelser. Det bør være et krav til kommunerne i de enkelte frikommunenetværk, at det sker på baggrund af indsendelse af revisionspåtegning.
- At det påhviler kommunerne særskilt at beregne alle deres tilkøbskategorier. Dette da kommunerne må forventes, udover hjemmepleje som praktisk hjælp og personlig pleje, at åbne for salg af øvrige serviceydelser, den kommunale i dag ikke producerer.
- At alle priserne fremlægges på Økonomi- og Indenrigsministeriets hjemmeside.

Dansk Erhverv mener også, at det skal fremgå, at salg af mer-ydelser omfattes af ovenstående.

Vedrørende frikommunenetværk om en mere fleksibel og effektiv beskæftigelsesindsats, herunder nytænkning af integrationsområdet

Dansk Erhverv skal her henvise til høringssvar som fremsendt af Dansk Arbejdsgiverforening.

Vedrørende frikommunenetværket ”Nye samarbejdsformer på det somatiske akut-område”.

Dansk Erhverv repræsenterer en lang række ikke offentlige virksomheder, som i dag leverer omsorgs-, pleje-, og sundhedsydelser af høj kvalitet både i såvel borgerens eget hjem, på plejecentre, i lægehuse og på private hospitaler og klinikker.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv kan bakke op om tankerne i dette frikommunenetværk. Dansk Erhverv finder indeværende frikommuneforslag, der har fokus på nye tværsektorielle samarbejdsformer på akutområdet – med primært fokus på målgruppen ”den ældre medicinske patient og borgere med kroniske sygdomme”, meget relevant. Dansk Erhverv deler sammen med sine medlemmer visionen om at skabe reelle sammenhængende borger- og patientforløb, hvor ingen falder mellem to stole. Dermed er de ikke-offentlige leverandører med til at understøtte et sammenhængende sundhedsvæsen for den ældre medicinske patient.

I et sundhedsvæsen, hvor private aktører spiller en stigende rolle, mener Dansk Erhverv derfor, at frikommune projektet bør inddrage de private omsorgs- og sundhedsvirksomheder enten direkte i et offentlig-privat samarbejde eller indirekte. Det kan være gennem inddragelse af Dansk Erhverv eller brancheforeningen for private sundhedsvirksomheder, Sundhed Danmark gennem plads i eventuel styre- eller referencegruppe.

Dansk Erhverv stiller sig til rådighed for uddybningen af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Rasmus Larsen Lindblom
Velfærdspolitisk fagchef

Økonomi- og indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til oim@oim.dk

Dansk Sygeplejeråd

Dansk Sygeplejeråds høringssvar til ”Høring over udkast til lov om frikommunenetværk”

Dansk Sygeplejeråd (DSR) takker for muligheden for at afgive høringssvar til Høring over udkast til lov om frikommunenetværk.

Dansk Sygeplejeråd er tilfredse med at lovforslaget giver hjemmel til de nye frikommunenetværk og har herudover ikke bemærkninger til det fremsendte.

Danske Sygeplejeråd har derimod en særlig interesse i frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde med Gentofte, Gladsaxe, Lyngby-Taarbæk og Rudersdal Kommuner som deltagere.

For Dansk Sygeplejeråd er det relevant og ønskeligt, at gennemføre et sådant frikommuneforsøg, da netop dette frikommunetiltag vil kunne danne skole for nye måder at organisere det somatiske akutområde på i primærsektoren. Det er nødvendigt at tænke nyt og tværgående, hvis opgaven med at sikre borgere i eget hjem adgang til højt specialiseret sygepleje døgnet rundt skal lykkes, samt hvis sygeplejen skal kunne yde den fornødne hjælp hurtigt og omkostningseffektivt.

De konkrete dispensationer til netop dette frikommunenetværk adresseres i et senere høringsmateriale. Dansk Sygeplejeråd vil dog benytte lejligheden til at opfordre til at sikre, at der skabes hjemmel til at gennemføre elementerne i dette frikommunenetværk hurtigst mulig, og håber på at der i det kommende lovgivningsarbejde vil være stor velvilje overfor de konkrete ansøgninger fra dette frikommunenetværk. Netop en dispensation fra lægemiddelhåndteringsvejledningen og autorisationsloven er fagligt relevante, kan lette opgaveløsningen på akutområdet og kan gennemføres patientsikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Med venlig hilsen

Grete Christensen,
Formand

Den 24. marts 2017
Ref.: MAJ
Sagsnr.: 1702-0007

Dansk Sygeplejeråd

Sankt Annæ Plads 30

DK-1250 København K

Ekspedition:
mandag-torsdag 9.00-16.00
fredag 9.00-15.00

Tlf: +45 33 15 15 55
Fax: +45 33 15 24 55

www.dsr.dk
dsr@dsr.dk

Høringsvar vedr. forslag til lov om frikommunenetværk (ØIM id nr.: 449178 og 453394)

Danske A-kasser takker for høringen over forslag til lov om frikommunenetværk og den supplerende høring over tillægget om forlængelse af visse forsøgshjemler under frikommuneforsøg I.

Danske A-kasser er som udgangspunkt enig i, at beskæftigelsesområdet er styret af mange regler, og at det er en god idé at se på området med henblik på at skabe fornuftige effektiviseringer og administrative forenklinger. Lovgivningen på beskæftigelsesområdet er dog samtidig ændret væsentligt over de senere år som følge af bl.a. beskæftigelsesreformen fra 2014, hvor man politisk har taget stilling til rammerne for beskæftigelsesindsatsen. Rammer som man nu ikke helt vil stå ved – men i stedet vil ændre via forsøg, herunder via forsøg der er kopier af tidligere forsøg, og som derfor ikke vil bringe ny viden om, hvordan man i kommunerne skaber effektivisering og forenklinger.

Med forslag til lov om frikommunenetværk har man valgt alene at udmønte ét af de mange frikommuneforsøg på beskæftigelsesområdet ved lov. De øvrige frikommuneforsøg vil man udmønte med afsæt i den brede forsøgshjemmel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dermed udmøntes store og indgribende frikommuneforsøg i høj grad administrativt. Det mener vi ikke er rimeligt henset til, at de netop griber ind i større politiske reformbeslutninger – og de rammer der er lagt for indsatsen.

Herudover hæfter vi os ved, at man tillige – med det fremsendte tillæg til lovforslaget – ønsker at forlænge flere forsøg fra første runde (Frikommuneforsøg I), herunder forsøget om frivilligt, ulønnet arbejde. Dette forsøg handler ikke om kommunernes administration af beskæftigelsesindsatsen, men om reglerne i dagpengelovgivningen – regler, der administreres af a-kasserne. Vi mener derfor ikke, at en forlængelse af forsøget med rimelighed kan begrundes i "Aftale om kommunernes økonomi for 2017, hvori det er aftalt at undersøge mulighederne for at forenkle reglerne om den aktive beskæftigelsesindsats".

Vi vil heller ikke undlade at bemærke, at beskæftigelsesministeren har igangsat et serviceeftersyn af frivillig-reglerne og varslet, at han her i foråret vil komme med et udspil til nye regler om dagpenge og frivilligt, ulønnet arbejde.

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: Anders Lindved Lorentzen (all@fysio.dk)
PDFMailHeader Ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk
Sent: 22-03-2017 08:49:10

Danske Fysioterapeuter takker for at have modtaget lov om frikommunenetværk samt tillæg til lov om frikommunenetværk i høring.

Danske Fysioterapeuter har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Anders Lindved Lorentzen
Politisk konsulent

Danske Fysioterapeuter
Holmbladsgade 70
2300 København S

Mobil: 60 21 87 13
E-mail: all@fysio.dk
Web: www.fysio.dk

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

HØRINGSSVAR

20-03-2017

EMN-2017-01776

798552

Ida Agnete Dalsjö

Bidrag til ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk

Økonomi- og Indenrigsministeriets forslag til lov om frikommunenetværk har været sendt i høring hos regionerne, og Danske Regioner har udarbejdet et samlet svar på baggrund af deres bemærkninger.

Generelt finder Danske Regioner, at lovforslaget ikke vurderes at finde direkte anvendelse over for regionerne. Danske Regioner mener dog, at det er relevant, at der foretages en vurdering og undersøgelse af, om de eksisterende regler på magtanvendelsesområdet for voksne er forældede i forhold til den teknologiske udvikling. Derfor hilsner vi intentionerne bag forslaget velkomment. Danske Regioner har rettet fokus mod enkelte bestemmelser, og har fremsat mere generelle bemærkninger til disse:

Vedrørende overvågning

Danske Regioner anerkender, at frikommunenetværket som led i omsorgen over for borgerne kan få udvidede muligheder for at anvende alarm- og pejlesystemer og for at afprøve situationsbestemt video- audio- og bevægelsesovervågning over for personer med betydelig og varigt nedsat funktionsevne, der har ophold i en boform efter serviceloven, en almen plejebolig m.fl.

Af respekten for borgeren, herunder hensynet til selvbestemmelse og medbestemmelse må det dog være en forudsætning, at borgeren, så vidt det er muligt, høres og medinddrages forud for en beslutning om anvendelse af teknologiske løsninger.

Vedrørende flytning

Det anses som positivt, at der bliver mulighed for at træffe kommunal beslutning om flytning uden samtykke i særlige tilfælde, hvis borger ikke viser modstand/uvilje og værge erklærer sig enig.

Vedrørende §24

Danske Regioner finder det hensigtsmæssigt, at kommunen på baggrund af en afgørelse om, at borgeren ikke længere har behov for boligen, kan forlange at andre udlejere af almene plejeboliger – herunder en region – kan opsige lejen. Dog påpeges det, at borgerens retssikkerhed, herunder klageadgange – i høj grad bør iagttages og tydeliggøres i dette forslag.

Danske Regioner har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen

Ida Agnete Dalsjö

Økonomi- og Indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk

VI HJÆLPER HINANDEN

København N, den 16. marts 2017

DANSKE SENIORER

Griffenfeldsgade 58
2200 København N
Tlf.: 3537 2422
Fax: 3535 2880
CVR: 10 78 87 14

Arbejdernes Landsbank
Kontonr.: 5301 0273256

info@danske-seniorer.dk
www.danske-seniorer.dk

Kontoret i Sdr. Omme:
Stadion Allé 11
7260 Sdr. Omme
Tlf.: 7534 1217
anj@danske-seniorer.dk

Høring over udkast til lov om frikommunenetværk

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i skrivelse af 24. februar 2017 anmodet om eventuelle kommentarer til ovenstående lovforslag. Danske Seniorer kommenterer i det følgende de bestemmelser, der vedrører pensionister, særlig folkepensionister.

Med § 13 i den foreslåede lov udvides mulighederne for forsøgsvis at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer. I forsøget vil sådanne systemer kunne anvendes også inden for fællesarealer i tilknytning til plejehjem og ældreboliger. For personer med fremadskridende mental svækkelse, altså typisk demensramte, vil tilladelse til at anvende pejle- og alarmsystemer kunne gøres permanente.

Danske Seniorer er indforstået med disse forsøg, da udvidet anvendelse af pejle- og alarmsystemer skønnes at øge den reelle bevægelsesfrihed for demensramte.

Med § 14 i lovforslaget vil der blive skabt hjemmel til video- audio- og bevægelsesovervågning overfor bl. a. demensramte, der ikke modsætter sig dette og hvor pårørende giver tilladelse. Danske Seniorer har forståelse for ønsket om forsøget, og der vil på længere sigt skulle tages stilling til anvendelse af de muligheder moderne teknologi giver for borgerne og kommunerne. Det er meget vigtigt, at det respekteres, hvis borgeren modsætter sig sådan overvågning, og det bør anvendes, så det alt i alt er til fordel for borgeren og ikke iværksættes som en spareøvelse.

Det foreslås i § 28, at der åbnes mulighed for forsøgsvis at tillade at kommuner kan tilbyde tilkøbsydelse til personer visiteret til hjælp efter servicelovens § 83, der omfatter hjælp til bl. personlig pleje og madservice. Danske Seniorer er tilhænger af, at kommunale leverandører og private leverandører af sådanne ydelser stilles lige konkurrencemæssigt og kan derfor gå ind for forsøget, der kan give pensionister bedre valgmuligheder, når de skal vælge leverandør.

Danske Seniorer er noget bekymret over det foreslåede forsøg med at afskaffe kommunernes årlige uanmeldte besøg på plejehjem med et årligt anmeldt besøg. I alle tilfælde bør forsøget udformes, så kommunerne i forsøget ikke afskriver sig muligheden for at supplere det anmeldte besøg med et uanmeldt, hvis dette findes relevant. De besøg embedslægeinstitutionen tidligere aflagde på plejehjem er nu afskaffet. Den nye Styrelse for Patientsikkerhed skal føre et risikobaseret tilsyn, hvilket kun undtagelsesvis vil omfatte plejehjem og ældreboliger, som derfor ikke længere er underlagt et uafhængigt tilsyn, hvorfor opfyldelse af kommunernes tilsynspligt er vigtigere end nogensinde.

Danske Seniorer har ingen kommentarer til den supplerende høring, hvori der foreslås mulighed for forlængelse af igangværende forsøg frem til 1. juli 2019.

Med venlig hilsen

Jørgen Fischer
Landsformand

John Lagoni
Direktør

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Sendt til: frikommuner@oim.dk med kopi til
jm@jm.dk og databeskyttelse@jm.dk

24. marts 2017

Vedrørende høring over udkast til lov om frikommunenetværk

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2017-112-0677
Dok.nr. 423580
Sagsbehandler
Mette Hansen
Direkte 3319 3223

Ved e-mail af 24. februar 2017 har Økonomi- og Indenrigsministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag. Ved e-mail af 13. marts 2017 har Økonomi- og Indenrigsministeriet fremsendt en supplerende høring over udkast til lov om frikommunenetværk.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

- 1.** Datatilsynet har noteret sig, at det fremgår af de særlige bemærkninger til lovforslagets § 14, at det er en forudsætning for forsøg med situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning at persondatalovens bestemmelser om bl.a. behandling og videregivelse af oplysninger overholdes.
- 2.** Tilsynet forudsætter, at enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med de i lovforslaget beskrevne aktiviteter skal ske under behørig iagttagelse af den til enhver tid gældende lovgivning om behandling af personoplysninger. I den forbindelse forudsætter Datatilsynet, at de relevante ministerier i forbindelse med udmøntning af bemyndigelsesbestemmelserne forholder sig til databeskyttelseslovgivningen.

Datatilsynet kan navnlig pege på følgende regler i den gældende persondatalov¹:

- Grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, saglighed, proportionalitet, datakvalitet og sletning.
- Behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger, §§ 7 og 8 om følsomme personoplysninger, § 11 om personnumre samt § 27 om overførsel af personoplysninger til tredjelande.
- Reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder
 - Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29.
 - Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

- Reglerne om datasikkerhed i §§ 41 og 42 – kravet om fornødne sikkerhedsforanstaltninger, skriftlig databehandlersaftale og kontrol med databehandleren.

Ovenstående principper går igen i databeskyttelsesforordningen.²

2. Det bemærkes for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Datatilsynet forudsætter, at tilsynet bliver hørt over eventuelle bekendtgørelser, der skal udstedes i medfør af loven, i det omfang disse har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Mette Hansen

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: Marianne Lundsgaard (ml@danske-aeldreraad.dk)
PDFMailHeader VS: Ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk
Sent: 02-03-2017 15:49:07

DemensKoordinatorer i Danmark (DKDK) takker for den fremsendte høring.

DKDK har ingen kommentarer, da lovforslagets indhold ligger udenfor DKDKs arbejdsområde.

Venlig hilsen

Marianne Lundsgaard
Faglig sekretær

DemensKoordinatorer i Danmark
Jernbane Allé 54, 3. sal
2720 Vanløse

Tlf.: 38 77 01 66
Direkte nr.: 38 77 01 62
Mobil: 20 49 93 19
Mail: ml@demens-dk.dk

Hvis du vil vide mere om DemensKoordinatorer i Danmark, så se på hjemmesiden www.demens-dk.dk

Fra: Info [<mailto:info@danske-aeldreraad.dk>]

Sendt: 27. februar 2017 11:15

Til: 'Marianne Lundsgaard /DANSKE ÆLDRE RÅD' <ml@danske-aeldreraad.dk>

Emne: VS: Ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk (ØIM Id nr.: 449178)

Fra: Ole Rejnhold Daugaard [<mailto:orda@oim.dk>]

Sendt: 24. februar 2017 11:01

Til: Allerød Kommune <kommunen@alleroed.dk>; post@alzheimer.dk; abf@abf-rep.dk; Ankestyrelsen <ast@ast.dk>; Assens Kommune <assens@assens.dk>; atp@atp.dk; Ballerup Kommune <balkom@balk.dk>; bdo@bdo.dk; Brønderslev Kommune <raadhus@99454545.dk>; bupl@bupl.dk; brd@brd.dk; bv@bornsvilkar.dk; Dansk Arbejdsgiverforening <da@da.dk>; Dansk Erhverv, høringspostkasse <hoerings-sager@danskerhverv.dk>; dhf@dhf-net.dk; Dansk Industri <di@di.dk>; formand@retspolitik.dk; ds@socialraadgiverne.dk; 'dsr@dsr.dk' <dsr@dsr.dk>; mail@danskeadvokater.dk; 'fysio@fysio.dk' <fysio@fysio.dk>; 'dh@handicap.dk' <dh@handicap.dk>; Danske Regioner <regioner@regioner.dk>; 'info@danske-seniorer.dk' <info@danske-seniorer.dk>; 'kontakt@danskeudlejere.dk' <kontakt@danskeudlejere.dk>; Danske Ældreråd <info@danske-aeldreraad.dk>; Datatilsynet <dt@datatilsynet.dk>; smp@menighedsplejer.dk; DemensKoordinatorer i Danmark <info@demens-dk.dk>; dommerforeningen@gmail.com; mail@dukh.dk; info@desa.dk; Det Centrale Handicapråd <dch@dch.dk>; 'Domstolsstyrelsen' <post@domstolsstyrelsen.dk>; 'info@ejendomsforeningen.dk' <info@ejendomsforeningen.dk>; 'etf@etf.dk' <etf@etf.dk>; 'erst@erst.dk' <erst@erst.dk>; Esbjerg Kommune <raadhuset@esbjergkommune.dk>; fabu@fabu.dk; 3f@3f.dk; Favrskov Kommune

<favrskov@favrskov.dk>; mail@finansraadet.dk; fa@fanet.dk; Finanstilsynet <finansstilsynet@ftnet.dk>; 'foa@foa.dk' <foa@foa.dk>; Folketingets Ombudsmand <post@ombudsmanden.dk>; Forbrugerrådet, hovedadresse <hoeringer@fbr.dk>; Socialchefforeningen <fsd@socialchefforeningen.dk>; sek@fbu.dk; Fredensborg Kommune <fredensborg@fredensborg.dk>; Frederikshavn Kommune <post@frederikshavn.dk>; epost@frederikssund.dk; 'info@frivilligraadet.dk' <info@frivilligraadet.dk>; fsr@fsr.dk; 'ftf@ftf.dk' <ftf@ftf.dk>; Furesø Kommune <furesoe@furesoe.dk>; Gentofte Kommune <gentofte@gentofte.dk>; Gladsaxe Kommune <kommunen@gladsaxe.dk>; Gribskov Kommune (gribskov@gribskov.dk) <gribskov@gribskov.dk>; Guldborgsund Kommune <kommunen@guldborgsund.dk>; Halsnæs Kommune <mail@halsnaes.dk>; Helsingør Kommune <mail@helsingor.dk>; Herning Kommune <kommunen@herning.dk>; Hillerød Kommune <hillerod@hillerod.dk>; admin@hjernesagen.dk; Hjørring Kommune <hjoerring@hjoerring.dk>; 'hk@hk.dk' <hk@hk.dk>; Holbæk Kommune <post@holb.dk>; Holstebro Kommune <kommunen@holstebro.dk>; Høje-Taastrup Kommune <kommune@htk.dk>; Ikast-Brande Kommune <post@ikast-brande.dk>; Institut for Menneskerettigheder <info@humanrights.dk>; Jammerbugt Kommune <raadhus@jammerbugt.dk>; KL, Kommunernes Landsforening <kl@kl.dk>; 'kto@kto.dk' <kto@kto.dk>; Kommunernes Lønningsnævn <kl@lnaevn.dk>; post@kost.dk; 'ka@ka.dk' <ka@ka.dk>; 'pol.sekr@krifa.dk' <pol.sekr@krifa.dk>; ku@ku.dk; Københavns Kommune (info@okf.kk.dk) <info@okf.kk.dk>; 'lfs@lfs.dk' <lfs@lfs.dk>; 'lo@lo.dk' <lo@lo.dk>; los@los.dk; Lyngby-Taarbæk Kommune <lyngby@ltk.dk>; 'dadl@dadl.dk' <dadl@dadl.dk>; Læsø Kommune <kommunen@laesoe.dk>; Mariagerfjord Kommune <raadhus@mariagerfjord.dk>; Morsø Kommune <kommunen@morsoe.dk>; vide@regionh.dk; Nordfyns Kommune <post@nordfynskommune.dk>; Odense Kommune <odense@odense.dk>; info@ok-fonden.dk; Plejefamiliernes Landsforening <landsforeningen@plejefamilierne.dk>; Praktiserende Lægers Organisation (PLO <PLO@dadl.dk>; Randers Kommune <randers.kommune@randers.dk>; Rebild Kommune <raadhus@rebild.dk>; 'redbarnet@redbarnet.dk' <redbarnet@redbarnet.dk>; 'post@retssikkerheds-fonden.dk' <post@retssikkerheds-fonden.dk>; OLE HASSELGAARD <rigsadvokaten@ankl.dk>; direktionssekretariatet@politi.dk; 'info@rigsrevisionen.dk' <info@rigsrevisionen.dk>; Ringkøbing-Skjern Kommune <post@rksk.dk>; kommunen@roskilde.dk; Rudersdal Kommune <rudersdal@rudersdal.dk>; 'info@rodekors.dk' <info@rodekors.dk>; Jann Sjursen <post@udsatte.dk>; kontakt@selveje.dk; sfi@sfi.dk; kommunen@silkeborg.dk; Skive Kommune <sk@skivekommune.dk>; Slagelse Kommune <slagelse@slagelse.dk>; sl@sl.dk; info <info@socialstyrelsen.dk>; mail@socialtlederforum.dk; socialtilsyn@frederiksberg.dk; socialtilsynmidt@silkeborg.dk; socialtilsynnord@hjoerring.dk; socialtilsynsyd@fmk.dk; socialtilsynost@holb.dk; 'skaf@skaf-net.dk' <skaf@skaf-net.dk>; 'administration@statsforvaltningen.dk' <administration@statsforvaltningen.dk>; tabuka@tabuka.dk; Thisted Kommune <thistedkommune@thisted.dk>; ulf@ulf.dk; 'info@urk.dk' <info@urk.dk>; ungdomsringen@ungdomsringen.dk; Vesthimmerlands Kommune <post@vesthimmerland.dk>; Ældre Sagen <aeldresagen@aeldresagen.dk>; Aabenraa Kommune <post@aabenraa.dk>; Aalborg Kommune <aalborg@aalborg.dk>; Aarhus Kommune <post@aarhus.dk>; 'oao@oao.dk' <oao@oao.dk>; kba@star.dk; tig@sund.ku.dk; dak@danskeakasser.dk; danske@diakon.dk; info@detfagligehus.dk; info@diakonissen.dk; info@dommerfm.dk; egv@egv.dk; webmaster@sundhedsleder.dk; fifu@f-f.dk; info@jobbraadgiverne.dk; lafs@lafs.dk; bodil.neujahr@bopam.dk; info@lfbf.dk; info@livsvaerk.org; info@fagligsenior.dk; info@sufo.dk; vj@fbr.dk; info@kfumsoc.dk; Advokatrådet, Advokatsamfundet <samfund@advokatsamfundet.dk>; 'ac@ac.dk' <ac@ac.dk>; 'ae@ae.dk' <ae@ae.dk>; 'bl@bl.dk' <bl@bl.dk>; bkf@bkfchefer.dk; 'bf@boernesagen.dk' <bf@boernesagen.dk>; 'info@cfu-net.dk' <info@cfu-net.dk>; 'dl@dklf.dk' <dl@dklf.dk>; ase@ase.dk

Emne: Ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk (ØIM Id nr.: 449178)

Se venligst vedlagte høring over forslag til lov om frikommunenetværk.

Eventuelle bemærkninger til udkastet bedes fremsendt til frikommuner@oim.dk senest fredag den 24. marts 2017.

Med venlig hilsen

Ole Rejnhold Daugaard

Specialkonsulent

Opgaver og Struktur, Kommunal- og Regionaløkonomi

Direkte telefon: 41 85 14 43

Mail: orda@oim.dk

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Telefon: 72 28 24 00

www.oim.dk

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: ml@demens-dk.dk (ml@demens-dk.dk)
PDFMailHeader VS: Supplerende høring over lov om frikommunenetværk
Sent: 16-03-2017 11:30:27

DemensKoordinatorer i Danmark (DKDK) takker for det tilsendte.
DemensKoordinatorer i Danmark har ingen bemærkninger

Venlig hilsen

Marianne Lundsgaard
Faglig sekretær

DemensKoordinatorer i Danmark
Jernbane Allé 54, 3. sal
2720 Vanløse

Tlf.: 38 77 01 66
Direkte nr.: 38 77 01 62
Mobil: 20 49 93 19
Mail: ml@demens-dk.dk

Hvis du vil vide mere om DemensKoordinatorer i Danmark, så se på hjemmesiden www.demens-dk.dk

Fra: info /DKDK [<mailto:info@demens-dk.dk>]
Sendt: 15. marts 2017 09:28
Til: 'Marianne Lundsgaard /DANSKE ÆLDRE RÅD' <ml@danske-aeldreraad.dk>
Emne: VS: Supplerende høring over lov om frikommunenetværk (ØIM Id nr.: 453394)

Fra: Ingrid Melchiorsen [<mailto:ijm@oim.dk>]
Sendt: 13. marts 2017 13:07
Til: 3f@3f.dk; abf@abf-rep.dk; 'ac@ac.dk' <ac@ac.dk>; admin@hjernesagen.dk; 'administration@statsforvaltningen.dk' <administration@statsforvaltningen.dk>; 'ae@ae.dk' <ae@ae.dk>; Ældre Sagen <aeldresagen@aeldresagen.dk>; ase@ase.dk; Assens Kommune <assens@assens.dk>; Ankestyrelsen <ast@ast.dk>; Ballerup Kommune <balkom@balk.dk>; bdo@bdo.dk; bf@bkchefer.dk; 'bf@boernesagen.dk' <bf@boernesagen.dk>; 'bl@bl.dk' <bl@bl.dk>; bodil.neujahr@bopam.dk; brd@brd.dk; bupl@bupl.dk; bv@bornsvilkar.dk; Dansk Arbejdsgiverforening <da@da.dk>; 'dadl@dadl.dk' <dadl@dadl.dk>; dak@danskeakasser.dk; danske@diakon.dk; Det Centrale Handicapråd <dch@dch.dk>; 'dh@handicap.dk' <dh@handicap.dk>; dhf@dhf-net.dk; Dansk Industri <di@di.dk>; 'dl@dklf.dk' <dl@dklf.dk>; dommerforeningen@gmail.com; ds@socialraadgiverne.dk; 'dsr@dsr.dk' <dsr@dsr.dk>; Datatilsynet <dt@datatilsynet.dk>; egv@egv.dk; Frederikssund Kommune <epost@frederikssund.dk>; 'erst@erst.dk' <erst@erst.dk>; 'etf@etf.dk' <etf@etf.dk>; fa@fanet.dk; fabu@fabu.dk; Favrskov Kommune <favrskov@favrskov.dk>; fifu@f-f.dk; Finanstilsynet <finanstilsynet@ftnet.dk>; 'foa@foa.dk' <foa@foa.dk>; formand@retspolitik.dk; Fredensborg Kommune <fredensborg@fredensborg.dk>; Socialchefforeningen <fds@socialchefforeningen.dk>; 'fsr@fsr.dk' <fsr@fsr.dk>; 'ftf@ftf.dk' <ftf@ftf.dk>; Furesø Kommune <furesoe@furesoe.dk>; 'fysio@fysio.dk' <fysio@fysio.dk>; Gentofte Kommune <gentofte@gentofte.dk>; Gribskov Kommune (gribskov@gribskov.dk) <gribskov@gribskov.dk>; Hillerød Kommune <hillerod@hillerod.dk>; Hjørring Kommune <hjoerring@hjoerring.dk>; 'hk@hk.dk' <hk@hk.dk>; Forbrugerrådet,

hovedadresse <hoeringer@fbr.dk>; Dansk Erhverv, høringspostkasse <hoeringsssager@danskerhverv.dk>; 'info@cfu-net.dk' <info@cfu-net.dk>; Danske Ældreråd <info@danske-aeldreraad.dk>; 'info@danske-seniorer.dk' <info@danske-seniorer.dk>; DemensKoordinatorer i Danmark <info@demens-dk.dk>; info@desa.dk; info@detfagligehus.dk; info@diakonissen.dk; info@dommerfm.dk; 'info@ejendomsforeningen.dk' <info@ejendomsforeningen.dk>; info@fagligsenior.dk; 'info@frivilligraadet.dk' <info@frivilligraadet.dk>; Institut for Menneskerettigheder <info@humanrights.dk>; info@jobraadgiverne.dk; info@kfumsoc.dk; info@lfbf.dk; info@livsvaerk.org; info@ok-fonden.dk; 'info@rigsrevisionen.dk' <info@rigsrevisionen.dk>; 'info@rodekors.dk' <info@rodekors.dk>; info <info@socialstyrelsen.dk>; info@sufo.dk; 'info@urk.dk' <info@urk.dk>; 'ka@ka.dk' <ka@ka.dk>; kba@star.dk; KL, Kommunernes Landsforening <kl@kl.dk>; Kommunernes Lønningsnævn <kl@lnaevn.dk>; Høje-Taastrup Kommune <kommune@htk.dk>; Allerød Kommune <kommunen@alleroed.dk>; Gladsaxe Kommune <kommunen@gladsaxe.dk>; Guldborgsund Kommune <kommunen@guldborgsund.dk>; Herning Kommune <kommunen@herning.dk>; Holstebro Kommune <kommunen@holstebro.dk>; Læsø Kommune <kommunen@laesoe.dk>; Morsø Kommune <kommunen@morsoe.dk>; Roskilde Kommune <kommunen@roskilde.dk>; Silkeborg Kommune <kommunen@silkeborg.dk>; 'kontakt@danskeudlejere.dk' <kontakt@danskeudlejere.dk>; kontakt@selveje.dk; 'kto@kto.dk' <kto@kto.dk>; ku@ku.dk; lafs@lafs.dk; Plejefamiliernes Landsforening <landsforeningen@plejefamilierne.dk>; 'lfs@lfs.dk' <lfs@lfs.dk>; 'lo@lo.dk' <lo@lo.dk>; los@los.dk; Lyngby-Taarbæk Kommune <lyngby@ltk.dk>; mail@danskeadvokater.dk; mail@finansraadet.dk; Halsnæs Kommune <mail@halsnaes.dk>; Helsingør Kommune <mail@helsingor.dk>; mail@socialtlederforum.dk; 'oao@oao.dk' <oao@oao.dk>; Odense Kommune <odense@odense.dk>; okf@okf.kk.dk; Praktiserende Lægers Organisation (PLO <PLO@dadl.dk>; 'pol.sekr@krifa.dk' <pol.sekr@krifa.dk>; post@alzheimer.dk; 'Domstolsstyrelsen' <post@domstolsstyrelsen.dk>; Frederikshavn Kommune <post@frederikshavn.dk>; Holbæk Kommune <post@holb.dk>; Ikast-Brande Kommune <post@ikast-brande.dk>; post@kost.dk; Nordfyns Kommune <post@nordfynskommune.dk>; Folketingets Ombudsmand <post@ombudsmanden.dk>; Ringkøbing-Skjern Kommune <post@rksk.dk>; Jann Sjursen <post@udsatte.dk>; Vesthimmerlands Kommune <post@vesthimmerland.dk>; Aabenraa Kommune <post@aabenraa.dk>; Aarhus Kommune <post@aarhus.dk>; pote@atp.dk; Randers Kommune <randers.kommune@randers.dk>; 'redbarnet@redbarnet.dk' <redbarnet@redbarnet.dk>; Danske Regioner <regioner@regioner.dk>; OLE HASSELGAARD <rigsadvokaten@ankl.dk>; Rudersdal Kommune <rudersdal@rudersdal.dk>; Brønderslev Kommune <raadhus@99454545.dk>; Jammerbugt Kommune <raadhus@jammerbugt.dk>; Mariagerfjord Kommune <raadhus@mariagerfjord.dk>; Rebild Kommune <raadhus@rebild.dk>; Esbjerg Kommune <raadhuset@esbjergkommune.dk>; Advokatrådet, Advokatsamfundet <samfund@advokatsamfundet.dk>; sek@fbu.dk; sfi@sfi.dk; Skive Kommune <sk@skivekommune.dk>; 'skaf@skaf-net.dk' <skaf@skaf-net.dk>; sl@sl.dk; Slagelse Kommune <slagelse@slagelse.dk>; smp@menighedsplejer.dk; socialtilsyn@frederiksberg.dk; socialtilsynmidt@silkeborg.dk; socialtilsynnord@hjoerring.dk; socialtilsynost@holb.dk; socialtilsynsyd@fmk.dk; tabuka@tabuka.dk; Thisted Kommune <thistedkommune@thisted.dk>; tig@sund.ku.dk; ulf@ulf.dk; ungdomsringen@ungdomsringen.dk; vide@regionh.dk; vj@fbr.dk; Aalborg Kommune <aalborg@aalborg.dk>; Fredericia Kommune <kommunen@fredericia.dk>; Odsherred Kommune <kommune@odsherred.dk>; Vejle Kommune <post@vejle.dk>; Viborg Kommune <viborg@viborg.dk>

Cc: Ole Rejnhold Daugaard <orda@oim.dk>; Helle Fich Pedersen <hfp@sm.dk>; skm@trm.dk; Mette Berg <met@bm.dk>; Annette Schrum <asc@star.dk>

Emne: Supplerende høring over lov om frikommunenetværk (ØIM Id nr.: 453394)

Se venligst vedlagte supplerende høring over udkast til lov om frikommunenetværk.

Eventuelle bemærkninger bedes fremsendt per e-mail til frikommuner@oim.dk senest fredag den 24. marts 2017.

Venlig hilsen

Ingrid J. Melchiorsen

Souschef, Kontor for Opgaver og Struktur
Afdelingen for Kommunal- og Regionaløkonomi

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon, direkte: 50 77 56 77
Email, direkte: ijm@oim.dk

Taastrup, d
Sag 27-2017-00

Høringssvar om lov om frikommunenetværk

DH takker for muligheden for at afgive høringssvar. Vi har en række bemærkninger til de foreslåede ændringer i lovgivningen. De knytter sig til følgende frikommunenetværk:

- Frikommunenetværk om børn som vores vigtigste ressource med Gladsaxe, Guldborgsund og Ikast-Brande Kommuner.
- Frikommunenetværk om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde med Favrskov, Herning, Holstebro, Randers, Silkeborg, Skive og Aabenraa Kommuner.
- Frikommunenetværk om billige boliger og fleksible boligløsninger med Favrskov, Høje-Taastrup, København, Randers, Roskilde og Aarhus Kommuner.
- Frikommunenetværket om sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder med Esbjerg, København, Odense, Randers og Aarhus Kommuner.

A) Bemærkninger til frikommunenetværk om børn som vores vigtigste ressource

Fravigelse af regler om handlingsplan mv (lovforslagets § 10)

Det fremgår af lovforslagets § 10, at frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource kan dispensere fra reglerne om at lave en handlingsplan for anbragte børn. I stedet skal kommunen lave en beskrivelse af mål for den iværksatte indsats, jf. lovforslagets stk. 7, nr. 3. Målene skal revideres efter 3 måneder og herefter hver 6 måned.

DH er bekymret for kvaliteten af denne beskrivelse, idet der allerede i dag er udfordringer med kvaliteten af handleplaner for anbragte børn. DH har eksempelvis kendskab til et barn med omfattende handicap, som stadig efter 9 års anbringelse uden for hjemmet ikke havde en handleplan.

Det er altafgørende for et godt sagsforløb, at børnene og de unge føler sig hørt og inddraget. Det samme gælder for udredning af barnets behov og den efterfølgende støtte. Det er derfor meget bekymrende, der åbnes op for, at man ikke behøver at inddrage barnet selv og familie og netværk (jf. lovforslagets § 10, stk. 2, ifølge hvilken der kan helt eller delvist dispenseres fra servicelovens § 48 og § 50).

Ganske vist fremgår det af bemærkningerne til § 10, stk. 1, at kommunerne inden godkendelse af forsøgene skal redegøre for over ministeriet, hvordan vil sikre, at børnene inddrages, og at der bliver foretaget en faglig udredning.

DH mener, det er meget uklart, hvordan dette skal sikres. Det forekommer endvidere meget uklart, hvad det egentlig er, kommunerne vil med forsøget, og hvorfor man ikke blot afholder de børnesamtaler og foretager de faglige udredninger, loven i dag kræver.

DH er derfor kritisk over for forsøget og mener ikke, at det ud fra hensynet til børnenes tarv fører til forbedringer.

B) Bemærkninger til frikommunenetværk 3 om styring af udgifterne på det specialiserede socialområde

Flytning af borgere i botilbud, § 12 i lovforslaget

Det fremgår af lovforslagets § 12, at frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud for personer med betydelig og varig nedsat psykisk funktionsevne, der ikke modsætter sig flytning, men ikke selv kan give samtykke.

En forudsætning er, at den værge, som ifølge servicelovens § 131 skal beskikkes af statsforvaltningen, giver samtykke hertil.

Derudover skal flytningen være nødvendig for, at den pågældende borger kan få den krævede hjælp, og det skal vurderes at være omsorgsmæssigt hensigtsmæssigt.

DH er imod en lempelse af reglerne om flytning uden samtykke for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne. Flytning uden samtykke er et voldsomt indgreb i

den enkeltes selvbestemmelse og egner sig ikke til forsøgsvirksomhed. Hvis en person først er blevet flyttet 'som forsøg', er det vanskeligt at forestille sig, at personen kan flytte tilbage når forsøget afsluttes. Så vil en anden person bo i den pågældendes bolig. Der er altså tale om en irreversibel beslutning med store konsekvenser for de borgere, "der laves forsøg med".

DH vil understrege, at de krav, der er opstillet i loven for at flytte en borger uden samtykke, netop er opstillet for at beskytte borgerne mod vilkårlig flytning.

DH mener, at det er afgørende, at der er en uvildig statslig myndighed, der kontrollerer kommunens sagsbehandling i forhold til flytning uden samtykke. Dette understøttes af en undersøgelse fra Statsforvaltningen Sjælland fra 2008 om flytning uden samtykke. Selvom der er tale om et mindre antal sager, viste undersøgelsen, at:

- Samtlige sager om flytning uden samtykke ville være ændret eller hjemvist pga. manglende dokumentation.
- En væsentlig del af den manglende dokumentation var, at det ikke er dokumenteret, at indstillingen, om flytning er tiltrådt af værgeren.

DH mener ikke, det er tilstrækkeligt, at en værge beskikket af statsforvaltningen giver samtykke til flytningen. En værge udpeget af statsforvaltningen, kan være værge for mange borgere og kender derfor ikke den enkelte borger eller dennes behov. Et samtykke fra den udpegede værge behøver desværre ikke stemme overens med borgerens ønsker. Mange værger vil ikke have den fornødne indsigt i borgerens forhold og mangle erfaring ift., hvilke ændringer i rammer og indsats, der skal til for at sikre, at borgeren kan fortsætte med at bo i den nuværende bolig.

DH mener, at der er risiko for, at mennesker med handicap, der ikke kan afgive informeret samtykke, flyttes alene af økonomiske årsager. DH oplever i dag, at mennesker med udviklingshæmning er udsat for flytning uden samtykke fra deres botilbud, uden at der foreligger en tilstrækkelig faglig begrundelse. Ofte handler det om, at borgerens handlekommune ønsker, at borgeren skal benytte et tilbud i egen kommune af økonomiske grunde. Selvom kommunerne er forpligtet til at benytte servicelovens § 129 i disse tilfælde, sker det langt fra altid. DH minder om, at botilbud er disse borgeres hjem – ganske som andre borgere har deres hjem.

Desuden mener DH ikke, som det fremgår af lovforslagets specifikke bemærkninger, at borgere, der kan afgive informeret samtykke, kan flytte som det passer dem i henhold til

fritvalgs-reglerne efter servicelovens § 108. DH oplever store udfordringer med, at borgere i praksis kan få lov at benytte fritvalgs-reglerne.

DH fraråder kraftigt, at der overhovedet laves forsøg med flytning uden samtykke.

Vælges det alligevel at gå videre med forsøget, synes DH det er meget bekymrende, at målgruppen ikke er afgrænset i selve lovforslaget. Det fremgår af stk. 2, at målgruppen for forsøget skal være klart afgrænset. Men det synes at være op til kommunerne frit at afgrænse den målgruppe, de ønsker for forsøget.

DH opfordrer derfor til, at lovforslaget i det mindste præciserer, hvilken målgruppe der kan være tale om.

Personlige alarm- og pejlesystemer, lovforslagets § 13

Med lovforslagets § 13 får frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde mulighed for at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer for personer med betydelig og varig nedsat funktionsevne, jf. § 124 a, frem for personlig overvågning, når der er risiko for at personen ved at forlade sin bolig udsætter sig selv eller andre for at lide personskade.

DH er forbeholdne over for forslaget om at anvende overvågningsudstyr over for de pågældende borgere. Det kan dog være formålstjenligt at se på, om teknologisk overvågning kan være mindre indgribende end personale-overvågning. Og for nogle – fx borgere med epilepsi kan et alarmsystem være en god løsning, som borgeren faktisk ønsker. Såfremt det under forsøget viser sig at blive lettere at få en alarm, så kan det være en forbedring, idet vi i nogle kommuner oplever træghed og besvær ved bevilling af alarm. Det skal understreges, at en alarm ikke i alle tilfælde kan erstatte personlig overvågning.

Omvendt er udgangspunktet for forsøget besparelser, hvorved der er en risiko for, at der udvikler sig en praksis i retning af mere og mere overvågning som erstatning for personale og pædagogik.

DH mener endvidere ikke, at man kan begrunde brugen af personlige alarm- og pejlesystemer med den løbende teknologiske udvikling og den udbredte brug af teknologi hos den brede befolkning, som det fremgår af lovforslagets specifikke bemærkninger. Befolkningen bredt set vælger jo teknologien til frivilligt.

Det fremgår af de specifikke bemærkninger til lovforslaget, at anvendelsen af personlige alarm- og pejlesystemer, kan ske uden myndighedsafgørelse.

DH mener, at der ved brug af alarm- og pejlesystemer altid skal træffes en afgørelse af kommunalbestyrelsen. DH mener derfor, at ønskes frikommuneforsøget gennemført, bør der ikke ændres på reglerne om, at det er kommunalbestyrelsen der træffer afgørelsen. Ellers er der risiko for at der sker en glidende udbredelse af overvågning frem for en pædagogisk støtte.

Det fremgår af stk. 2, at anvendelsen af alarm- og pejlesystemer kan gøres tidsubegrænset.

DH mener ikke, at beslutningen om anvendelse af personlige alarm- og pejlesystemer bør gøres tidsubegrænset. Der bør kun kunne træffes afgørelse om en tidsbegrænset periode, og der bør i perioden samtidig arbejdes med pædagogiske metoder til at afværge situationer, hvor borgeren udsætter sig selv eller andre for fare.

DH finder det uklart, om der ved opsættelsen af alarm- eller pejlesystemer skal indhentes samtykke fra værgen.

DH mener, at der altid skal være et samtykke fra værgen, når borgeren ikke selv kan give samtykke.

Det fremgår af stykke 4, at en borger der opholder sig i et botilbud i en af frikommunenetværkets kommuner, men har en handlekommune der ikke er en del af frikommunenetværket, kan blive omfattet af forsøget, hvis borgerens handlekommune samtykker.

DH mener ikke det er hensigtsmæssigt, at forsøget udbredes til andre kommuner end kommunerne i frikommunenetværket. Reelt kan der være tale om rigtig mange kommuner, og det vil være vanskeligt både for kommuner og pårørende, der ikke er en del af frikommuneforsøget, at følge forsøget. Handicaprådene i kommuner uden for netværket vil eksempelvis ikke være inddraget.

Video, audio- og bevægelsesovervågning, lovforslagets § 14

Med lovforslagets § 14 får frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde mulighed for at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning for en person med betydelig og varig nedsat funktionsevne, jf. § 124 a, i en begrænset periode, hvis den pågældende ikke modsætter sig, og det vurderes som det mest hensigtsmæssige middel til at tilgodese borgerens behov. Det er en forudsætning at der indhentes samtykke fra borgerens pårørende eller værgen, såfremt borgeren er under

værgemål. Hvis borgeren har hverken pårørende eller værge, kan overvågning iværksættes hvis to medarbejdere med kendskab til borgeren og faglig indsigt giver en faglig anbefaling.

DH er forbeholdne over for forslaget om at anvende overvågningsudstyr over for borgere. Det kan være formålstjenesteligt at se på, om teknologisk overvågning kan være mindre indgribende end personale-overvågning. Omvendt er udgangspunktet for forsøget besparelser, hvorved der er en risiko for, at der udvikler sig en praksis i retning af mere og mere overvågning, som erstatning for personale og pædagogik.

DH er derfor tilfredse med, at der med forsøget om situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning er tale om en myndighedsafgørelse af tidbegrænset varighed, og at der skal indhentes samtykke hos værge eller pårørende.

DH mener ikke, det er hensigtsmæssigt, at to medarbejdere med kendskab til borgeren skal kunne afgive et samtykke på vegne af borgeren. Medarbejdere kan komme under pres fra ledelsen ift. at træffe afgørelser begrundet i manglende ressourcer.

Det fremgår af stykke 3, at en borger der opholder sig i et botilbud i en af frikommunenetværkets kommuner, men har en handlekommune der ikke er en del af frikommunenetværket, kan blive omfattet af forsøget, hvis borgerens handlekommune samtykker.

DH mener ikke det er hensigtsmæssigt, at forsøget breddes til andre kommuner end kommunerne i frikommunenetværket. Reelt kan der være tale om rigtig mange kommuner og det vil være vanskeligt både for kommuner og pårørende der ikke er en del af frikommuneforsøget at følge forsøget, herunder vil eksempelvis handicaprådene i kommuner uden for netværket ikke være inddraget.

DH er tilfredse med, at det af stk. 4 fremgår, at godkendelsen er betinget af, at kommunen redegør for, hvordan ordningen tilrettelægges, så der ikke sker en kontinuerlig overvågning af borgeren.

Tilkøb af socialpædagogisk støtte, lovforslagets § 15

Med lovforslagets § 15, får frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde mulighed for at tilbyde borgere visiteret til socialpædagogisk støtte, jf. servicelovens § 85, at tilkøbe yderligere socialpædagogisk støtte. Der opstilles en række kriterier for tilkøb. Bl.a. at tilkøbsydelse ikke må træde i stedet for de ydelser borgeren er berettiget til, prisen må ikke være konkurrenceforvridende, borgeren skal være indforstået med pris og omfang, tilkøbet skal ske på borgerens eget initiativ, leverandøren

skal være godkendt af Socialtilsynet, personalet skal være ansat hos en leverandør, som borgeren i forvejen modtager ydelser fra.

DH undrer sig meget over, at der med lovforslaget åbnes op for yderligere tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse. Der er netop d. 15. marts fremsat et lovforslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie.

DH mener, at der med dette lovforslag åbnes for brugerbetaling på området. Selvom det fremgår, at tilkøbsydelser ikke må træde i stedet for den støtte borgeren er berettiget til, ser DH en meget stor risiko for, at netop dette vil ske.

Overskriften for forsøget er netop styring af udgifterne og dermed er det meget nærliggende, at der her er tale om en decideret spareøvelse. Der gives med lovforslaget ingen grænser for, hvilke service der kan tilkøbes, ligesom der fx gør med lovforslaget om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie. Det betyder, at alt i princippet kan tilkøbes, herunder helt basale ydelser som fx hjælp til madlavning og bad, og, som det fremgår af de specifikke bemærkninger, træning til at udføre hverdagsaktiviteter. Det bør ikke være sådan, at der skrues ned for, hvor tit man kan komme i bad, og så kan man bare købe sig til det rimelige niveau. Ligesom træning i hverdagsaktiviteter er en essentiel del af at blive så selvhjulpne som muligt.

DH mener, at forsøget vil medføre, at serviceniveauet i den enkelte kommune udhules, og de som har råd til det, får mulighed for at beholde deres støtte, og de som ikke har råd, vil få en forringet støtte. Det kan bl.a. betyde at borgere i botilbud med samme behov opnår helt forskellig støtte - fx at en borger får bad hver dag, fordi nogle dage er tilkøbt, mens en anden borger må nøjes med bad 2 gange om ugen. Det vil være meget vanskeligt at forstå for den enkelte borger. Endvidere vil tilkøb samlet set være dyrest for de borgere, der har det største behov for hjælp, hvilket vil ramme meget skævt.

DH mener ikke, at kommunens forpligtelse, jf. stk. 2 nr. 7, til at udarbejde en kvalitetsstandard for socialpædagogisk støtte i sig selv vil hindre, at serviceniveauet forringes. Der er tale om en konkret, individuel vurdering af borgerens behov, når der træffes afgørelse om § 85. En kvalitetsstandard er alene vejledende.

DH er bekendt med, at der visse steder ikke er personale nok i botilbud til at komme ud af botilbuddet fx til frisør, på en cafétur eller lign., uanset at borgeren er visiteret til dette. DH frygter, at dette problem vil blive forværret ved at tilbyde tilkøb.

DH er imod, at der med dette forslag indføres mulighed for tilkøb af socialpædagogisk støtte i ukontrollabelt omfang. Der er ingen garantier for, at den kommunale service på området ikke udhules med lovforslaget. Snarere tværtimod. Der er ingen minimumsgarantier i serviceloven og dermed stor risiko for, at et sådan forsøg vil medføre store forringelser af den kommunale service.

Derudover er der med lovforslaget en række udfordringer med beskyttelse af borgerne. Det fremgår, at borgeren selv skal tage initiativ til tilkøb, lige som borgeren skal være indforstået med pris og omfang. Man skal her være opmærksom på, at der for en stor del af borgerne, er tale om meget sårbare borgere, der eventuelt kan 'lokkes'/'overtales til tilkøb. Borgere som ikke nødvendigvis opnår den nødvendige forståelse, alt efter hvordan en sådan mulighed præsenteres. Med lovforslaget gives der ingen hjælp og støtte til borgeren i situationen - fx er der ikke krav om at en eventuel værge skal inddrages. Og det er også fuldstændigt uklart, om der er tale om en myndighedsafgørelse, som borgeren kan klage over.

Såfremt der ønskes at afprøve forsøg med tilkøb, er det helt afgørende at borgernes retssikkerhed sikres.

DH mener, at der skal være tale om en myndighedsafgørelse, som borgeren kan klage over, og at borgerens værge skal inddrages.

Tilkøb af hjemmehjælp, lovforslagets § 28

Med lovforslagets § 28 får frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde mulighed for at tilbyde borgere visiteret til hjemmehjælp, jf. servicelovens § 83, at tilkøbe yderligere hjemmehjælp. Kriterierne for tilkøb er stort set de samme som kriterierne for tilkøb af socialpædagogisk støtte, jf. lovforslagets § 15.

DH mener, at det er altafgørende, at tilkøb af hjemmehjælp ikke må medføre brugerbetaling ind af bagdøren. DH mener, at der er en stor risiko for, at dette vil ske med forsøget.

DH vil i øvrigt henvise til vores bemærkninger til § 15 om tilkøb af socialpædagogisk støtte, da de samme betænkeligheder også gælder ift. tilkøb af hjemmehjælp.

C) Frikommuneansøgning om billige boliger og fleksible boligløsninger

Forsøg med midlertidige lejekontrakter, lovforslagets § 24

DH er grundlæggende skeptisk over for forslaget, fordi det skaber usikkerhed for en gruppe borgere, der ikke umiddelbart måtte ønske at fraflytte det, der er deres eget hjem. I de situationer, hvor borgerens plejebenhov har ændret sig, eller hvor borgerens udvikling går så godt, at en anden bolig kunne være et bedre tilbud til borgerne, skal det efter DH's opfattelse løses af frivillighedens vej gennem samtale og motivation.

D) Sammenhængende indsats på tværs af sektorområder

Anmeldt tilsyn i stedet for uanmeldt, lovforslagets § 29

§ 29 i lovforslaget lægger op til, at servicelovens forpligtelse i § 151 til at foretage et årlig uanmeldt besøg på bl.a. plejehjem kan erstattes af et anmeldt tilsyn.

DH har vanskeligt ved at se, hvordan dette forslag passer ind i målet om en mere sammenhængende indsats.

DH mener, at forslaget er en svækkelse af det nuværende tilsyn og en forringelse af borgernes retssikkerhed. DH kan ikke støtte forslaget i denne form.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen
Formand

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Att.: Ole Rejnhold Daugaard
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendt pr. e-mail til frikommuner@oim.dk.

Høringssvar til lov om frikommunenetværk

DI takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til lov om frikommunenetværk.

DI støtter generelt indsatsen for at modernisere den offentlige sektor, herunder frikommuneforsøgene og andre regelforenklings- og afbureaukratiseringstiltag, der har til formål at sikre en mere effektiv offentlig sektor. DI vil dog generelt fraråde, at disse tiltag benyttes til at udvide den offentlige sektors muligheder for at drive erhvervsvirksomhed på velfungerende private markeder i konkurrence med og på bekostning af private virksomheder.

Lovforslagets § 28 giver en lang række kommuner adgang til at drive erhvervsvirksomhed på markedet for services i private hjem i form af mer- og tilkøbsydelser, der ligger udover de visiterede ydelser. Der er således tale om fuldt brugerfinansierede serviceydelser, som ligger udover de behovsbestemte og skattefinansierede ydelser, som kommunerne er forpligtet til at tilbyde.

DI mener ikke, at kommuner og andre offentlige myndigheder skal drive erhvervsvirksomhed på velfungerende private markeder. Derfor er DI's klare anbefaling, at kommunerne ikke får lovhjemmel til at sælge mer- og tilkøbsydelser i private hjem, men at kommunerne i stedet fokuserer på kerneopgaven og understøtter leverandørerne i at levere den bedste visiterede og skattefinansierede service til prisen.

Hvis et flertal i Folketinget alligevel ønsker at give kommunerne udvidet adgang til at drive erhvervsvirksomhed, bør lovforslaget justeres, så kommunernes mulighed begrænses til merkøb. Kommunerne bør således maksimalt få mulighed for at sælge ydelser, som borgerne allerede er visiteret til og ikke relaterede ydelser som eksempelvis hundeluftning, oliering af havemøbler, manicure, pedicure mv.

Det fremgår af lovforslaget, at motivationen for kommunernes efterspørgsel efter at kunne tilbyde mer- og tilkøbsydelser er et ønske om at styrke det frie valg. DI vil her gøre opmærksom på, at det frie valg af leverandører alene vedrører visiterede og skattefinansierede ydelser og ikke serviceydelser, der sælges på et almindeligt privat marked. DI vil derfor opfordre til, at der i forbindelse med ønsket om at styrke det frie

Økonomi og indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Frederiksberg den 15. marts 2017

Diakonissestiftelsen fremsender hermed høringssvar til udkast til lov om fri-kommunenetværk.

Diakonissestiftelsen anerkender, at der gennem frikommune netværk afsøges muligheder for innovation og sammentrækning af ydelser indenfor velfærdsområdet.

Diakonissestiftelsen har i sit høringssvar særligt kommentarer til § 2, 6): "Frikommunenetværk om sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder med Esbjerg, København, Odense, Randers og Århus Kommune".

Diakonissestiftelsen bemærker indledningsvist, at der allerede sker koordinering og samarbejde i 6-By netværket, som omfatter de samme byer.

Helt overordnet finder Diakonissestiftelsen det stærkt problematisk, at det nye lovforslag gør op med regler om kommunalfuldmagt og princippet om, at offentlige organisationer ikke kan tjene penge på ydelser.

Hvis lovforslaget vedtages, får fem af landets største kommuner lov til at sælge ekstra ydelser efter § 83 i lov om social service.

Det fremgår af bemærkninger til kap 7, § 28:

- At tilkøbsydelserne ikke må træde i stedet for visiterede ydelser
- At prisen for tilkøbsydelser skal afspejle den gennemsnitlige, langsigtede omkostning ved at tilrettelægge og levere ydelser
- At der ikke må forekomme konkurrenceforvridende effekter
- At kommunalbestyrelsen ikke må opnå økonomisk fortjeneste på tilkøbsydelser eller opkræve lavere pris end omkostninger til tilrettelæggelse og levering kan begrunde
- At den enkelte borger skal være indforstået med tilkøbets omfang og pris
- At tilkøbet skal ske på borgernes eget initiativ

Under lovforslagets baggrund anføres, at *"kommunernes ønske er at styrke borgerens tryghed og frie valg ved at give borgerne mulighed for at tilkøbe ydelser fra en kommunal leverandør"*.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget § 30, stk. 2 afsnit 5 anføres, at lovforslaget vurderes ingen økonomiske konsekvenser at have for erhvervslivet. Hverken positive eller negative.

Til dette bemærker Diakonissestiftelsen, at enhver kunde, som kommunen i henhold til lovforslaget ville sælge ydelser til – er en kunde, der går fra en privat leverandør.

- Der vil derfor være tydelige økonomiske konsekvenser forbundet med lovforslagets vedtagelse.

Diakonissestiftelsen bemærker hertil:

- Der vil være private leverandører, som mister kunder med indførelse af frikommune forsøget

Diakonissestiftelsen foreslår, at det i lovforslaget i konsekvens heraf præciseres:

- At der alene kan foregå salg af tilkøbsydelser på områder, hvor der ikke findes relevante private aktører.

Under de specifikke bemærkninger, kapitel 7, § 28 fremgår at: At godkendelse til salg af tilkøbsydelser både omfatter merkøb og tillægskøb. Samt at:

1. Tilkøbsydelser ikke må træde i stedet for de ydelser, borgeren er berettiget til efter lov om social service
2. At prisen for tilkøbsydelser skal afspejle den gennemsnitlige, langsigtede omkostning ved at tilrettelægge og levere ydelser
3. At der ikke må forekomme konkurrenceforvridende effekter
4. At kommunalbestyrelsen ikke må opnå økonomisk fortjeneste på tilkøbsydelser eller opkræve lavere pris end omkostninger til tilrettelæggelse og levering kan begrunde
5. at den enkelte borger skal være indforstået med tilkøbets omfang og pris
6. at Tilkøbet skal ske på borgerens eget initiativ

Lovforslaget forudsætter fuld gennemsigtighed i pris – herunder at der skal være fuld omkostningsdækning og at der ikke må hverken ske underbydelse af pris eller indtjening fra kommunen. Det fremgår endvidere, at det er kommunalbestyrelsen, som skal sikre, at alle direkte såvel som indirekte omkostninger indgår.

Diakonissestiftelsen opfordrer til, at:

- Der sikres fuld og offentligt adgang til beregninger af pris for de ydelser, en kommune måtte vælge at tilbyde enten som mersalg eller tilkøb

Af bemærkningerne fremgår det, at lovforslaget forudsætter, at der ikke opstår en skævvridning af markedet, gennem at den kommunale virksomhed har en fortrinsstilling blandt andet i form af sin viden om de enkelte borgere eller adgang til borgerne. Det fremgår endvidere, at det er kommunalbestyrelsen, som skal sikre, at de private leverandører har lige adgang til at tilbyde ydelser.

Diakonissestiftelsen finder det nødvendigt:

- At det præciseres i loven, at kommunen fortsat har oplysningspligt om andre leverandører for herigennem at støtte borgerne i et reelt frit valg
- Samt at der skal være gennemsigthed omkring, hvordan denne pligt føres ud i livet

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at ”Kommunalbestyrelsen skal justere prisen fremadrettet, hvis kommunalbestyrelsen bliver bekendt med, at der er misforhold mellem prisen og de gennemsnitlige langsigtede omkostninger”.

Med bemærkningen åbnes op for, at der kan ske en løbende justering af priser. Dette er konkurrenceforvridende i forhold til private leverandører, som gennem udbud afgiver tilbud på en pris, som fastholdes i udbudsperioden – typisk i 6 år med mulighed for forlængelse i 3 år.

Diakonissestiftelsen finder dette stærkt konkurrenceforvridende og opfordrer til:

- At der skabes lige vilkår og muligheder for justering af priser mellem private leverandører og kommunale leverandører

Diakonissestiftelsen ønsker afslutningsvist at udtrykke stor bekymring for frikommunenetværks forsøget, som helt overordnet er et opgør med regler omkring kommunalfuldmagt, og gennem forskellige vilkår for kommunale og private leverandører i forsøgsperioden vil både fjerne et privat marked, skabe forskellige konkurrencevilkår og underminere et reelt frit valg for borgeren om leverandør af ydelser efter § 83.

Med venlig hilsen

Anne Mette Fugleholm
Administrerende direktør

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

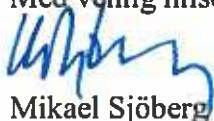
Dato. 24. marts 2017

Sendt pr mail til frikommuner@oim.dk

Økonomi- og Indenrigsministeriet har ved mail af 24. februar 2017 (sagsnr.2016-1541) anmodet Dommerforeningen om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til lov om frikommunenetværk.

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver Dommerforeningen anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato. 24. marts 2017

Sendt pr mail til frikommuner@oim.dk

Økonomi- og Indenrigsministeriet har ved mail af 13. marts 2017 (sagsnr. 2017-1265) anmodet Dommerforeningen om eventuelle bemærkninger til supplerende høring over tillæg til udkast til lov om frikommunenetværk.

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver Dommerforeningen anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Økonomi- og Indenrigsministeriet.
Slotholmsgade 10
1216 København K
frikommuner@oim.dk

Den 21. marts 2017.

Høringsvar vedr. udkast til Lov om Frikommunenetværk.

Faglige Seniorer takker for muligheden for som høringsberettiget organisation at kommentere og vurdere bekendtgørelsen om Lov om Frikommunenetværk.

Vi har alene valgt at kommentere lovforslagets § 24 vedrørende kommunalbestyrelsens mulighed for at opsigte lejere i almene plejeboliger, og § 28 om tilkøbsydelse.

Til § 24.

Faglige Seniorer anerkender, at manglen på plejeboliger kan friste til at tvangsopsigte efterlevende ægtefæller og samlever.

Vi er dog imod af en tvangsopsigelse, idet der skal tages højde for den efterlades sociale forhold og mentale tilstand efter tabet af en ægtefælle eller samlever.

Til § 28.

Faglige Seniorer er enige i, at kommuner kan sælge tilkøbsydelse til borgere, der er visiteret efter § 83 i Lov om Social Service efter de angivne bestemmelser, herunder, at tilkøbsydelse ikke må træde i stedet for ydelse, som kommunen er pligtig til at yde uden betaling efter lov om social service.

Faglig Seniorer ønsker at der udføres en tilbundsående analyse over virkningerne af § 28 efter udløbet af forsøgsperioden. En sådan analyse bør inddrage berørte borgere og organisationer, der modtager støtte fra udlodningsmidlerne til landsdækkende ældreorganisation.

Med venlig hilsen

Ole Ibsen
Formand Faglige Seniorer

Bjarne Salomonsen
Forretningsfører

FBU ForældreLANDSforeningen
Bernstorffsvej 20 B, 1
2900 Hellerup
Tlf. 70 27 00 27
sek@fbu.dk
www.fbu.dk

Til
Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: frikommuner@oim.dk

Hellerup, den 20. marts 2017

FBU ForældreLANDSforeningens hørings svar til udkast til lov om frikommunenetværk

Sagsnr. 2016 – 1541 – dok.nr. 445935

Tak for muligheden for at afgive hørings svar vedrørende udkastet.

FBU ForældreLANDSforeningens fokus har ved gennemlæsningen været på § 2, nr. 4: Frikommunenetværk om børn som vores vigtigste ressource og § 2, nr. 7: Frikommunenetværk om en plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren.

Som det omtales i udkastets kapitel 5, ønsker kommunerne i frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource at afprøve andre måder end servicelovens proceskrav i reglerne om særlig støtte til udsatte børn og unge for at sikre effekten af indsatsen og udviklingen af barnet. Forsøgskommunerne forventer samtidig, at børnene og de unge samt deres familier i højere grad vil opleve, at de er inddraget i deres egen sag, ligesom kommunerne forventer at kunne øge effekten af den sociale støtte, som børn og unge i kommunen modtager.

FBU ser frem til at følge udviklingen i frikommune-projekterne.

Vi håber, at der kan findes veje til både **at sikre og øge** børn, unge og forældres inddragelse og medvirken i forbindelse med de undersøgelser og indsatser, som skal bedre børnenes og familiernes trivsel og udviklingsmuligheder.

Det er børn og forældre, det står i udfordringer og problemer – og de er de allervigtigste parter i den fælles indsats.

FBU lægger vægt på, at børn, unge og forældres gældende rettigheder og muligheder, jfr. særligt forvaltningsloven og retssikkerhedsloven, respekteres i forbindelse med frikommuneforsøgene og bemærker, at det i lovforslaget fremhæves, at dette er en forudsætning i de enkelte forsøg.

Konkrete bemærkninger

§ 10, stk. 7 og 8

På baggrund af FBU's erfaringer gennem kontakt med mange familier, både i det frivillige støttearbejde, i FBU ForældreStøtte og på vores kurser og temadage for forældre finder vi det nødvendigt at påpege, at inddragelse af både børn og forældre i forbindelse med familiens sag ofte er mangelfuld, og af forældre ofte opleves meget utilstrækkelig.

Stk. 7 er i denne forbindelse en vigtig bestemmelse.

FBU foreslår, at bestemmelsen bliver udbygget, således at der indsættes et punkt, hvor det fastslås, at der også skal redegøres for,

1. hvordan det sikres, at også forældre inddrages og høres i sagen (selv om det måske kan ses som en selvfølge)
2. og at sagerne oplyses i tilstrækkelig grad i samarbejde med forældre og barn
3. og at der udarbejdes beskrivelse af mål for den iværksatte indsats eller støtte i samarbejde med forældre og barn.

Vedr. bemærkninger til lovforslaget, pkt. 3.3.

Det fremhæves i bemærkningerne, at det er brug for, at oplysninger om de forsøg, der iværksættes i de enkelte frikommuner, er lettilgængelige for borgerne.

FBU finder, at det bør anbefales, at kommunerne udleverer skriftligt informationsmateriale til de konkrete borgere, der kommer til at indgå i forsøgene – mundtlig information er efter FBU's erfaring ikke tilstrækkelig.

Materialet skal indeholde information om de dispensationer, der er givet i forhold til i øvrigt gældende regler – f.eks. vedrørende børnefaglig undersøgelse og handleplan - samt om hvordan kommunen i stedet arbejder.

Med venlig hilsen

Alice Sørensen
Landsformand

Lene Jørgensen
Konsulent / socialrådgiver

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt på mail til frikommuner@oim.dk

Den 22. marts 2017

**Vedrørende ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk
og supplerende høring over lov om frikommunenetværk**

DOK. NR.:
FAID-6-48193
SAG. NR:
FAID-6-6705

FA takker for høringer modtaget henholdsvis den 24. februar 2017 og 13.
marts d.s., som FA ikke har nogen bemærkninger til.

Med venlig hilsen

Morten Holm Bundgaard

Økonomi- og Indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk

Høring over udkast til lov om frikommunenetværk

I forhold til fremsendte udkast til lov om frikommunenetværk, så har FOA en generel interesse i at sikre, at frikommuneforsøgene ikke bruges til at forringe medarbejdernes løn- og ansættelsesforhold. Muligheden for, at kommuneren kan løse opgaver på en mindre bureaukratisk måde ser FOA positivt på, da det alt andet lige må give mulighed for at frigive ressourcer, som kan bruges til bedre velfærd i den enkelte kommune.

FOA har følgende kommentarer til udkastet til lov om frikommunenetværk i forhold til **Frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource**.

FOA anerkender og støtter lovforslagets hensigt om at skabe rum for udvikling og afprøvning af nye metoder på det socialpolitiske område og i pædagogisk sektor. FOA bifalder lovforslagets intention om at understøtte ansvarliggørelse, læring, evaluering og vidensdeling i, og mellem kommuner. FOA ønsker generelt at lovforslaget tydeliggør kommunernes pligt til at sikre børn og udsatte borgeres retssikkerhed og sikre en tidlig indsats til børn og udsatte borgere.

I § 10 ønsker FOA at lovforslaget tydeliggør kommunernes pligt til at sikre børn og udsatte borgeres retssikkerhed og sikre en tidlig indsats til børn og udsatte borgere.

I § 13 gives mulighed for anvendelse af alarm- eller pejlesystemer. Der er tale om et indgreb i borgerens personlige frihed. Der vil her pålægge den enkelte institution og ansatte et stort ansvar i forhold til en vurdering af, hvorvidt anvendelse af frihedsbegrænsende teknologier lever op til kravene i lovgivningen eller går mod børnekonventionen og menneskerettighedernes krav om ret til personlig frihed og respekt for person- og brevhemmelighed. FOA mener at det er afgørende at borgerenes retssikkerhed ikke kompromitteres ved disse muligheder for indgreb og overskridelse af den personlige frihed og ret til privatliv.

§ 15 åbner mulighed for tilkøb af sociale ydelser. FOA mener at tildeling af ydelser altid skal være baseret på et samarbejde med borgeren, tage udgangspunkt i borgerens individuelle behov og skal tildeles efter kompensationsprincippet. Denne paragraf i det fremlagte lovudkast synes at bryde med disse grundlæggende principper. FOA er bekymret for, at tilkøbsydelser på sigt bliver en erstatning for visiterede ydelser.

De færreste borgere i målgruppen for denne del af lovudkastet har forudsætninger for egenhændigt at varetage deres egen retssikkerhed i relation til offentlige

Dato:

24. marts 2017

Sagsnr.:

17/48210

Ref.:

DK/marb

FOAStauings Plads 1-3
1790 København V**Tlf.:**

+45 46 97 26 26

Fax:

+45 46 97 23 00

Kontonr.:

5301-0476807

Mail:foa@foa.dk
a-kassen@foa.dk

www.foa.dk

myndigheder. Mange beboere på døgntilbud har ikke forudsætninger for at ansøge om ledsagelse, læse og forstå en social afgørelse eller klage over en afgørelse. Det betyder at rigtig mange i målgruppen befinder sig i en situation hvor varetagelsen af deres retssikkerhed er afhængig af pårørende eller værger, og dermed er i en retssikkerhedsmæssig skrøbelig situation. Især de borgere der ikke har pårørende med ressourcer til at varetage deres interesser er udsatte. Kun en del af denne gruppe er tildelt en værge, og et værgemål er ofte afgrænset til at dække borgerens økonomiske forhold. Et værgemål er derfor ikke nødvendigvis en sikkerhed for beskyttelse af borgerens retssikkerhed. Den foreslåede tilkøbsmodel vil kunne betyde betragtelige merudgifter for støttekrævende borgere. FOA opfordrer til at rammerne for anvendelse af denne paragraf tydeliggøres med fokus på at sikre borgernes beskyttelse og ligebehandling.

I forhold til forslag på **Ældreministeriets område**, så har FOA følgende kommentarer.

Når der er et marked med både offentlig og private leverandører for velfærd på ældreområdet, så må det sikres, at de private leverandører ikke forfordes ved at få muligheder, som den offentlige leverandør bliver udelukket fra. Hvis der skal være konkurrence, så skal den være fair.

Der har siden lov om frit valg i 2003 været en kamp for at sikre, at kommunerne beregner priser på en fair måde. Der er helt klar lovgivning for, hvordan priser udregnes – og de priser gælder både for offentlig og private leverandører.

Det er ikke fair, at det kun er private leverandører, der har lov til at tilbyde tilkøbsydelse. Hvis konkurrencen mellem offentlig og privat skal være fair, så skal der være lige vilkår – og dermed skal den offentlige leverandør også have lov at tilbyde tilkøbsydelse.

Der er siden 2003 sket mange effektiviseringer på ældreområdet. Vi har set mange eksempler på, at kommunerne, for at leve op til krav om besparelser, nedsætter serviceniveauet i kommune – det kan være ændring i frekvensen for rengøring o. lign.

Det er meget vigtigt, at vi ikke kommer i en situation, hvor det kommunale serviceniveau sættes ned, så det er nødvendig med tilkøbsydelse. Det vil skabe A og B velfærd på ældreområdet.

Derfor er det vigtigt for FOA, at der løbende bliver fulgt op på kommuner, der tilbyder tilkøbsydelse for at sikre, at tilkøbsydelse ikke bliver en erstatning for et forringet serviceniveau.

I øvrigt henvises til høringsvar fra LO.

Er der behov for en uddybning af FOAs bemærkninger, så kontakt venligst markedsgoerelse@foa.dk

Med venlig hilsen

Dennis Kristensen
Forbundsformand

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Gammeltorv 22
DK-1457 København K
Tlf. +45 33 13 25 12
Fax +45 33 13 07 17

www.ombudsmanden.dk
post@ombudsmanden.dk

Personlig henvendelse: 10-14
Telefonisk henvendelse:
Man.-tors. 9-16, fre. 9-15

Høring over Forslag til Lov om frikommunenetværk (ministeriets sagsnr. 2016-1541 og 2017-1265)

16-03-2017

Jeg har modtaget Økonomi- og Indenrigsministeriets e-mail af 24. februar 2017 med bilag vedrørende høring over forslag til lov om frikommunenetværk. Med lovforslaget etableres de overordnede lovgivningsmæssige rammer for frikommuneforsøg 2016-2020, herunder udpegelse af otte frikommunenetværk og de 44 deltagende kommuner.

Dok.nr. 17/01025-2/MVE
17/01347
Bedes oplyst ved henvendelse

Jeg har også modtaget ministeriets e-mail af 13. marts 2017 med bilag vedrørende supplerende høring over udkast til forslag til tillæg til lov om frikommunenetværk.

Af principielle grunde kommenterer ombudsmanden ikke forslag til lovgivning mv., som måtte blive sendt i høring til ombudsmandsinstitutionen, medmindre der er tale om forslag, som berører institutionens egne forhold.

De aktuelle høringer giver mig ikke grundlag for at fravige denne praksis. Jeg foretager mig derfor ikke noget i anledning af ministeriets henvendelser.

Med venlig hilsen
for ombudsmanden

Mette Vestentoft
Specialkonsulent

Bagside

Antal filer:

1

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: Socialchefforeningen (fsd@socialchefforeningen.dk)
PDFMailHeader Vedr. Ekstern høring over forslag til lov om frikommunenetværk
Sent: 01-03-2017 08:55:40

Til Økonomi og Indenrigsministeriet

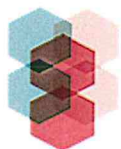
Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark takker for muligheden for at kommentere på udkast til lovforslag om frikommunenetværk.

Foreningen har ingen bemærkninger til forslaget.

--

Med venlig hilsen
Lena Milo

FSD Sekretariatet
Foreningen af Socialchefer i Danmark

Forhandlings
fællesskabet

Til
Økonomi- og Indenrigsministeriet

E-mail: frikommuner@oim.dk

Aktivitetsnr.: 17-0013.49

PO

Direkte tlf.nr.: 3347 0616

24. marts 2017

Forhandlingsfællesskabets høringsvar – forslag til lov om frikommunenetværk

Forhandlingsfællesskabet har modtaget udkast til forslag til lov om frikommunenetværk samt tillæg hertil i høring med frist for eventuelle bemærkninger den 24. marts 2017.

Med forslaget etableres de overordnede lovgivningsmæssige rammer for frikommuneforsøg 2016-2020. Frikommuneforsøg 2016-2020 er baseret på, at frikommunerne går sammen i netværk, der arbejder med en fælles samfundsmæssig relevant problemstilling. Formålet er at etablere ny viden og praktiske erfaringer, der kan bane vejen for en bedre opgaveløsning gennem effektiviseringer, regelforenklinger og bedre styring i alle kommuner.

Forhandlingsfællesskabet finder det positivt, at der gennem forskellige tiltag etableres mulighed for en bedre opgaveløsning i kommunerne, herunder gennem regelforenklinger og afbureaukratisering.

Forhandlingsfællesskabet har i øvrigt ikke bemærkninger til lovforslaget, idet det ikke umiddelbart skønnes at have løn- og ansættelsesmæssige konsekvenser for ansatte i kommunerne.

Forhandlingsfællesskabet henviser til eventuelle høringsvar fra LO, FTF og Akademikerne samt fra Forhandlingsfællesskabets medlemsorganisationer.

Med venlig hilsen

Helle Basse

Pernille Olesen

Frikommunenetværk – 'Børn som vores vigtigste ressource'

D. 24. marts 2017

Høringssvar til 'Lov om frikommunenetværk' af d. 24. februar 2017 fra frikommunenetværket 'Børn som vores vigtigste ressource' (Guldborgsund, Gladsaxe og Ikast-Brande kommuner)

Alle tre kommuner i frikommunenetværket ser frem til at kunne arbejde med de muligheder, der bliver givet i 'Lov om frikommunenetværk', og samtidig at kunne gøre det i samarbejde med de involverede ministerier og andre aktører på området. Vi er i netværket meget optaget af at kunne yde et bedre fagligt stykke arbejde med de børn, unge og familier, der har behov for støtte iht. Serviceloven. Samtidig med vil vi gerne kunne gøre dette tidligere i forløbet.

Overordnet imødekommer lovforslaget de ønsker, vi har i frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource: at udvikle og afprøve nye måder for udredning samt for målsætninger/mål og opfølgninger i forhold til barnets, den unges og familiens forhold og forløb.

Der er følgende konkrete bemærkninger til enkelte paragraffer i lovforslaget:

§ 10 stk. 2

Iht. lovforslagets § 10 stk. 2, hvor de §§ netværket fritages fra er listet op, bemærkes det, at enkelte ønsker, som fremgår af ansøgningerne til de konkrete forsøg, ikke er imødekommet. Det drejer sig om:

- § 140, konkret plan for uddannelse/beskæftigelse v. sanktion
stk. 5. For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal handleplanen indeholde en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af sanktionen påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse.
- § 155, Vurdering af underretning indenfor 24 timer.
Stk. 2. Underretninger vurderes fortsat indenfor 24 timer som loven foreskriver, og som det gøres i dag. I dag bruger socialrådgiveren meget administrativ tid på at skrive vurderingerne af underretninger ind i DUBU og udfylde alle rubrikker. Der ønskes derfor fritagelse for, at socialrådgiveren skal skrive og registrere deres vurdering i de sager, hvor det vurderes, at der ikke skal handles akut på underretningen. Dette vil betyde en administrativ lettelse.

- § 155 a, Genvurdering i en sag.

Stk. 1. I dag skal en uvildig rådgiver genvurdere en sag, når der modtages en underretning på sager, hvor der allerede er iværksat en foranstaltning. Ofte giver det ikke anledning til ændringer, men der bruges meget administrativ tid på at skrive disse vurderinger i sagerne samt udfylde rubrikker. Der ansøges om fritagelse for at skulle registrere vurderingerne i de sager, hvor underretningen ikke giver anledning til at ændre foranstaltningen, eller handle akut på underretningen. Dette vil betyde en administrativ lettelse.

Stk. 2. Det vil fortsat vurderes, om der skal finde en børnesamtale sted med barnet.

Stk. 3. Der ansøges om fritagelse for ikke at skulle registrere i de tilfælde, hvor det vurderes, at der ikke skal finde en børnesamtale sted, såfremt barnets eller den unges modenhed taler imod det. Dette vil betyde en administrativ lettelse.

Netværket stiller sig uforstående overfor at ovenstående tre punkter ikke indgår i § 10 stk. 2, da det vurderes at disse fritagelser ligeledes vil underbygge mulighederne for at kunne udvikle og afprøve nye måder i arbejdet med børn, unge og familier, uden at udfordre borgerens retssikkerhed, det faglige sociale arbejde eller dokumentationskravene i de særligt udsatte sager.

Ønsket om fritagelse fra §§155 og 155a var tænkt som en mulighed for at mindske sagsbehandlingstiden/administrationen, når det vurderes til ikke at være akut, da vi ikke finder det formålstjenligt, at alle sager behandles ud fra en betragtning om, at alle underretninger giver anledning til en akut handling.

§ 10 stk. 7 nr. 3 og stk. 8.

Iht. lovforslagets § 10 Stk. 7. nr. 3 bemærkes det, at der skal udarbejdes en beskrivelse af mål for den iværksatte indsats eller støtte, og at der følges op på disse mål. Derudover står der i stk. 8, at det senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for et barn eller en ung, skal vurderes om beskrivelsen skal revideres. Der skal herefter med højst 6 måneders mellemrum foretages en sådan vurdering. Afgørelsen om revision træffes så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Netværket ønsker at bemærke, at disse bestemmelser kan være svære at gennemskue omfanget af, da de umiddelbart ligner de gældende regler i Servicelovens § 140 omkring handleplaner og § 70 omkring opfølgning og revidering af handleplaner. Netværket ønsker en præcisering af, hvordan bestemmelserne i lovforslaget adskiller sig fra den gældende lovgivning.

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10 12
1216 København K
Specialkonsulent Ole Rejnhold Daugaard

09-03-2017

Høringsbemærkninger til udkast til lov om frikommunenetværk

Økonomi- og Indenrigsministeriet har fremsendt udkast til lov om frikommunenetværk til høring. Aalborg Kommune har i samarbejde med KL udarbejdet nedenstående høringssvar til lov om frikommunenetværk § 9 (mikrolån).

Som udgangspunkt forstås lovforslaget således, at målgruppen for mikrolån i frikommuneforsøget er sidestillet med personer, der i dag er omfattet af Lov om aktiv socialpolitik §§ 65-67. Det vil sige at målgruppen for mikrolån i frikommuneforsøget også vil kunne få tilskud til forsørgelse i forbindelse med mikrolån — men efter regler i § 65, stk. 3.

Da personerne således forudsættes ikke længere at modtage uddannelseshjælp eller kontanthjælp, vil de ikke længere være omfattet af rettigheder og pligter efter lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ovenstående ses som en god løsning.

Vi gør dog opmærksom på, at forsøget forudsætter, at der forud for bevilling af mikrolån og eventuel forsørgelse iværksættes et vejlednings- og opkvalificeringsforløb jf. Lov om aktiv beskæftigelsesindsats § 32, som et led i screeningen på hidtidig ydelse. Ifølge de nuværende regler, skal uddannelseshjælpsmodtagere have et uddannelsespålæg jf. Lov om aktiv beskæftigelsesindsats § 21b. Formålet med uddannelsespålægget jf. Lov om aktiv beskæftigelsesindsats § 21 er, at bringe de unge i uddannelse, hvilket er modstridende med formålet med mikrolånsforsøget. Hvis uddannelseshjælpsmodtagere skal være en del af forsøget er det derfor nødvendigt, at kommunen fritages for bestemmelsen om uddannelsespålæg, såfremt den unge skønnes omfattet af målgruppen for mikrolånsforsøget.

Såfremt ovenstående skulle give anledning til spørgsmål eller er I velkomne til at rette henvendelse til Lone Englund, KL, [tlf.nr. 33703770](tel:33703770), loskl.dk eller Bente Kloster, Jobcentersekretariatet, Aalborg Kommune, [tlf.nr. 99312724](tel:99312724), bklo-iobcenteraalborg.dk.

Venlig hilsen

Jesper Dahlgård
Jobcenterchef

9931 2530

Kristina Bendixen
Konst. Kontorchef

Kommunernes Landsforening

Jobcenter Sekretariat

Familie- og Beskæftigelsesforvaltningen
Sønderbro 12
9000 Aalborg
9931 2521

Sagsnr.:
2016-042376
Dok.nr.:
2016-042376-21
mit.: BKLO
EAN nr.: 5798003747972

Åbningstider:
Man - Fredag
08.00 - 15.00
Torsdag tillige
15.00 - 17.00

Har du fået dette brev digitalt kan du svare ved at bruge "besvar"-knappen i Digital Post/eBoks. Du kan altid kontakte Aalborg Kommune sikkert på aalborg.dk eller via Digital Post på borger.dk. Har du brug for hjælp til Digital Post kan du ringe til Den Digitale Hotline på 7020 0000

Frikommunenetværk om billige boliger og fleksible boligløsninger

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Frikommuner@oim.dk

Hørings svar vedr. lovforslag om frikommunenetværk

Kommunenetværket har med 5 indsendte ansøgninger givet sit forslag til løsninger på en række boligproblemstillinger. Kommunerne har såvel foreslået kortsigtede og midlertidige løsninger, som varige løsninger.

Kommunenetværket vil benytte lejligheden til overordnet at udtrykke skuffelse over, at ansøgningerne om midlertidige boliger og billigt nybyggeri foreløbigt er afvist, og at kun mindre dele af netværkets øvrige ansøgninger imødekommes i denne runde lovgivning. Netværket udtrykker samtidig forhåbning om, at høringssvaret kan føre til ændringer allerede i første lovrunde, og sekundært at den indledte dialog med relevante ministerier kan føre til, at en større del af de indsendte ansøgninger imødekommes i næste runde.

Særligt i forhold til de to ansøgninger, som foreløbigt er afvist, om midlertidige boliger og billigt nybyggeri vil netværket udtrykke en forventning om, at man fra ministeriernes side i forbindelse med den kommende ansøgningsrunde ikke kun vil imødekomme midlertidige og kortsigtede løsninger. Ansøgningerne er foreløbigt afvist med henvisning til interne ministerielle arbejdsgrupper og planlagt lovgivning. Netværkskommunerne mener, at netværket netop kunne afprøve nye ideer og give erfaringer til de pågældende arbejdsgrupper og til planlagt lovgivning.

Kommunenetværkets overordnede budskab er, at der aktuelt ikke er tilstrækkelig fleksibilitet i boliglovgivningen til at understøtte borgernes rehabilitering. Kort fortalt har vi et ønske om at etablere forsøg med boliglovgivningen, så vi får langt bedre muligheder for at arbejde rehabiliterende i den boligmasse, som vi råder over i dag. Det vil sige at tænke det sociale område sammen med boligområdet. Blandt andet har vi et ønske om at anvende eksisterende almene boliger til midlertidige ophold, der, hvis tingene udvikler sig positivt, kan blive en permanent bolig.

Tilsvarende vil vi gerne udvikle bedre og mere enkle rammer for deleboliger i samarbejde med boligorganisationerne. Vi ønsker, at deleboliger bliver et større aktiv eller anvendes mere blandt andet ved at give mulighed for boligstøtte, når for eksempel 2 personer deler en bolig. Ved bofællesskaber/deleboliger til 3 eller 4 kan der søges boligstøtte.

Hørings svar

28-02-2017

Sagsnr.
2017-0001981

Dokumentnr.
2017-0001981-19

**Aarhus Kommune
Favrskov Kommune
Høje Taastrup
Kommune
Københavns Kommune
Randers Kommune
Roskilde Kommune**

Nedenfor følger netværkets bemærkninger til lovforslagets 4 bestemmelser rettet mod kommunenetværket om flere billige boliger og fleksible boligløsninger.

§ 24 om opsigelsesadgang for borgere visiteret til almene plejeboliger.

Kommunenetværket har indsendt en ansøgning om at kunne tildele borgere en bolig med midlertidige lejekontrakt eller en såkaldt prøveperiode.

Kommunerne ønsker at kunne samtænke midlertidige støtteforløb med midlertidig tildeling af en bolig, således at lejeperioden afpasses med støtteforløbet. Før udløbet af støtte og lejeperiode kan det besluttes, hvilken type tilbud – og dermed bolig – der vil være bedst egnet for borgeren på længere sigt. Forslaget er at sammenligne med ungdomsboliger, hvor det også hvert år vurderes, om lejerer fortsat opfylder betingelserne for at bo i en ungdomsbolig.

Herudover ville midlertidige lejekontrakter være nødvendige i forhold til netværkets ønske om forsøg i forhold til midlertidige boliger og midlertidige huslejetilskud.

Tanken var, at forsøget bl.a. skulle benyttes i forhold til borgere, som var klar til at flytte i egen bolig, men hvor en varig bolig ikke kunne findes. Herudover kunne forsøget benyttes i forhold til borgere, der har behov for en overgang fra et tilbud til et andet. Endelig kunne midlertidige lejekontrakter benyttes til borgere, som f.eks. skulle have et afklarings- eller træningsforløb, før det bliver besluttet, hvad der på sigt er rette tilbud om bolig for de pågældende.

Kommunernes ønske tager udgangspunkt i borgerens behov, og ikke i en bestemt boligtype.

Ministeriet har fremsat lovforslag om, at kommunerne får lettere opsigelsesadgang i forhold til borgere, som i forsøgsperioden indflytter i en almen plejebolig. Ministeriet tager dermed udgangspunkt i boligtypen almene plejeboliger og begrænser derved forsøget betragteligt.

Netværket bemærker, at der ikke fra netværkets side har været fremsat ønske om en udvidet opsigelsesadgang for borgere, som anvises til almene plejeboliger. Netværket har alene overvejet brug af midlertidig lejekontrakt, hvor borgerens behov for en bolig også på forhånd kunne forventes at være midlertidig. Dette er formentlig ikke tilfældet i de almene plejeboliger. Herudover skrives der i tilsagnsbrevet fra ministeriet, at netværket får udvidet adgang til opsigelse i ”almene ældre- og plejeboliger”. Af lovforslagets tekst og bemærkninger

fremgår imidlertid alene en udvidet adgang til opsigelse i almene plejeboliger, men ikke i almene ældreboliger.

Netværkets primære kommentar er, at målgruppen for forsøg er væsentligt begrænset i forhold til netværkets ønsker, fordi der i lovforslaget alene tages udgangspunkt i en begrænset boligtype og ikke i borgerens behov, som ønsket af kommunerne. Relativt få ældreboliger er indrettet som almene plejeboliger, og de almene plejeboliger, kommunerne har, benyttes ofte til borgere med problemstillinger af en tyngde, hvor kommunerne ikke har et ønske om at kunne opsigse lejemålet. Netværket er derfor aktuelt i gang med at undersøge, om der i de involverede kommuner er vilje til at sætte så relativt begrænset et forsøg i gang.

Kommunenetværket mener, at netværkets tilgang med midlertidig lejekontrakt er en mere åben og oprigtig løsning i forhold til den enkelte borger end en udvidet opsigelsesadgang. Med en midlertidig lejekontrakt er det fra indflytningen tydeligt, at kommunerne tilsigter et midlertidigt ophold og vil træffe beslutninger ud fra borgerens funktionsniveau. Ved en udvidet opsigelsesadgang vil det stå mindre klart for den enkelte borger, hvornår de kan forvente en flytning.

Kommunerne mener, at det er hensigtsmæssigt at muligheden for midlertidigt ophold – hvad enten det bliver i form af midlertidig lejekontrakt eller udvidet opsigelsesadgang – kobles til borgere med udviklingspotentiale og ikke til en bestemt boligform. Netop til plejeboliger anvises typisk borgere med mindre udviklingspotentiale.

Derfor ønsker kommunerne, at der i lovforslaget om frikommuneforsøg åbnes for forsøg med midlertidig lejekontrakt.

§ 25 om udslusningsboliger

I lovforslaget foreslås en udvidet målgruppe for udslusningsboliger. Hidtil har udslusningsboligen alene kunnet benyttes til borgere, som udsluses fra herberger (servicelovens § 110) eller midlertidige botilbud for personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne (servicelovens § 107). Der gives nu mulighed for, at netværkskommunerne tillige efter aftale med almene boligorganisationer kan oprette udslusningsboliger til personer, der har væsentlige psykiske eller sociale problemer, selv om de ikke har været indkvarteret i tilbud efter servicelovens § 110 eller § 107.

Netværkskommunerne har bedt om en mulighed for at yde huslejestilskud til borgere, fordi manglen på billige boliger er en barriere i forhold til kommunernes recovery-orienterede arbejde. Udvidelsen af udslusningsboligmuligheden omfatter dele af de målgrupper, som netværket har beskrevet.

Netværkskommunerne havde beskrevet følgende målgrupper i sin ansøgning:

- Borgere med fysisk eller psykisk handicap (herunder f.eks. borgere med autisme og udviklingshæmning)
- Psykisk sårbare borgere (f.eks. unge, der udsluses fra foranstaltning, borger med diagnose, men også borgere, som ikke har en konkret diagnose)
- Borgere med større sociale problemer (f.eks. hjemløse eller borgere truet af hjemløshed)
- Nyankomne flygtninge, som kommunen har pligt til at tilbyde varig bolig, de kan betale, og derfor ofte er nødt til at indkvartere i midlertidig kommunale bolig.

Netværkskommunernes ide var, at arbejde med både borgere, som er klar til bolig, men hvor en tilstrækkeligt billig bolig ikke er til rådighed, og grupper, som skal botrænes, før de tilbydes ordinær bolig. Dette vurderer kommunerne vil udgøre et bedre tilbud til borgerne, og det vil også kunne føre til billigere indsatser for både kommune og stat, fordi de nuværende kommunale tilbud kræver mange ressourcer.

Det fremsatte forslag indeholder en målgruppe, som i vidt omfang svarer til målgruppen for tilbud efter servicelovens § 107 og 110. Netværkskommunerne undrer sig over, at hjemlen ikke udvides til at omfatte alle borgere, som er målgruppen for hhv. servicelovens § 107 og 110. Ministeriet har uden kendte årsager udeladt målgruppen af borgere med handicap fra forsøgsbestemmelsen.

Netværkskommunerne ønsker som minimum gruppen af borgere med handicap omfattet af forsøgsbestemmelsen, da de aktuelt er omfattet af udslusningsboligbestemmelsen, hvis blot de har været indkvarteret på et tilbud efter servicelovens § 107.

Det kunne f.eks. være relevant i forhold til unge med udviklingshæmning og/eller udviklingsforstyrrelse som aktuelt bor hos deres forældre. Hverken de eller kommunen vil have en interesse i, at de først skal bo på et § 107-tilbud, før de kan blive omfattet af ordningen.

Netværkskommuner gør desuden opmærksom på, at kommunerne har ønsket at etablere forsøg, hvor tildelingen af en bolig understøtter indsatsen for at få borgerne i beskæftigelse. Jo tungere en målgruppe, kommunerne skal arbejde med i forsøget, jo mindre er chancerne for succes. 2 år kan være kort tid i forhold til at få borgere med væsentlige psykiske og sociale problemer i arbejde/og eller videre.

Kommunerne har et stort ønske om også at kunne omfatte borgere, der blot defineres som psykisk sårbare af et forsøg, hvor de tildeles en billig bolig i en midlertidig periode og har derfor et ønske om, at lovforslaget også udvides til at omhandle forsøg i forhold til inklusionsboliger. I forhold til inklusionsboliger er det en barriere, at disse alene kan oprettes efter ansøgning fra en boligorganisation, og alene for statslige midler i en satspulje.

Kommunerne i netværket er uforstående overfor, at der ikke kan defineres en bredere målgruppe i forhold til midlertidige tilskud, hvis forsøg etableres for kommunale midler. Kommunerne vil alene have interesse i at afsætte midler, hvis der er en forventning om et positivt udfald af forsøg, og at forsøg derfor samlet fører til bedre kommunal økonomi. Med en bredere målgruppedefinition er der større mulighed for at kommunerne kan sætte tidligt ind i forhold til forebyggelse af social deroute, og der er dermed større mulighed for, at borgeren faktisk kan komme i beskæftigelse og dermed selv fastholde boligen efter 2 år.

Herudover vil kommunerne gerne prioritere forsøg med unge målgrupper, da det er kommunernes erfaring, at der i forhold til unge er stor mulighed for succes. Det kunne f.eks. være unge, som er omfattet af efterværns-bestemmelser. En alternativ målgruppedefinition kunne være borgere, som kommunerne i øvrigt har prioriteret at oprette opsøgende indsatser i forhold til. Det væsentlige for netværket er, at kommunerne ikke har et ønske om at give støtte til en meget bred og udefineret målgruppe.

Det vil i de enkelte forsøg selvfølgelig være en forudsætning for støtte, at borgeren løbende samarbejder om at komme i uddannelse og arbejde.

Den tilknyttede støtte kan have flere former og komme fra både socialområdet i form af hjemmevejleder efter servicelovens § 85 eller forskellige mentorer eller rådgivere eller fra beskæftigelsesområdet, f.eks. i form af helhedsorienterede mentorer.

Netværket ønsker det endelig tydeliggjort i lovforslaget, hvordan godtgørelsen skal beregnes i forhold til målgrupper, der ikke på forhånd har været indkvarteret på tilbud efter servicelovens § 107 eller § 110.

Netværket kvitterer i øvrigt for, at såvel ældre- som ungdomsboliger i forsøgsperioden kan benyttes som udslusningsboliger. Dermed kan kommunerne sikre, at boligtypen svarer til målgruppens behov.

Netværket ser frem til en afklaring af, hvilke målgrupper, der kunne komme i betragtning til decideret huslejestøtte.

Netværkskommunerne ønsker overordnet mulighed for at kunne yde huslejestilskud i forhold til borgere, som i forvejen er i målgruppen for opsøgende indsatser, fordi kommunerne vurderer, at de dermed kan yde den bedste faglige indsats for borgeren, borgeren får bedre udviklingspotentiale, og det vil samlet set føre til lavere udgifter for kommunen i forhold til den enkelte borger.

§ 26 om kommunal anvisning til boliger hos private udlejere

Netværket kvitterer for, at en af barriererne i forhold til indgåelse af aftaler om kommunal anvisning med private udlejere ryddes af vejen med lovforslaget.

Imidlertid er det kun betingelsen om, at kommunerne skal tiltage sig 100 % anvisning eller indføre kombineret udlejning, som fraviges med bestemmelsen.

Ifølge nuværende lovgivning må kommunerne alene indgå aftale med en udlejer en gang i maksimalt 6 år. Aftalen kan ikke forlænges eller genindgås. I lovforslaget er det ikke beskrevet, om dette krav tilsvarende afskaffes for netværkskommunerne.

Bekymringen i netværkskommunerne er, at såfremt der indgås en aftale med en privat udlejer om anvisning af boliger i forsøgsperioden, så vil kommunerne være udelukket fra at indgå en ny aftale under lovens almindelige betingelser efter forsøgsperioden, fordi der en gang i forsøgsordning har været indgået aftale med den pågældende udlejer.

Netværkskommunerne har derfor behov for, at det utvetydigt fremgår af enten lovtæst eller bemærkninger, at bestemmelsen i lov om kommunal anvisningsret § 3, stk. 1 ikke omfatter forsøg, som gennemføres under frikommuneforsøg.

Netværkskommunerne finder det i øvrigt unødvendigt, at alle private udlejere opfordres til at give tilbud om adgang til kommunal anvisning, jf. lov om kommunal anvisningsret § 2. Det er kommunernes erfaring, at kun ganske få private udlejere vil være interesseret i sådanne aftaler. Bestemmelsen er dermed et udtryk for unødvendigt bureaukrati.

Endelig ønsker kommunerne sikkerhed for, at adgangen til at indgå aftaler med private udlejere også omfatter ungdomsboliger/studieboliger.

Netværkskommunerne ønsker dermed afskaffelse af alle de nuværende barrierer i lovgivning om kommunal anvisning til private udlejere.

§ 27 om deleboliger/kollektive bofællesskaber

Netværkskommunerne gør opmærksom på, at behovet for deleboliger primært skyldes, at boligerne i kommunerne er blevet for dyre for særligt unge med sociale vanskeligheder. Unge på uddannelsesyndelse har en meget lav betalingsevne. Uddannelsesyndelse omfatter unge, som blot indenfor det kommende år skal opstarte på uddannelse. Det bliver stadig vanskeligere for kommunerne at fastholde de unge, der er på nippet til at komme i uddannelse i en bolig. Uddannelsesyndelsen er på niveau med SU, men disse unge kan ikke arbejde i småjobs, svarende til studiejobs, uden modregning i ydelsen, og de har ikke lånemuligheder svarende til SU-lån. Derfor bliver det væsentlig, om 2 unge med sociale vanskeligheder, der deler bolig, som er anvist af kommunen ud fra sociale kriterier, kan opnå boligstøtte. Muligheden for tildelingen af boligstøtte er den ene indsats, der kan føre til væsentlig flere deleboliger i kommunerne. Der er nemlig langt flere 3-rums boliger til rådighed for boligsocial anvisning end der findes 4-rums boliger.

Netværket ønsker derfor, at der åbnes for, at 2 unge i deleboliger, når de anvises til deleboligen af kommunen ud fra sociale kriterier, skal kunne opnå boligstøtte. Dette fører desuden til en ensretning mellem boligstøtteregler og deleboligbestemmelserne i almenboligloven. Det er aktuelt muligt at oprette deleboliger til kun 2 personer. De kan blot ikke få boligstøtte.

Herudover kan lidt bedre betalingsevne sikre en væsentligt kortere ventetid på en bolig for de unge.

Kommunerne finder, at reglerne om at deleboliger skal anvises af kommunen sikrer, at muligheden for individuel beregning af boligstøtte ikke kan udnyttes af f.eks. par, der flytter sammen. Det er i forvejen fastslået i boligstøtteloven, at kommunen skal godkende bofællesskaberne, hvis der skal være adgang til boligstøtte.

Herudover ønsker kommunerne, at det bliver muligt løbende at flytte unge ind i deleboligerne. Aktuelt er det en betingelse, at de unge flytter ind samtidig. Men kommunerne kan f.eks. i forhold til flygtninge stå i en situation, hvor man har en ledig bolig til flygtninge-delebolig til 3 personer til rådighed. Men man har alene modtaget 2 unge flygtninge, der kan bo i den. Under de aktuelle regler må de 2 flygtninge vente i midlertidigt tilbud, som ofte er udgiftstungt, og kommunen samtidig betale tomgangsleje for hele den ledige bolig. Kommunerne ønsker mulighed for, at fællesskabet kan oprettes trinvis. De ledige værelser låses af. Målgruppen kan rykke ud i boligerne, i takt med at de er til rådighed, og kommunen skal alene betale tomgangsleje for et enkelt værelse frem for at skulle dække

tomgangsudgift for hele boligen. Det er muligt, at man i dag anviser løbende, men beboerne kan så ikke opnå boligstøtte. Boligstøtte kan være helt afgørende i forhold til at få beboernes økonomi til at hænge sammen.

Endelig er muligheden for at kunne opkræve husleje inkl. forbrug et stort ønske hos både unge og tilknyttede medarbejdere i de nuværende deleboliger. Muligheden ville give større økonomisk sikkerhed for den enkelte unge. Samtidig ville det betyde en væsentlig afbureaukratisering hos såvel boligorganisationer og kommuner. Forbrugsleverandørerne har ikke ønsket at indgå aftale med flere unge i en delebolig. Derfor hæfter én ung i hver bolig aktuelt for forbrugsudgifter. Dette medfører en stor økonomisk usikkerhed for den enkelte unge, som kun har begrænsede muligheder og ressourcer, hvis bofæller eller tidligere bofæller ikke dækker deres del af forbrugsafregninger.

Kommunerne kvitterer i øvrigt for imødekommelsen af netværkets forslag om indretning og varmeudgifter. Disse forslag vil kunne understøtte kommunernes indsats for at etablere en god trivsel i boligerne. Der skabes dog alene flere deleboliger, hvis der tillige gives adgang til at 2 visiterede personer i delebolig kan opnå boligstøtte.

Kommunerne ønsker derfor, at der i lovforslaget i relation til boligstøtte indføres muligheder for løbende indflytning og sænkning af kravet til antal beboere til 2 beboere. Herudover ønsker kommunerne tilføjelse af muligheden for opkrævning af husleje incl. forbrugsudgifter.

Økonomi- og indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk

Favrskov Kommune
Social og Sundhed Sekretariatet
Skovvej 20
8382 Hinnerup
Tlf. 8964 1010

favrskov@favrskov.dk
www.favrskov.dk

Høringssvar til udkast til lov om frikommunenetværk

Frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til lov om frikommunenetværk. Netværket har følgende bemærkninger til lovforslagets §§ 12-23 samt 28.

24. marts 2017

Sagsbehandler:
Dorte Søe Christensen

Bemærkninger til § 12 om udvidelse af mulighederne for optagelse i særlige botilbud uden samtykke

Tlf. 8964 6115
dsch@favrskov.dk

Det fremgår af stk. 2, at: *"Godkendelse efter stk. 1 er bl.a. betinget af, at kommunalbestyrelsen redegør for, hvorledes ordningen tilrettelægges, således at målgruppen for forsøget er klart afgrænset."*

Personlig henvendelse:
Favrskov Kommune
Social og Sundhed Sekretariatet
Torvegade 7
8450 Hammel

Det er netværkets opfattelse, at målgruppen for forsøget bør være den samme som den målgruppe, der er omfattet af magtreglerne og defineret i § 124 a. Det har været tanken i netværket, at det er alle borgere, som forholder sig passivt, men som ikke kan give et informeret samtykke til flytning, der skulle være omfattet. Det giver efter netværkets opfattelse ikke mening, at bede kommunerne om at definere en bestemt gruppe af borgere med psykisk funktionsnedsættelse til brug for forsøget. Netværket foreslår derfor, at bestemmelsens stk. 2 slettes.

Sagsnr.
710-2017-10597

Dokument nr.
710-2017-71353

Cpr.-/CVR-nr./Ejd.nr.

I stk. 3 henvises der til, at bestemmelserne i servicelovens §§ 124, 124a, 129, stk. 5 og 131-137 finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter stk. 1. Netværket forstår ikke henvisningen til §§ 131, 132 samt 133 stk. 1 og 2. Det er netværkets opfattelse, at formålet med at udvide den lempelige flytteregel i § 129 stk. 2 er at undgå de skærpede betingelser for flytning i § 129 stk. 1, så borgere, der ikke kan give samtykke men som forholder sig passivt til en flytning kan flyttes mellem botilbud. Hvis det også er ministeriets opfattelse, at det kun er de lempelige betingelser i § 129 stk. 2, der skal være opfyldt, opfordres ministeriet til at præcisere hvilke af bestemmelserne i §§ 131 – 133, der er gældende for den nye forsøgshjemmel.

Bemærkninger til § 13 om udvidelse af mulighederne for brug af personlige alarm- og pejlesystemer

Det fremgår af stk. 4, at *"Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om og iværksætte anvendelse af personlige pejle- og alarmsystemer m.v. efter stk. 1 for personer, der har ophold i et botilbud, lejebolig eller lignende boform i den pågældende kommune. Såfremt den kommune, hvor personen har ophold, ikke er den kommune, der har pligt til at yde hjælp til den pågældende person efter lov om social service, efter § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er afgørelse om og iværksæt-*

telse af anvendelse af personlige pejle- og alarmsystemer efter stk. 1 betinget af samtykke fra den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter lov om social service til den pågældende.”

Netværket er blevet opmærksom på, at formuleringen fremgår af netværkets ansøgning, men at det ikke fungerer i praksis, at bede driftsherren om at træffe myndighedsafgørelser i sager, hvor borgerens handlekommune og driftsherren ikke er den samme.

Det er netværkets opfattelse, at det er en forudsætning for at anvende forsøgshjemlen, at driftsherren er en del af frikommunenetværket, hvorimod borgerens handlekommune ikke behøver være det.

Netværket foreslår i stedet, at § 13 stk. 1 nr. 1 slettes, og at stk. 1 nr. 2 kommer til at finde anvendelse for både borgere, der modsætter sig og ikke modsætter sig. Det betyder, at driftsherren af tilbuddene kan **iværksætte** anvendelse af personlige alarm- og pejlesystemer, uanset om borgeren modsætter sig og uden at skulle træffe myndighedsafgørelser. Det er netværkets opfattelse, at borgerens retssikkerhed er sikret ved, at driftsherren skal indhente samtykke fra borgerens handlekommune, uanset om denne er frikommune i netværket eller ej.

Det bemærkes, at såfremt anbefalingen fra netværket følges, vil § 13 stk. 2 og stk. 4 skulle konsekvensrettes i overensstemmelse hermed. Samtidig bør der indføres en klageadgang for værge og pårørende i forhold til driftsherrens beslutning om iværksættelse af personlige alarm- og pejlesystemer.

Bemærkninger til § 14 om anvendelse af situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 13, bør også anvendelsen af situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning kunne iværksættes af driftsherren, således at denne ikke skal træffe afgørelse herom. Borgerens retssikkerhed er her beskyttet ved, at:

- bestemmelsen ikke kan benyttes, hvis vedkommende modsætter sig,
- der skal indhentes samtykke fra borgerens handlekommune og
- der skal indhentes et stedfortrædende samtykke fra værge eller nærmeste pårørende.

Det fremgår af side 33 i bemærkningerne til § 14, at støtte- og kontaktpersoner vil kunne være borgerens nærmeste og dermed give det stedfortrædende samtykke. Netværket vurderer ikke, at det er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt overfor borgere, at et stedfortrædende samtykke til overvågning i botilbud kan gives af det kommunalt ansatte personale, som ikke nødvendigvis repræsenterer en tilstrækkelig uvildighed i forhold hertil.

Bemærkninger til § 15 om salg af § 85 ydelser

Det fremgår af stk. 3, at *”Tilladelser efter stk. 1 kan kun gives til den kommune, der har pligt til at yde hjælp til en borger efter lov om social service, jf. §§ 9-9b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.”*

I de tilfælde hvor der ikke er sammenfald mellem driftsherre og borgeres handlekommune, vil det betyde, at ydelsen ikke sælges af driftsherren men af handlekommunen. Det er netværkets opfattelse, at det bør være driftsherrekommunen, der kan godkendes som frikommune i forhold til forsøget, og som kan sælge § 85 støtte til de borgere, som benytter kommunens tilbud.

Det fremgår af stk. 2 nr. 6, at tilkøbet skal ske på borgerens eget initiativ. Det bemærkes i den forbindelse, at det bør overvejes at give en værge eller nærmeste pårørende mulighed for at tilkøbe § 85 støtte i de tilfælde, hvor borgeren ikke er habil og ikke selv kan tage initiativet hertil. Det er netværkets bekymring, at dele af målgruppen vil have glæde af tilkøbsmuligheden uden nødvendigvis selv at kunne tage initiativ hertil.

Bemærkninger til §§ 16 – 23 om magtanvendelse i forbindelse med salg af § 85 ydelser

Det er netværkets vurdering, at der bør henvises til hvilke af de eksisterende regler om magtanvendelse, der også gælder ved salg af § 85 ydelser. Når reglerne som her i lovforslaget gengives, skaber det forvirring om hvad forskellen på de gengivne regler og reglerne i servicelovens kapitel 24 er.

Bemærkninger til § 28 om salg af § 83 ydelser

Det er netværkets opfattelse, at bestemmelsens stk. 3 skal sikre borgeren mod at skulle betale for ydelser, som vedkommende er berettiget til. Såfremt dette er korrekt forstået ønsker netværket en tydeliggørelse heraf, idet bestemmelsen er vanskelig at forstå.

På vegne af frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde

Venlig hilsen

Jes Svenninggaard
Handicap- og Psykiatrichef

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmgade 10

Sekretariatet
Øverødvej 2
2840 Holte

Høringssvar til Økonomi- og Indenrigsministeriets eksterne høring over forslag til lov om frikommunenetværk (ØIM Id nr.: 449178)

21. marts 2017

På vegne af Gentofte, Gladsaxe, Lyngby-Taarbæk og Rudersdal Kommuner fremsendes hermed svar til Økonomi- og Indenrigsministeriets eksterne høring over forslag til lov om frikommunenetværk (ØIM Id nr.: 449178) udsendt 24. februar 2017.

Sagsbehandler:
Jesper Ahrensburg
jahr@rudersdal.dk
Tlf. 46 11 11 04
Mobil 72 68 11 04

Frikommunenetværket om Nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde konstaterer, at netværkets ansøgning om forsøgshjemler i gældende lov ikke er medtaget i det foreliggende lovforslag. Frikommunerne har fået oplyst af Økonomi- og Indenrigsministeriet, at etableringen af Frikommunenetværket om Nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde er del af "rammeloven" for Frikommuneforsøg II, der muliggør en senere inklusion i loven.

Netværket er aktuelt i konstruktiv dialog med Sundheds- og Ældreministeriet om ansøgningen, om end denne dialog med uddybende spørgsmål til ansøgningen er indledt sent i forhold til den oprindelige ansøgningsfrist 1. december 2016. Det er aftalt med Økonomi- og Indenrigsministeriet, at der fremsendes en revideret ansøgning senest 1. maj 2017 til beslutning i Folketinget i oktober 2017.

På baggrund af dialog med ministerierne er der nået enighed om at revidere ansøgningen og udfordre:

1. Sundhedslovens § 138 om muligheden for, at kommunalbestyrelserne kan overdrage myndighedsudøvelsen til sygeplejerskerne i den fælles akutfunktion på tværs af kommunegrænser;
2. Autorisationsloven i forhold til muligheden for, at sygeplejerskerne i den fælles akutfunktion kan udføre specifikke lægeforbeholdte opgaver uden delegation, samt

Åbningstid

Mandag-onsdag kl. 10-15
Torsdag kl. 10-17
Fredag kl. 10-13

3. Lægemiddellovgivningen i forhold til opbevaring og medtagning af specifikke præparater med henblik på hurtig igangsætning af akutbehandling.

Det er frikommunenetværkets forventning, at der senest i forbindelse med færdiggørelsen af den reviderede ansøgning vil være endelig administrativ afklaring af Økonomi- og Indenrigsministeriet i forhold til de enkelte frikommune-komponenter, således at netværket kan fortsætte arbejdet med forberedelse og implementering af den fælles akutfunktion som frikommuner.

Venlig hilsen

Birgitte N. Lundgren
Vicekommunaldirektør

FRIKOMMUNE

Høringssvar fra frikommunenetværk, En plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren vedrørende forslag til Lov om frikommunenetværk

Frikommunenetværket, En plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren har indenfor høringsperioden 24. februar til 24. marts 2017 behandlet forslag til Lov om frikommunenetværk og har udarbejdet et fælles høringssvar.

Bedre løsninger for borgerne

Frikommunenetværket, En plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren ser overvejende positivt på forslag til Lov om frikommunenetværk.

Kommunerne Allerød, Ballerup, Fredensborg, Frederikssund, Furesø, Gribskov, Halsnæs, Helsingør og Hillerød har med Lov om frikommunenetværk fået grønt lys til at iværksætte en række konkrete forsøg med nye arbejdsgange under overskriften 'En plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren'.

Lovforslaget er et vigtigt skridt på vejen mod bedre løsninger for borgere, som befinder sig i nogle livssituationer, der gør, at de er i berøring med flere af kommunens sektorer på én og samme tid. De ni kommuner kan nu, via de kommende forsøg, lettere yde en mere sammenhængende og helhedsorienteret indsats på tværs af sektorer og lovgivninger.

De ni kommuner oplever lovforslaget som en vigtig opbakning i arbejdet med 'én plan-forsøgene'. Regeringen understøtter hermed målsætningen om at sætte den enkelte borgers behov i centrum - med henblik på at gøre han/hende i stand til at opnå bedre trivsel og højere grad af tilknytning til arbejdsmarkedet og det omgivende samfund.

Konkrete bemærkninger og forslag vedrørende paragraf 11

Der er dog nogle forhold vedrørende paragraf 11, som frikommunenetværket, En plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren finder anledning til at kommentere.

Borgerne i målgruppen sikres en samlet handleplan

Netværket har i delansøgning 1, En handleplan lagt op til at borgere indenfor forsøgsrammen bør have *ret* til én sammenhængende handleplan. Dette er ikke imødekommet i lovforslaget. Borgerne i målgruppen sikres således ikke én plan ved lov, men udelukkende ved den enkelte forsøgskommunes lokale beslutning. I den sammenhæng ønsker netværket at bemærke, at forsøgskommunerne har til hensigt

FRIKOMMUNE

at sikre borgerne indenfor forsøgsrammen en sammenhængende handleplan, med en sammenhængende indsats i tæt samarbejde med borgeren selv.

Retten til én sammenhængende handleplan ønskes ift. alle de planer, som tager udgangspunkt i myndighedsarbejdet på velfærdsområderne. Dvs. inden for den kommunale enhedsforvaltning (altså ikke den handleplan, der eksempelvis udarbejdes på et anbringelsessted eller en uddannelsesplan for elever i 9. og 10 klasse).

En handleplan for hele familien

I lovforslagets paragraf 11 findes ordlyden: *”Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om, at elementer af en handleplan, jf. § 140 i lov om social service, der vedrører forældrene, indgår i en sammenhængende plan for forældrene”*. Der lægges således op til, at det er forældrenes (og ikke familiens) plan. Når tiltag i forhold til barnet/den unge integreres i forældrenes plan, forudsættes det, at disse tiltag vedrører indsatser overfor forældrene. I forsøgsansøgningen vedrørende en handleplan har netværket lagt op til at arbejde med én samlet handleplan for hele familien (for en afgrænset målgruppe).

Familiehandleplanen betragtes som et metodisk redskab, der understøtter en god dialog og proces med familien. Ved at udarbejde en samlet handleplan, sikres der overblik over indsatser og mål for hele familien. Det letter koordineringen af indsatser, og sikrer at alle dele af forvaltningen tager aktiv stilling til, hvordan den samlede situation i familien påvirker familiens ressourcer. Samtidigt bliver det lettere for familien at overskue de indsatser, der er iværksat for alle medlemmer i familien og gennemskue sammenhæng mellem indsatser, formål og mål. Det vil gøre det lettere for familierne at fokusere deres ressourcer i de forskellige indsatser.

Kommunerne har ikke til hensigt at fravige de indholdsmæssige krav til de enkelte handleplaner, men ønsker at samle handleplanerne i en fælles plan for hele familien. Planen vil tage hensyn til familiemedlemmernes individuelle forhold, og vil beskrive formålet med hver enkelt visiteret indsats, hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formål, samt varighed af indsats.

Således vil familiens plan forsat tage afsæt i den børnefaglige undersøgelse, hvis der iværksættes foranstaltninger efter §§ 52, 76 og 76a og forholde sig til de problematikker, der er afdækket i den børnefaglige undersøgelse, og planen vil sætte konkrete mål for barnets trivsel og udvikling.

Såfremt paragraf 11 i forslag til Lov om frikommunenetværk vedtages i nuværende form, og der udarbejdes en samlet plan for forældremyndighedsindehaveren, som ikke indeholder de dele af paragraf 140- handleplanen, der vedrører barnet, frygter kommunerne, at det ikke

FRIKOMMUNE

bliver tilstrækkeligt tydeligt for forældremyndighedsindehaveren, at indsatserne, fx praktisk hjælp efter paragraf §§ 52, stk. 3, nr. 2, er iværksat af hensyn til barnet og rettet mod hele familiens situation. Frikommunenetværket ser en betydelig risiko for, at forældremyndighedsindehaveren i stedet vil opleve indsatserne udelukkende rettet mod sig selv, som en del af en helhedsorienteret voksensocial/beskæftigelsesindsats.

Det er klart, at der kan være nogle tilfælde, hvor det ikke er til individets (barnets eller den voksnes) bedste, at handleplanen er fælles. I de tilfælde har individet ret til en særskilt handleplan. Fx kan mor have en kronisk sygdom, som hun ikke ønsker at barnet skal vide noget om (dette bør naturligvis ikke indgå i familiehandleplanen), eller hvis far betragtes som farlig for barnet/mor, bør han ikke være inkluderet i den fælles handleplan. Disse særtilfælde er naturligvis ikke fyldestgørende for alle tænkelige scenarier, men er eksempler på, situationer, hvor der ikke er ønske om at have en fælles familiehandleplan.

Forslag

Frikommunenetværket anmoder om en ændring i paragraf 11, således at familierne, får ret til et tilbud om at få en fælles familieplan. Hvis familien ikke ønsker at gøre brug af dette tilbud, anvendes de gængse voksen- og børnehandleplaner.

Fuld respekt for forvaltningsretlige regler om udveksling af oplysninger

Det bemærkes i forbindelse med lovforslagets paragraf 11, at forsøgskommunerne skal overholde gældende forvaltningsretlige regler om udveksling af oplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder og mellem forskellige dele af samme forvaltning. Dette respekterer frikommunenetværkets kommuner til fulde, og har stort fokus på til enhver tid at sikre målgruppen og den enkelte borgers retssikkerhed.

Frikommunenetværket vil benytte lejligheden til at gøre regeringen opmærksom på, at gældende forvaltningsretlige regler om udveksling af oplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder og mellem forskellige dele af samme forvaltning, kan vanskeliggøre det tætte samarbejde omkring en sammenhængende handleplan på en måde, der ikke er til borgerens bedste. På denne baggrund vil netværket i næste ansøgningsrunde søge godkendelse til at udføre forsøg med øgede beføjelser til deling af relevante oplysninger mellem relevante medarbejdere i forhold til en nøje afgrænset målgruppe.

Uhensigtsmæssigt dobbeltarbejde i forhold til registrering af data

Det bemærkes i forbindelse med lovforslaget, at forsøget ikke omfatter dispensation vedrørende registrering og indberetninger til det fælles datagrundlag og det statistiske datavarehus af den indsats, som kommunerne iværksætter på beskæftigelsesområdet.

FRIKOMMUNE

Ovenstående bemærkning, forudses at få konsekvenser i forhold til dobbeltregistrering i forbindelse med kommunernes forsøg med En samlet handleplan.

Frikommunenetværket, En plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren har været i dialog med de respektive ministerier omkring dilemmaet med på den ene side at sikre at kommunerne lever op til sine forpligtelser til det fælles datagrundlag og det statistiske datavarehus og samtidigt undgår dobbeltarbejde i videst muligt omfang. I den forbindelse har Beskæftigelsesministeriet og STAR tilbudt at bidrage til at finde andre muligheder i anvendelsen af de landsdækkende indberetningssystemer. Denne invitation vil frikommunenetværket meget gerne tage imod og tror på, at vi via dialog og samskabelse med Beskæftigelsesministeriet og STAR kan finde en farbar vej for en håndterbar registrering af høj kvalitet.

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark

Att.: frikommuner@oim.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 9132 5761
MAAK@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 17/00498-3

24. MARTS 2017

HØRING OVER UDKAST TIL LOV OM FRIKOMMUNENETVÆRK

Økonomi- og Indenrigsministeriet har ved e-mail af 24. februar 2017 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lov om frikommunenetværk og ved e-mail af 13. marts 2017 anmodet om bemærkninger til en supplerende høring over et tillæg til udkastet.

Instituttet har en række bemærkninger til udkastet.

SAMMENFATNING

Med udkastet er det hensigten, at der etableres lovgivningsmæssige rammer for frikommuneforsøg 2016-2020, herunder udpegelse af 8 frikommunenetværk og 44 deltagende kommuner. Frikommuneforsøg 2016-2020 skal blandt andet ses i lyset af aftale om kommunernes økonomi for 2017, hvor regeringen og KL er blevet enige om at gennemføre initiativer, der understøtter kommunernes styrings- og prioriteringsmuligheder og en bedre ressourceudnyttelse.

Udkastet etablerer adgang til at fritage frikommunerne for en række gældende regler, og skaber ny hjemmel til forsøg inden for en række områder, blandt andet områder der vedrører personer med betydeligt og varigt nedsat funktionsevner og børn.

Udkastet åbner navnlig op for indskrænkninger af en række retssikkerhedsgarantier og øget adgang til at foretage indgreb i grundlæggende rettigheder som eksempelvis retten til selvbestemmelse og personlig frihed.

- Instituttet anbefaler generelt, at der ikke som et led frikommunenetværket bliver givet adgang til at foretage forsøg med at indskrænke udsatte borgeres grundlæggende rettigheder.

Udkastet indeholder desuden adgang til, at ministeriet kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune

kan træffe afgørelse om anvendelse af personlige alarm- eller pejlesystemer for personer med betydelig og varig nedsat psykisk funktionsevne, der er optaget i forskellige botilbud, hvis der er risiko for, at de udsætter sig selv eller andre for at lide personskade ved at forlade deres bolig, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det påkrævet for at afværge denne risiko. Ifølge udkastet kan en sådan afgørelse gøres tidsubegrænset for personer med en erhvervet mental svækkelse, der er fremadskridende.

- Instituttet anbefaler, at alle afgørelser om brug af alarm- og pejlesystemer træffes for en afgrænset periode efter en konkret risikovurdering.

Udkastet giver endvidere ministeriet adgang til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelse om indenfor en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning for en person med betydelig og varig nedsat funktionsevne, der har ophold i forskellige boformer.

- Instituttet anbefaler, at proceduren for iværksættelse af og samtykke til situationsbestemt overvågning overvejes nærmere med henblik på at øge retssikkerheden i afgørelser herom.

Udkastet muliggør en udvidet adgang til at opsigse almene plejeboliger, således at beboeren kan flyttes i flere situationer. Beboeren vil som følge af forsøgsordningen ikke længere være beskyttet af de gældende regler om opsigelse af lejemaal i den almene sektor, men i stedet kunne opsiges, hvis eksempelvis beboerens plejebehov ændrer sig eller hvis beboerens ægtefælle dør. Dette indebærer en uhensigtsmæssig sammenblanding mellem boform og støtte.

- Institut anbefaler, at der indføres ordninger, der kan sikre, at adskillelsen mellem boform og adgangen til støtte bliver en realitet, således at det ikke er nødvendigt at flytte borgere, hvis behov for støtte ændrer sig.

I medfør af udkastet kan børne- og socialministeren ved godkendelse af frikommuneforsøg helt eller delvist give dispensation fra en række regler i serviceloven, som er sikret i FN's Børnekonvention, som Danmark er forpligtet af.

- Instituttet anbefaler, at det fremgår udtrykkeligt af udkastets § 10 om godkendelse af forsøgene, at de planlagte initiativer tager højde for Børnekonventionens krav om dels at vægte barnets tarv højest i sagsbehandlingen og dels at sikre, at barnet inddrages i sagen og dets synspunkter tillægges passende vægt.

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Udkastet åbner op for indskrænkninger af en række retssikkerhedsgarantier og øget adgang til at foretage indgreb i grundlæggende rettigheder som eksempelvis retten til selvbestemmelse og personlig frihed.

Instituttet bemærker indledningsvist, at udkastet bør indeholde en vurdering af forsøgsordningens forhold til menneskeretten, herunder særligt FN's Handicapkonvention, Børnekonventionen og den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Udkastet lægger op til, at der indføres hjemmel til en række udvidelser af den eksisterende adgang til at anvende tvang og foretage indgreb inden for frikommunenetværket, herunder en adgang til at tvangsflytte personer, der på grund af psykisk funktionsnedsættelse ikke er i stand til at afgive et gyldigt samtykke, fjernelse af beskyttelsen mod opsigelse i plejeboliger, yderligere adgang til anvendelse af tvangsforanstaltninger i form af personlige alarm- og pejlesystemer samt anvendelse af situationsbestemt video-, audio og bevægelsesovervågning.

Målgruppen for disse udvidelser er personer der i kraft af en betydelig funktionsnedsættelse vil være omfattet af Handicapkonventionen.

Udkastet indeholder endvidere en række forslag til forsøg med dispensation for rettighederne i servicelovens børnekapitel.

Såfremt forslaget vedtages i sin nuværende form vil der således blive åbnet for forsøg med indskrænkning af såvel børns som personer med handicaps grundlæggende rettigheder.

Det fremgår, at formålet med frikommuneordningen er af styringsmæssig karakter, og der kan derfor være en risiko for, at hensynet til effektivisering, regelforenkling og bedre styring kan føre til manglende opmærksom på sikringen af udsatte gruppers grundlæggende rettigheder.

Instituttet finder det betænkeligt at indføre forsøg, der vil medføre, at borgernes grundlæggende rettigheder beskyttes forskelligt alt efter om borgeren er bosat i en frikommune eller ej, idet princippet om ligebehandling og ikke-diskrimination er et grundlæggende princip inden for menneskeretten.

- Instituttet anbefaler, at der ikke som et led frikommunenetværket bliver givet adgang til at foretage forsøg med at indskrænke udsatte borgeres grundlæggende rettigheder.

ANVENDELSE AF MAGT ELLER ANDRE INDGREB

KLAGER OVER ANVENDELSE AF MAGT ELLER ANDRE INDGREB

Efter udkastets § 21 kan klager over anvendelse af magt eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten indbringes for kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Denne begrænsning af klageadgangen stemmer ikke i overens med servicelovens § 133, hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelser om tilsvarende magtanvendelse kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 om retssikkerhed og administration på det sociale område. Efter instituttets opfattelse kræver det en særlig begrundelse at begrænse klageadgangen.

- Instituttet anbefaler, at begrænsningen af klageadgangen genovervejes eller begrundes nærmere.

BRUG AF ALARM- OG PEJLESYSTEMER

Efter § 13 kan ministeriet godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om anvendelse af personlige alarm- eller pejlesystemer for personer med betydelig og varig nedsat psykisk funktionsevne, der er optaget i forskellige botilbud, hvis der er risiko for, at de udsætter sig selv eller andre for at lide personskade ved at forlade deres bolig, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det påkrævet for at afværge denne risiko. En sådan afgørelse kan efter § 13, stk. 2, gøres tidsubegrænset for personer med en erhvervet mental svækkelse, der er fremadskridende.

Efter forslaget skal det være muligt at anvende alarm- og pejlesystemer for personer, der forlader deres private bolig inden for rammerne af et botilbud (men som ikke forlader selve botilbuddet). Forslaget om, at anvendelsen af alarm- og pejlesystemerne kan gøres tidsubegrænset for personer med en erhvervet fremadskridende mental svækkelse begrundes med ønsket om 'ensartede regler for tidsubegrænsethed' i to situationer, dels som i dag når de pågældende forlader selve botilbuddet (servicelovens § 125, stk. 2), og dels fremover i frikommuneforsøget når de forlader deres egen bolig, men forbliver på botilbuddets fællesarealer (udkastets § 13, stk. 2).

Efter instituttets vurdering er der forskellige hensyn at tage i de to situationer. Dertil kommer, at (også) personer med en erhvervet, fremadskridende mental svækkelse med tiden kan ændre adfærd, således at behovet for anvendelse af alarm- og pejlesystemer ændrer sig.

- Instituttet anbefaler, at alle afgørelser om brug af alarm- og pejlesystemer træffes for en afgrænset periode efter en konkret risikovurdering.

SITUATIONSBESTEMT VIDEO-, AUDIO- OG BEVÆGELSESOVERVÅGNING

Efter forslaget § 14 kan ministeriet godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelse om indenfor en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning for en person med betydelig og varig nedsat funktionsevne, der har ophold i forskellige boformer. Det er et krav, at den pågældende ikke modsætter sig dette. Det er endvidere en forudsætning, at der indhentes samtykke fra den pågældendes nærmeste pårørende eller fra en eventuel værge. Har en person, der mangler evnen til at give informeret samtykke ingen 'nærmeste pårørende' eller værge, kan afgørelse træffes, hvis to medarbejdere med kendskab til borgeren og faglig indsigt på området anbefale overvågningen.

Efter instituttets opfattelse er situationsbestemt video-, audio og bevægelsesovervågning et så betydeligt indgreb i en persons privatliv, at det må omgærdes med væsentlige retssikkerhedsgarantier. I den henseende rejser den foreslåede ordning en række problemer.

Der er ikke foreslået regler eller retningslinjer for inddragelse af den person, der søges overvåget, eller for løsning af de problemer, der kan opstå, hvis de nærmeste pårørende er uenige, herunder evt. også uenige om, hvem der skal betragtes som 'nærmeste pårørende'. Ligeledes kan det være problematisk (hvor der ikke er nære pårørende eller en værge) at lade medarbejdere træffe afgørelse om overvågning. Der kan derfor være behov for formelt at udpege en repræsentant eller eventuelt beskikke en værge for en person, som ønskes overvåget. Det bemærkes herved også, at det i bemærkningerne er præciseret, at inddragelse af pårørende eller værge i visse situationer kan være særlig vigtig.

- Instituttet anbefaler, at proceduren for iværksættelse af og samtykke til situationsbestemt overvågning overvejes nærmere med henblik på at øge retssikkerheden i afgørelser herom.

Instituttet skal desuden bemærke, at det i afgrænsningen af 'nærmeste pårørende' i bemærkningerne til § 14 anføres, at der herved først og fremmest forstås (blandt andet) 'slægtninge i lige linje' med tilføjelsen, at 'adoptivbørn vil som regel (...) kunne betragtes som nærmeste pårørende'. Adoptivbørn må efter instituttets vurdering henregnes til slægtninge i lige linje og dermed anses som 'nærmeste pårørende',

hvorfor forbeholdet vedrørende deres retsstilling efter instituttets opfattelse bør udgå

- Instituttet anbefaler derfor, at det i bemærkningerne til § 14 anførte om adoptivbørn udgår.

FORHOLDET TIL FN'S HANDICAPKONVENTION

ADGANG TIL AT OPSIGE ALMENE PLEJEBOLIGER

Med den foreslåede § 24 er det hensigten at videreføre forsøget fra det tidligere frikommuneforsøg med at udvide adgangen til at opsiges almene plejeboliger, således at beboeren kan flyttes i flere situationer. Beboeren vil som følge af forsøgsordningen ikke længere være beskyttet af de gældende regler om opsigelse af lejemål i den almene sektor, men i stedet kunne opsiges, hvis eksempelvis beboerens plejebehov ændrer sig eller hvis beboerens ægtefælle dør.

Det følger af Handicapkonventionens artikel 19, at personer med handicap har ret til at "vælge deres bopæl, samt hvor og med hvem de vil bo" på lige fod med andre personer.

Siden indførelsen af serviceloven i 1998 har der principielt i dansk socialret været en adskillelse mellem retten til støtte og hjælp og retten til en bolig.

Af det lovforberedende arbejde med serviceloven af 1998 fremgår, at en væsentlig baggrund for ophævelsen af institutionsbegrebet var et ønske om at fjerne alt vedrørende bolig til voksne med handicap fra den sociale lovgivning og i stedet overlade disse spørgsmål til administration efter boliglovgivningen.¹ På trods af, at visse boformer fortsat er medtaget i serviceloven (for eksempel i de nuværende §§ 107-108), er intentionen om principiel adskillelse mellem boform og støtte fortsat helt klar i lovgivningen.

Adskillelsen mellem boform og støtte har blandt andet betydet, at mange personer med handicap har opnået lejerrettigheder eller en lejeliggende status i forhold til deres bolig.

Med den foreslåede forsøgsordning vil der blive åbnet op for et væsentligt tilbageskridt på dette område, hvor der i en række år har været gjort en betydelig indsats for at adskille boform og støtte med henblik på at ligestille personer med handicap med andre personer for så vidt angår retten til en bolig.

- Instituttet anbefaler, at der i stedet for at indførelsen af forsøg med at indskrænke beskyttelsen af den enkelte persons rettigheder over

¹ LSF 229 om forslag til Lov om social service. Fremsat af socialministeren (Karen Jespersen) den 16. april 1997:

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=112257>

sin bolig, i stedet indføres ordninger, der kan sikre at adskillelsen mellem boform og adgangen til støtte bliver en realitet, således at det ikke er nødvendigt at flytte borgere, hvis behov for støtte ændrer sig.

GENERELLE BEMÆRKNINGER TIL KAPITEL 5

Udkastets kapitel 5 og bemærkningerne hertil forholder sig ikke nærmere til, hvordan personer, som ikke kan tage vare på egne interesser, skal inddrages i spørgsmål om iværksættelse af foranstaltninger efter kapitel 5. Endvidere er der ikke fastsat regler eller givet retningslinjer for, hvordan det skal afgøres, hvem der er 'nærmeste pårørende' i tilfælde af uenighed herom. Endelig tages der ikke stilling til spørgsmålet om, i hvilket omfang der kan være behov for formelt at udpege en repræsentant for den person, som ikke selv kan tage vare på sine interesser, og som ikke har nære pårørende eller værge. Der kan herved også henvises til, at muligheden for at klage til Ankestyrelsen over visse foranstaltninger omfatter blandt andet en værge og en repræsentant for den person, foranstaltningen vedrører.

- Instituttet anbefaler, at det overvejes, i hvilket omfang der kan være behov for at fastsætte nærmere regler om 1) inddragelse af personer, som ikke kan varetage egne interesser, ved iværksættelse af foranstaltninger vedrørende dem selv, 2) afgrænsning af, hvem der skal anses som nærmeste pårørende i tilfælde af uenighed og 3) repræsentation for personer, som ikke kan varetage egne interesser og ikke har pårørende eller værge.

Instituttet lægger til grund, at et eventuelt lovforslag om frikommunenetværket vil blive justeret, såfremt der skulle vise sig behov derfor efter afslutningen af det serviceeftersyn, der ifølge regeringens demenshandlingsplan skal foretages af kommunernes anvendelse af magtanvendelsesreglerne overfor borgere med betydelig og varig nedsat psykisk funktionsevne, herunder borgere med demens.²

²Et trygt og værdigt liv med demens oplæg til den nationale demenshandlingsplan 2025, september 2016:
http://www.sum.dk/Aktuelt/Nyheder/Aeldre/2016/September/~//media/Filer%20-%20Publikationer_i_pdf/2016/Demenshandlingsplan-2025-PUB-sept-2016/Den-nationale-demenshandlingsplan-2025.ashx

FORHOLDET TIL FN'S BØRNEKONVENTION

MULIGHED FOR DISPENSATION FRA SERVICELOVENS REGLER

Efter udkastets § 10, stk. 2, kan børne- og socialministeren ved godkendelse af frikommuneforsøg helt eller delvist give dispensation fra en række centrale bestemmelser i serviceloven.

Såfremt udkastet vedtages, vil der hermed kunne dispenseres fra nogle af de vigtigste krav til sikring af den børne- og socialfaglige kvalitet i forvaltningens arbejde med børne- og familiesager. Det drejer sig særligt om inddragelse af børn i form af børnesamtaler, om den børnefaglige undersøgelse, om at opstille en handleplan, samt krav om tilbagemelding til fagpersoner, som har foretaget underretning om bekymring for et barn.

De regler, der kan dispenseres fra i serviceloven, bygger i vid udstrækning på principper og regler i FN's Børnekonvention, som Danmark er forpligtet af. Børnekonventionens artikel 3 forpligter myndighederne i at varetage barnets tarv. Det fremgår således af artikel 3, stk. 3, at i "alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets tarv komme i første række".

Endvidere har alle børn ret til at blive hørt i sager og afgørelser, der vedrører dem selv. Det fremgår blandt andet af konventionens artikel 12, at barnet skal sikres retten til frit at sine synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet og at disse synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med barnets alder og modenhed. Herudover skal barnet gives mulighed for at udtale sig sager, der vedrører barnet.

I udkastets § 10, stk. 7 er der opregnet en række krav for kommunerne til på forskellig vis at sikre, at barnet inddrages, og at afgørelser træffes i overensstemmelse med barnets bedste, ligesom der skal opstilles og følges op på en række mål for den iværksatte indsats. Det fremgår desuden af bemærkningerne, at det er vigtigt, at der foretages en grundig og helhedsorienteret afdækning af barnets eller den unges og familiens udfordringer og ressourcer, så der er et tilstrækkeligt grundlag for at træffe de fornødne afgørelser om støtte og børnene og deres familier får den fornødne hjælp.

Det er imidlertid instituttets vurdering, at forpligtelserne i Børnekonventionen (om, at barnets tarv er det væsentligste i sagen, og, at barnet skal inddrages i sagen) ikke fremgår med den fornødne klarhed, som nødvendig betingelse for godkendelse af forsøget, og at der derfor kan være risiko for, at myndighederne ikke inddrager forpligtelserne i tilstrækkelig grad.

- Instituttet anbefaler, at det fremgår udtrykkeligt af udkastets § 10 om godkendelse af forsøgene, at de planlagte initiativer tager højde for Børnekonventionens krav om dels at vægte barnets tarv højest i sagsbehandlingen og dels at sikre at barnet inddrages i sagen og dets synspunkter tillægges passende vægt.

EVALUERING AF CENTRALE KVALITETSMÅL

Af udkastets § 7 fremgår det, at økonomi- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, evaluering og indberetning af forsøg, der gennemføres i frikommuner.

I bemærkningerne til § 7 fremgår det, at hensigten med bemyndigelsen til ministeren er at fastsætte minimumskrav til offentliggørelse og evaluering af de forsøg, der gennemføres samt at fastsætte krav til indberetning om iværksættelse og evaluering. Videre fremgår det, at de nærmere regler om frikommunernes evaluering kan omfatte beskrivelse af forsøgets resultater, herunder i forhold til opstillede resultatmål, effekter på forsøgets målgruppe, forsøgets økonomiske konsekvenser samt forsøgets øvrige positive eller negative konsekvenser.

Det er instituttets vurdering, at det er særligt vigtigt at sikre evaluering af opstillede resultatmål og effekterne på forsøgets målgruppe henset til, at resultaterne heraf bidrager til oplysninger om, hvorvidt forsøgene lever op til de menneskeretlige standarder om at sikre barnets tarv samt inddragelse af barnet.

- Instituttet anbefaler, at frikommuneforsøgene omfattet af udkastets § 10 som minimum måles på, om målsætningerne for indsatsen efter § 10, stk. 7 er blevet fuldt indfriet samt om de opstillede forventninger til borgernes oplevelser af forsøget indfries, herunder om børnene og de unge samt deres familier i højere grad vil opleve, at de er inddraget i deres egen sag, og at der i højere grad samarbejdes om indsatsen.

Der henvises til Økonomi og Indenrigsministeriets sagsnr.: 2016-1541.

Med venlig hilsen

Marya Akhtar Luckow

SPECIALKONSULENT

Økonomi og Indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk

KLs høringssvar vedr. udkast til lov om frikommuneforsøg

Der henvises til ministeriets høringsskrivelser vedr. udkast til lov om frikommuneforsøg af 24. februar samt supplerende høring af 13. marts.

Generelle bemærkninger

Frikommuneforsøg I udløber medio 2017. Regeringen har i den forbindelse tidligere meldt ud, hvilke forsøg, den lægger op til at omsætte i generelle regelændringer. KL kvitterer for, at regeringen har lagt op til at omsætte i alt 18 forsøg i generel lovgivning. KL bemærker dog, at det fremsatte forslag på planområdet ikke fuldt ud lever op til intentionerne i frikommuneforsøgene, idet centrale elementer vedr. fx byzonetilladelser ikke er medtaget.

KL har tidligere peget på, at beskæftigelsesområdet er underrepræsenteret på listen over forsøg, der omsættes i generelle regelændringer. Det er i den forbindelse positivt, at regeringen har besluttet at videreføre frikommuneforsøgene på beskæftigelsesområdet frem til 2019. KL skal dog i den forbindelse pege på, at der i kommunerne er væsentligt behov for mere fleksible rammer for indsatsen på beskæftigelsesområdet generelt.

KL finder det overordnet positivt, at ministeriet lægger op til at imødekomme eller indgå i nærmere dialog om 28 af i alt 33 konkrete anmodninger om hjemler i forbindelse med frikommuneforsøg II.

Frikommunerne har som selvstændige høringssparter afgivet specifikke bemærkninger knyttet til deres respektive forsøg. KL skal i forlængelse heraf opfordre til, at der gives så brede hjemler som muligt, med henblik på at frikommunerne får de bedst mulige rammer for at nytænke opgavevaretagelsen, således at der kan afvikles ambitiøse frikommuneforsøg, der kan danne grundlag for egentlig nytænkning af lovgivningen.

Der er i nogle tilfælde givet afslag på hjemmel med henvisning til at området ikke er forsøgsejnet, da de foreslåede forsøg vil afstedkomme forskelsbehandling mellem borgere i forskellige kommuner, hvilket vurderes at skabe retssikkerhedsmæssige problemer. Det er dog samtidig til-

Dato: 24. marts 2017

Sags ID: SAG-2016-00132
Dok. ID: 2329882

E-mail: OCO@kl.dk
Direkte: 3370 3382

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 3

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: Kommunernes Lønningsnævn (kln@lnaevn.dk)
PDFMailHeader Vedr. høring over forslag til lov om frikommunenetværk
Sent: 13-03-2017 12:52:54

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Att.: Ole Reinhold Daugaard

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i mail af 24. februar 2017 anmodet om Kommunernes Lønningsnævns eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Lovforslaget vedrører en ny runde af frikommuneforsøg, som denne gang vedrører perioden 2016-2020. Det nye frikommuneforsøg skal ifølge lovudkastet ses i lyset af opfølgning på økonomiaftalerne for 2016 og 2017, men blev faktisk forudset allerede i økonomiaftalen for 2015. Frikommuneforsøgene er denne gang organiseret i såkaldte frikommunenetværk, som arbejder inden for en fælles, samfundsmæssig relevant problemstilling.

Lovforslaget etablerer de overordnede lovgivningsmæssige rammer for forsøget. Det vedrører for det første beskrivelse af de 8 konkrete frikommunenetværk omfattende i alt 44 forskellige kommuner samt kommunale fællesskabers eventuelle omfattelse af frikommuneforsøg.

For det andet omhandler lovforslaget generelle bestemmelser om bemyndigelser, regler om offentliggørelse, evaluering og indberetning samt proces for godkendelse.

For det tredje indeholder lovudkastet en række bestemmelser, som giver mulighed for at gennemføre forsøg inden for fire forskellige ministerområder. Forsøgene ses generelt ikke at omhandle Lønningsnævnets kompetence, som vedrører løn- og ansættelsesforhold. På et enkelt punkt, jf. lovforslagets § 15, omtales dog medarbejderes løn- og ansættelsesforhold. Det vedrører forslaget om, at kommuner kan tilbyde visse tilkøbsydelse, bl.a. socialpædagogisk bistand i form af hjælp til udvikling af færdigheder. Det fremgår af udkastets lovforslagsbemærkninger, at personalet i disse situationer skal være dækket af de løn- og ansættelsesforhold, som følger af deres ansættelse, også når de leverer socialpædagogisk bistand som tilkøb.

Kommunernes Lønningsnævn kan tilslutte sig udkastet til lovforslagsbemærkninger om løn- og ansættelsesforhold i forbindelse med tilkøb. Det følger af disse lovbemærkninger, at personalet skal være dækket af de løn- og ansættelsesforhold, som følger af deres ansættelse, hvilket forudsættes at inkludere de relevante overenskomster. Lønningsnævnet har ikke yderligere bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Niels Jørgen Mau Pedersen
Sekretariatschef

KOMMUNERNES LØNNINGSNÆVN

Ørestads Boulevard 61 F, 6.th.

2300 København S

Tlf. 3388 8050

www.lnaevn.dk

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: Kommunernes Lønningsnævn (kln@lnaevn.dk)
PDFMailHeader Supplerende høring over lov om frikommunenetværk
Sent: 21-03-2017 11:26:17

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Att.: Ingrid J. Melchiorson

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i mail af 13. marts 2017 anmodet om Kommunernes Lønningsnævns eventuelle bemærkninger til en supplerende høring over lov om frikommunenetværk.

Det drejer sig om en tilføjelse til det lovforslag, der tidligere har været sendt i høring og som Kommunernes Lønningsnævn har svaret på den 13. marts 2017.

Med det supplerende lovforslag gives mulighed for, at visse frikommuneforsøg fra den oprindelige frikommunerunde kan forlænges yderligere. Forsøgene skulle oprindeligt afsluttes ved udgangen af 2015, hvilket dog ved et tidligere lovforslag (som Lønningsnævnet ikke er hørt over) blev forlænget til 1. juli 2017. Nu ønskes en mulighed for forlængelse til 1. juli 2019, idet man bl.a. vil afvente resultatet af nogle udvalgsarbejder som kan føre til mere generelle lovændringer.

De relevante forsøg omhandler revurdering af fleksjobvisiterede, frivilligt ulønnet arbejde, arbejdsdusør, løntilskuds størrelse, seniorjob i private virksomheder, længevarende ophold i botilbud og lejeforhold for almene plejeboliger.

Kommunernes Lønningsnævn har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Niels Jørgen Mau Pedersen
Sekretariatschef

KOMMUNERNES LØNNINGSNÆVN

Ørestads Boulevard 61 F, 6.th.
2300 København S
Tlf. 3388 8050
www.lnaevn.dk

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt som e-post til: oim@oim.dk

Vedr. Høring over forslag til lov om frikommunenetværk af 24. februar 2017, med tillæg af 13. marts 2017.

Københavns Kommunes Sundheds- og Omsorgsforvaltning har modtaget Økonomi- og Indenrigsministeriets udkast til lov om frikommunenetværk af 24. februar 2017, med tillæg af 13. marts 2017.

Københavns Kommunes Sundheds- og Omsorgsforvaltning har i den forbindelse ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Katja Kayser

22-03-2017

Sagsnr.
2017-0131165

Dokumentnr.
2017-0131165-3

Direktionen

Sjællandsgade 40
Anneks I
2200 København N

Telefon
3530 3530

Direkte telefon
3366 2385

E-mail
kka@suf.kk.dk

EAN nummer
5798009290205

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Høring om forslag til lov om frikommunenetværk

København
den 24. marts 2017

Beskæftigelsesrådet er den 24. februar 2017 og 13. marts 2017 blevet hørt om forslag til frikommunenetværk. Lederne har følgende bemærkninger, når det angår beskæftigelsesindsatsen:

Frikommuneforsøg II

Mange virksomheder har et samarbejde med kommunerne, som går på tværs af kommunegrænserne. Derfor er det vigtigt, at virksomhederne og virksomhedernes ledere ikke oplever, at regler og administrative processer er forskellige fra kommune til kommune som følge af frikommuneforsøgene.

Samtidig er det væsentligt, at frikommuneforsøg ikke indebærer mulighed for konkurrenceforvriddning mellem virksomheder som følge af, at kommuner omfattet af forsøget kan give mere favorable støtteordninger til virksomhederne, end hvad man kan i andre kommuner.

Lederne støtter, at der gennem forsøg skabes ny viden, som kan danne grundlag for en forbedring af beskæftigelsesindsatsen. En forudsætning herfor er imidlertid, at forsøgene tilrettelægges på en sådan måde, at en efterfølgende evaluering kan kortlægge effekten af forsøget. Når de enkelte forsøg skal konkretiseres og udmøntes, bør der derfor tages højde for, at effekten af forsøget efterfølgende kan belyses.

Frikommuneforsøg I

Med lovforslaget lægges der op til en forlængelse af de eksisterende frikommuneforsøg i deres nuværende form. Formålet med et forsøg må være, at det foregår inden for en afgrænset periode, medmindre der foreligger særligt gode grunde til at forlænge det. Det er umiddelbart vanskeligt at se, at det er tilfældet, når det gælder beskæftigelsesindsatsen.

Med venlig hilsen

Kim Møller Laursen

Lederne

Vermlandsgade 65
2300 København S

Telefon 3283 3283

www.lederne.dk

Til Økonomi og indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk

Sagsnr. 17-845
Vores ref. EKH/ene
Deres ref.

Den 24. marts 2017

Høring vedrørende udkast til lov om frikommunenetværk

LO har fra Økonomi og Indenrigsministeriet modtaget høring vedrørende udkast til lov om frikommunenetværk.

LO ingen bemærkninger til lovforslaget.

LO finder dog det kritisabelt, at fritagelsen i kommuneforsøgene på beskæftigelsesområdet alene hjemles i allerede forsøgsbestemmelser og ikke direkte i lovforslaget. Hermed vil der ikke finde en politisk behandling sted på fritagelser, der er omfattet af politiske forlig på beskæftigelsesområdet.

Med venlig hilsen

Ejner K Holst

Økonomi- og Indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk

Sagsnr. 17-845
Vores ref. EKH/ene
Deres ref.

Den 24. marts 2017

Høring vedrørende supplerende lovforslag om frikommuneforsøg

LO har modtaget tillæg til forslag til lov om frikommunenetværk fra Økonomi- og Indenrigsministeriet i høring.

LO finder det positivt, at lov om frikommune ophæves.

LO kan dog ikke støtte lovforslagets bestemmelser om at videreføre frikommuneforsøgene på beskæftigelsesområdet. Det gælder ligeledes de forsøg, der videreføres med hjemmel i bekendtgørelsen om frikommuneforsøg.

Allerede tilbage i november 2016 traf Økonomi- og Indenrigsministeriet beslutning om, hvilke af frikommuneforsøgene regeringen ønsker at udbrede helt eller delvis til alle kommuner. Samtidig traf ministeriet beslutning om, hvilke af frikommuneforsøgene, der skal kigges nærmere på i en videre proces samt hvilke forslag, der ikke skal arbejdes videre med.

Med lovforslaget åbnes der således op for en forlængelse af forsøg, som Økonomi- og Indenrigsministeriet tidligere har truffet beslutning om *ikke* at videreføre.

LO vil desuden anføre, at med den foreslåede forlængelse af frikommuneforsøgene på beskæftigelsesområdet frem til 1. juli 2019 vil forsøgene have fungeret i over 7 år. LO finder det ikke særligt sandsynligt, at der med forlængelsen tilvejebringes ny viden eller fremkommer nye erfaringer på de enkelte forsøgsområder.

LO mener derfor ikke, at der er en saglig begrundelse for at forlænge forsøgene på beskæftigelsesområdet.

Med hensyn til de konkrete fritagelsesparagrafer i lov om frikommuneforsøg har LO denne bemærkning:

LO mener ikke, at der er behov for en forlængelse af forsøget i § 7c om medlemmer af en arbejdsløshedskasses mulighed for at arbejde som frivillig i en offentlig institution eller foreninger, idet evalueringen af forsøget viser, at der hverken er

positiv eller negativ effekt af forsøget.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Ejner K. Holst', written in a cursive style.

Ejner K. Holst

Økonomi og indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Emdrupvej 115 A 5. etage
2400 København NV
Tlf. nr. +45 7023 3400
E-mail: los@los.dk
CVR nr. 15906987

www.los.dk

København, den 24. marts 2017

Hørings svar til lov om frikommunenetværk

LOS – De private sociale tilbud takker for muligheden for at afgive høringssvar til lov om frikommunenetværk og tillægshøring hertil, som giver lovhjemmel til at frikommunerne kan fritages fra lovkrav i en forsøgsperiode indtil den 31. december 2021. Frikommuneforsøg kan give anledning til mere konstruktive eller mindre indgribende måder inden for socialområdet, men forsøgene bør ikke stille borgerens retsstilling ringere end nuværende regler. LOS' høringssvar er inddelt i kommentarerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget.

§ 1

I forsøgsperioden kan kommunalbestyrelserne vælge at afbryde forsøget, hvoraf tilladelser, dispensationer og lignende til private, der er udstedt i medfør af forsøget, kan tilbagekaldes efter forvaltningsretlige principper. LOS finder dette positivt, eftersom borgernes juridiske position ikke skal forringes som følge af frikommuneforsøget.

I de specielle bemærkninger til lovforslaget angives det, at kommunalbestyrelserne er forpligtede til at offentliggøre iværksættelsen af forsøget på kommunens hjemmeside. Ydermere kan kommunalbestyrelserne træffe afgørelse om at offentliggøre det i andre medier. LOS mener, at kommunalbestyrelsen skal forpligtes til at informere borgerne i både elektronisk og fysisk form, således at alle borgere orienteres omkring forsøget samt klageadgange hertil.

LOS finder det bekymrende, såfremt frikommunerne benytter denne forsøgsperiode til at foretage besparinger på bekostning af borgernes retssikkerhed i visitationsprocessen. På denne baggrund finder LOS det nødvendigt, at børne- og socialministeren løbende afholder tilsyn med at frikommunerne iværksætter nye tiltag med hensyntagen til borgerens grundlæggende rettigheder og de forvaltningsretlige principper.

Børne- og socialministerens område

§ 10

Lovforslagets § 10 giver hjemmel til at frikommunerne helt eller delvist kan dispensere fra reglerne i §§ 48 og 50, § 54, stk. 2, 3. pkt., § 140, stk. 1, 2, 3, 4, 6 og 7, og § 155 b, stk. 2 i bekendtgørelse 1270 af 24. oktober 2016 af lov om social service (herefter serviceloven). Servicelovens § 48 fastsætter, at der skal afholdes børnesamtaler inden der træffes afgørelse om særlig støtte efter servicelovens kapitel 11, med mindre barnet eller den unge umiddelbart forinden afgørelsen har afholdt samtale i forlængelse af en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50. Det forslås derimod i § 10, stk. 7, nr. 1 at forsøgskommunen skal redegøre for, hvordan de vil sikre, at børn og unge bliver inddraget og hørt i sagen. Endvidere er det forsøgskommunen som ud fra en faglig vurdering finder det bedst at inddrage barnet eller de unge. LOS mener, at der bør fastsættes en tidsbegrænsning for, hvornår kommunen senest kan meddrage barnet eller den unge i forbindelse med visitationsprocessen. En tidlig inddragelse skal sikre at barnet eller den

unges synspunkter danner grundlag for tilrettelæggelsen af den pågældende borgeres støttebehov. Ankestyrelsens praksisundersøgelse på børneområdet fra 2011, omhandlende kommunernes inddragelse af udsatte børn i deres egen sag, påpeger at børn og unge ikke blev inddraget hensigtsmæssigt. Det fremgår af undersøgelsen, at *„sagsbehandleren målrettet sætter rammer og struktur for, hvor meget barnet eller den unge skal inddrages, og hvilken vægt barnets eller den unges tilkendegivelser skal tillægges.“* LOS

Ifølge lovforslagets § 10, stk. 2 kan reglerne om børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50 dispenseres, for at kommunalbestyrelserne i stedet foretager en afdækning af barnet eller den unge og familiens ressourcer og udfordringer. LOS mener, at det bør præciseres, hvilke krav stilles til kommunalbestyrelserne i forhold til at sikre en helhedsorienteret redegørelse, herunder om sundhedsforhold skal behandles. Endeligt bør det fastsættes, hvorvidt kommunalbestyrelserne er forpligtigede til at lade barnets undersøge af en læge eller autoriserede psykolog, idet udtalelser fra relevante parter ikke udgør tilstrækkeligt grundlag for at træffe en afgørelse. Idet borgere bliver underlagt andre regler end de fastsatte i serviceloven, finder LOS, at kommunalbestyrelsen har et ekstraordinært ansvar for at sikre, at borgerens sagsbehandling foretages hensigtsmæssigt, hvilket kan sikres med yderligere vurderinger vedrørende behovet for revidering af "formålsbeskrivelserne".

Det forslås, at kommunalbestyrelsen kan fravige kravet om en udarbejdelse af en handleplan efter servicelovens § 140 og derimod udarbejde en beskrivelse af formålet med de enkelte indsatser over for barnet eller den unge, samt hvorledes dette sikres i forsøgsperioden. Idet kommunalbestyrelsen i forsøgsperioden ikke er underlagt kravene for en handleplan, mener LOS, at opfølgningen på den iværksatte indsats bør foretages oftere end de fastsatte i serviceloven.

§ 11

Lovforslagets § 11 fastslår, at børne- og socialministeren vil godkende forsøg efter ansøgning til at kommunalbestyrelserne kan træffe afgørelse om optagelse i bestemte botilbud for målgruppen svarende til servicelovens § 124 a, idet borgeren eller dennes værge modsætter sig flytningen. Det bemærkes i lovforslagets specielle bemærkninger, at kommunerne *„ønsker lempeligere muligheder for at flytte borgere med en betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der ikke kan give et informeret samtykke, mellem botilbud og plejeboliger, når deres nuværende bolig ikke i tilstrækkelig grad svarer til borgerens behov.“* Optagelse i særlige botilbud uden samtykke er et væsentligt indgreb i borgerens selvbestemmelsesret, hvorfor LOS ikke anser, at forsøgsordningen bør omfatte fravigelsen af servicelovens § 129.

§ 13

Lovforslagets § 13 hjemler en lempeligere adgang til at anvende personlige alarm- og pejlesystemer end fastsat i servicelovens § 125, skt. 2. Det foreslås, at anvendelsesområdet udvides, således at alarm- og pejlesystemer kan anvendes inden for botilbuddet, idet borgeren samtykker og det findes påkrævet for at undgå at borgeren udsætter sig selv eller andre for personskade. LOS vil gøre opmærksom på, at forslaget ikke må få karakter af overvågning, hvilket anvendelse af pejlesystemer kan udgøre.

§ 14

Det forslås at oprette hjemmel til at kommunerne kan anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning med henblik på færre magtanvendelser, lavere

medicinforbrug, mere tryghed og privatliv for borgeren. Ved overvågning af borgeren bør der fastsættes klare retningslinjer herfor, således at borgeren bliver informeret herom. LOS finder, at én af betingelserne for benyttelsen af overvågning bør være, at der foreligger en reel risiko for at borgeren gør skade på sig selv eller andre.

Endeligt vil LOS gerne udtrykke sin bekymring ved at borgere bliver overvågede, idet foranstaltningen ikke værner om borgerens rettighed til privatlivets fred jf. grundlovens § 72. Endvidere bør de nævnte hensyn varetages på anden vis, herunder gennem pædagogiske indsatser.

§ 15

Forsøget vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde tilkøbsydelse, hvilket ikke hidtil har været begrænset af kommunalfuldmagterne. Baggrunden herfor er at borgere i kommunale botilbud ikke har pålagt at anvende private leverandører, men derimod kunne benytte deres egne ansatte. Som LOS tidligere har bemærket, skal lovgiver sikre, at alle konkurrenceforvridende elementer undtages, herunder både skattefinansielle, arbejdsretlige eller informationsvideregivelse til borgeren. For at imødekomme sidstnævnte hensyn, bør kommunerne være forpligtede til at informere borgeren om frit valg mellem de kommunale og private leverandører. LOS vedholder sig samme kommentarer til lovforslagets § 28 om tilkøbsydelse til borgere visiteret til servicelovens § 83.

LOS finder det bekymrende, såfremt tilkøbsydelse tilbudt af kommunerne får indflydelse på fastsættelsen af det generelle serviceniveau i kommunen, idet tillæg- og merydelse kan tilkøbes af samme kommunale udbyder. LOS finder det nødvendigt for markedsdynamikken, at kommunerne kan dokumentere at borgernes serviceniveau ikke forringes efter forsøgsperioden iværksættes.

§ 25

Efter bekendtgørelse nr. 228 af 9. marts af lov om leje af almene boliger § 63 kan kommunalbestyrelsen indgå aftale med almene boligorganisationer om at stille ledige familieboliger til rådighed for udslusningsboliger. Det foreslås, at reglerne udvides i forsøgsperioden, således at også ældre- og ungdomsboliger stilles til rådighed som udslusningsboliger til borgere med væsentlige psykiske og sociale problemer, som ikke kommer fra botilbud efter servicelovens §§ 107 eller 110. LOS anser det som værende positivt, at kommunerne kan tilbyde borgerne almene boliger med dertilhørende støtte efter servicelovens § 85. Udvidelse af reglerne må dog ikke resultere i at borgere med behov for midlertidig støtte efter servicelovens § 107 i stedet tilbydes personlig støtte i egen bolig jf. servicelovens § 85. Visiteringen af borgere til almene boliger med støtte er ikke forenelig med støttebehovet efter servicelovens § 107, hvorfor § 85-støtte vil udgøre en serviceforringelse for borgeren. LOS mener, at valget af behandlingsindsats ikke må være et kommunalt interessement til besparelse, da visitationen altid skal foretages ud fra en kvalificeret faglig vurdering med afsæt i borgerens støttebehov.

Med venlig hilsen

Michael Graatang
Direktør

Anne Rugholt
Juridisk konsulent

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
From: Niels Kasper Jørgensen (niels.kasper.joergensen@regionh.dk)
PDFMailHeader høring over udkast til lov om frikommunenetværk
Sent: 14-03-2017 13:00:35

Til Økonomi- og Indenrigsministeriet

Tak for invitationen til at deltage i høringen vedrørende udkast til lov om frikommunenetværk. Vi har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen
Kasper Jørgensen
Neuropsykologisk fagkonsulent

Direkte: 35 45 79 47
Mail: niels.kasper.joergensen@regionh.dk

–
Nationalt Videnscenter for Demens
Rigshospitalet – afsnit 6922
Blegdamsvej 9
2100 København Ø
Telefon: 35 45 69 22
Web: www.videnscenterfordems.dk

Besøgsadresse: Juliane Maries Vej 28, 2. sal, 2100 København Ø

Denne e-mail indeholder fortrolig information. Hvis du ikke er den rette modtager af denne e-mail eller hvis du modtager den ved en fejltagelse, beder vi dig venligst informere afsender om fejlen ved at bruge svarfunktionen. Samtidig bedes du slette e-mailen med det samme uden at videresende eller kopiere den.

Odense Kommune, Ørbækvej 100, 5220 Odense SØ

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

Ældre- og Handicapforvaltningen

Politik Strategi og Økonomi
Politik og Strategi ÆHF

Ørbækvej 100
5220 Odense SØ

www.odense.dk

Tlf. +4551540839

Høringssvar til supplerende høring over tillæg til udkast til lov om frikommunenetværk – sagsnr. 2017-1265

Odense Kommune ser meget positivt på forslaget om at forlænge frikommuneforsøget om bedre udnyttelse af botilbud.

I forbindelse med evalueringen foretaget af Rambøll og BDO i efteråret 2016 blev det bemærket, at det kan være svært at se den direkte effekt af dette forsøg, der handler om at kunne opsiges beboere i botilbud eller på plejehjem, når de ikke længere vurderes til at have behov for det pågældende tilbud. På tidspunktet for evalueringen havde ingen af de deltagende kommuner benyttet forsøget til at opsiges en borger endnu. Kommunerne foretager altid en grundig vurdering før der bevilges et botilbud af længerevarende karakter, og derfor kan man heller ikke forvente, at de "nyligt" indflyttede borgere vil ændre deres funktionsevne så meget og så hurtigt, at det længerevarende botilbud har udspillet sin rolle i den periode, hvor forsøget har varet.

Men det er Odense Kommunes opfattelse, at vi trods forsøgets relative korte levetid alligevel har oplevet en indirekte effekt, idet vi allerede ved indflytningen har en forventningsafklaring med borgeren (og eventuelt ægtefælle/samlevende). På den måde er borgeren afklaret med, at botilbuddet ikke er tilbud, der varer for evigt, men alene så længe, det er relevant i forhold til borgerens behov. Vi har dermed en forventning om, at flere borgere vil være indforstået med, at der kan blive tale om at flytte til et andet tilbud, når/hvis det nuværende tilbud ikke længere matcher borgerens behov. Hermed kan vi bedre sikre, at vi kan fastholde et højt fagligt niveau og en højere grad af specialisering på vores botilbud, der desuden kan komme endnu flere borgere til gavn, ved at der er større flow i ind- og udflytninger.

Odense Kommune er derfor meget positivt indstillet over for forslaget om at forlænge forsøget, og forhåbentlig på sigt få tilpasset lovgivningen, så det bliver gjort permanent.

Venlig hilsen

DATO

23. marts 2017

REF.

BMEL

JOURNAL NR.

00.01.00-Ø54-583-17

Berit Meldgaard Pilsmark
Jurist

Direkte tlf. +4565513037
E-mail bmel@odense.dk

Justitsministeriet
Politi- og Strafferetsafdelingen
Strafferetskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K

RIGSADVOKATEN
FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON: 7268 9000
FAX: 7268 9004
E-MAIL: RIGSADVOKATEN@ANKL.DK
www.anklagemyndigheden.dk

DATO 10. marts 2017

JOURNAL NR.
RA-2017-3200604-7

SAGSBEHANDLER: HAC001/

Høring over udkast til lov om frikommunenetværk

Ved e-mail af 24. februar 2017 har Økonomi- og Indenrigsministeriet (sag.nr. 2016-1541) anmodet om Rigsadvokatens bemærkninger til udkast til lov om frikommunenetværk.

Jeg har ikke bemærkninger til udkastet.

Det bemærkes, at jeg ikke har underrettet Økonomi- og Indenrigsministeriet om ovenstående.

Med venlig hilsen

Pernille Langermann-Nielsen
Vicestatsadvokat

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmen 10
1216 København K

Landgreven 4
1301 København K

Tlf. 33 92 84 00

rr@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Høring over lovforslag til frikommunenetværk samt supplerende høring hertil

23. marts 2017

Rigsrevisionen modtog den 24. februar 2017 høring over lovforslag til frikommunenetværk og den 13. marts 2017 supplerende høring hertil. Vi har gennemgået udkastet for bestemmelser om statslig økonomistyring, regnskab og revision og har ikke bemærkninger hertil.

1. kontor

J.nr.: 46211

Eventuelle spørgsmål kan stilles til undertegnede på telefon 33 92 84 47 eller via e-mail til rr@rigsrevisionen.dk med anførelse af vores journalnr., der står i brevhovedet.

Med venlig hilsen

Signe Skovgaard Mortensen
specialkonsulent

frikommuner@oim.dk

24. marts 2017

Høring over udkast til lov om frikommunenetværk

Rådet for Socialt udsatte takker for høringen af 24. februar.

Rådet har alene forholdt sig til de frikommuneforsøg, der vurderes at berøre socialt udsatte direkte. Det drejer sig om:

- Frikommunenetværk om billige boliger og fleksible boligløsninger
- Frikommunenetværk om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde
- Frikommunenetværk om en plan for sammenhængende indsats sammen med borgere

Frikommunenetværk om billige boliger og fleksible boligløsninger

Forsøget om billige boliger og fleksible boligløsninger rummer flere gode forslag. Det drejer sig om forslagene om udvidet adgang for kommunerne til anvendelse af udslusningsboliger til personer, der opholder sig i midlertidige boformer efter lov om social service §§ 107 eller 110 samt forbedring af mulighederne for at kommunerne kan indgå aftale om anvisningsret til ledige lejligheder i private udlejningsejendomme.

Rådet kan dog ikke tilslutte sig forslaget om udvidelse af de gældende opsigelsesregler, således at det i flere situationer bliver muligt at opsig lejere i almene plejeboliger. Fra kommunens synsvinkel er dette muligvis en fleksibel udnyttelse af plejeboligmassen, men det er samtidig et forslag, som er meget indgribende i forhold til beboernes ret til at blive i det, der er blevet beboerens eget hjem.

Efter gældende regler er lejere i almene plejeboliger beskyttet af de sædvanlige opsigelsesregler i den almene lejelov. Ligeledes har efterlevende ægtefæller og samlevere ret til at fortsætte lejemålet, hvis den plejkrævende lejer af en plejebolig dør. Med dette forslag kan kommunen opsig lejeren, hvis kommunen vurderer, at plejebehovet "ikke længere varetages mest hensigtsmæssigt i den pågældende bolig". Ligeledes vil kommunen kunne opsig en efterlevende ægtefælle, som har behov for en plejebolig, hvis vedkommende bor i en bolig, der er egnet til to personer.

I lovforslagets bemærkninger er nævnt, at frikommuneforsøgene ikke må bryde med borgerens retssikkerhed, grundloven, EU-regler eller Danmarks internationale forpligtelser. Dette forslag vurderes at bryde med borgerens retssikkerhed, idet kriteriet om, at

plejebehovet "ikke længere varetages mest hensigtsmæssigt i den pågældende bolig", er uklart, og efterlader en meget høj grad af skøn til kommunen.

Rådet savner i forslaget nogle af de initiativer, som fremgik af kommunenetværkets oprindelige ansøgning, herunder mulighed for at kommunerne kan give et midlertidigt huslejetilskud til borgere for at sikre sammenhæng mellem socialfaglig støtte og bomuligheder, f.eks. som understøttelse af *Housing First*-strategi, samt mulighed for at kommunerne kan oprette midlertidige boliger for at sikre borgerne en god overgang fra et tilbud til et andet. Regeringen opfordres til at indarbejde disse elementer i lovforslaget.

Frikommunenetværk om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde

Forsøget om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde rummer et forslag om lempelse af reglerne om optagelse i et bestemt botilbud for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der mangler evnen til at give informeret samtykke. Dermed vil man sidestille personer med svære handicap, sindslidelser mv. med personer med demens, for hvem der gælder lempeligere regler. De gældende regler om optagelse i botilbud uden samtykke for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som IKKE skyldes demens, indeholder bl.a. krav om, at enigheden mellem kommune og borgerens værge/pårørende efterkontrolleres af en tredje instans for at sikre, at flytningen er til borgerens bedste, når borgeren ikke selv kan give samtykke.

Dette medfører, som det er nævnt i bemærkningerne til nærværende forslag, at indstilling til flytning uden samtykke er en administrativt tung proces. Rådet finder ikke, det er rimeligt, at socialfaglige hensyn og hensyn til borgernes retssikkerhed skal vige til fordel for en bedre styring af kommunens udgifter. Det bør også i frikommuneforsøget sikres, at der er en tredje uafhængig instans, der efterprøver beslutningen. I den sammenhæng er de eksisterende regler hensigtsmæssige.

Forsøget om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde rummer desuden forslag om øget brug af overvågning over for mennesker med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne.

Rådet finder ikke, at bedre styring af udgifterne er en tilstrækkelig begrundelse for øget brug af overvågning, herunder også video-, audio og bevægelsesovervågning. Det må være et klart kriterium i forslaget, at brugen af disse systemer er til klar gavn og fordel for borgeren. Generelt skal der være et intensiveret tilsyn med kommunens brug af disse midler, så det sikres, at den elektroniske overvågning ikke erstatter varme hænder.

Dette forsøg rummer endvidere et forslag om adgang til at tilbyde borgere, der er visiteret til ydelser efter §§ 83 og 85 i lov om social service, tilkøbsydelser. Det fremgår, at tilkøbsydelserne skal ligge udover "de behovsbestemte ydelser, som kommunalbestyrelsen er forpligtet til at tilbyde efter serviceloven". Tilkøb af omsorgsydelser og socialpædagogisk bistand kan let blive en glidebane, der åbner op for at flytte funktioner fra ydelser, borgerne bliver bevilget uden betaling, til ydelser, borgerne skal betale for. Hvilke ydelser, kommunen er forpligtet til at yde efter serviceloven, er i loven beskrevet ganske uklart, og der er overladt en meget høj grad af skøn til kommunen. Det bør derfor i forslaget sikres, at forsøgskommunernes kvalitetsstandard for §§ 83 og 85 er meget tydelige og udspecificerede, så borgerne ved, hvilke ydelser, de har ret til efter loven. I den sammenhæng bør forsøgskommunernes

kvalitetsstandard kunne udsættes for en uafhængig vurdering af, om den kan anses for tilstrækkelig.

Det bemærkes i øvrigt, at indførelsen af tilkøbsydelser også medfører en række supplerende bestemmelser om magtanvendelse.

Frikommunenetværk om en plan for sammenhængende indsats sammen med borgere

Rådet støtter umiddelbart bestræbelsen på at koordinere målsætninger og indsatser for borgere, der modtager støtte på flere områder. Det er positivt, når kommuner tager skridt til at forenkle indsatsen over for mennesker med komplekse problemer.

Forsøget rummer dog, i lighed med forslaget om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde, et forslag om adgang til at tilbyde borgere, der er visiteret til ydelser efter § 83, i lov om social service, tilkøbsydelser. Rådets bemærkninger ovenfor gælder også her.

Med venlig hilsen

Jann Sjursen

Økonomi- og Indenrigsministeriet
frikommuner@oim.dk

Att: Ole Rejnhold Daugaard m.fl.

24. marts 2017

Hørings svar fra Selveje Danmark vedr. udkast til Lov om Frikommunenetværk

Selveje Danmark har modtaget udkast til Lov om Frikommunenetværk i høring, og har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Helt overordnet skal det påpeges, at Selveje Danmark på en række dele af velfærdsområdet oplever, at kommuner ønsker at påtage sig flere og flere opgaver i direkte konkurrence med blandt andet hele gruppen af selvejende non-profit aktører. Den udvikling kan være meget bekymrende, da det dels truer hele den del af sektoren, der ikke er kommunal dels fordi det sker i en situation, hvor der endnu ikke er stillet klare krav til en retvisende prissætning af typisk kommunalt drevne tilbud, med det resultat at beslutninger, om at trække aktiviteter over i kommunalt regi ofte sker på et ganske ufuldstændigt økonomisk grundlag og med store negative konsekvenser for blandt andet de selvejende organisationer på området.

Det er i erkendelse af den situation, at Selveje Danmark afgiver sit høringssvar.

Vedr. § 10 – Dispensation fra bl.a. børnefaglige undersøgelser og børnesamtaler

Der lægges i forsøget op til at de omfattede kommuner kan få dispensation for en række krav, der i dag knytter sig til anbringelsen af børn og unge herunder kravet om, at der skal afholdes en samtale med den unge efter servicelovens § 48 og laves en børnefaglig undersøgelse jf. § 50. I praksis viser det sig, at kommunerne i dag i et ikke ubetydeligt omfang mangler at gennemføre disse aktiviteter. Det er blandt andet også påpeget af Ankestyrelsen, der i en praksisundersøgelse fra 2011 fandt at kommunerne i 62 procent af sagerne ikke har overholdt regler og praksis om handleplaner og børnefaglige undersøgelser fuldt ud. Er der således tale om et forsøg eller blot en lovliggørelse af en ulovlig praksis?

Af bemærkningerne fremgår det, at de omfattede kommuner skal fremlægge en beskrivelse for hvordan man på anden vis vil inddrage det enkelte barn og dets familie i kommunens beslutninger. Det er naturligvis helt afgørende af hensyn til såvel barnets som familiens retssikkerhed, men det kan undre, hvorfor man fra kommunernes side kan se et behov for at tilsidesætte de to bestemmelser, der

begge er formuleret relativt åbnet og som derfor i sig selv burde kunne rumme de forsøg man ønsker at gøre på området.

Af hensyn til bestemmelsernes store betydning for de berørte borgeres retssikkerhed skal Selveje Danmark derfor anbefale, at der såfremt bestemmelsen fastholdes, tilføjes et krav om, at der i den endelige evaluering af de igangsatte forsøg tages stilling til, hvordan det enkelte forsøg har påvirket retssikkerheden for det enkelte barn eller unge.

Vedr. § 11 – plan til støtte af forældre

Samme pointe som under § 10.

Vedr. § 12 - Flytning af borgere fra et tilbud til et andet

Mennesker som vil være omfattet af et eventuelt frikommuneforsøg på området vil typisk være handicappede eller demente borgere, som allerede bor på et socialpædagogisk tilbud jf. servicelovens § 108 eller et plejecenter.

I begge tilfælde vil der derfor også være tale om borgere, der som udgangspunkt er omfattet af reglerne om frit valg. Mangler man evnen til at give et informeret samtykke, vil det ofte kunne betyde, at den ret ikke kan udnyttes. Det er imidlertid ikke det samme som, at det enkelte menneske ikke kan have både en mening og et ønske om, hvor vedkommende ønsker at bo.

Selveje Danmark skal derfor anbefale, at det i bemærkningerne indskrives, at de kommuner, der ønsker at indgå i forsøg efter bestemmelsen tillige skal beskrive, hvordan borgeren inddrages i den endelige beslutning, og at borgerens ønske – såfremt det pædagogiske og økonomisk rimeligt – skal imødekommes. Det vil være helt afgørende at forsøget fastholder og udvikler det enkelte menneskes indflydelse på sit eget liv og ikke blot giver kommuner hjemmel til at overflytte borgere til egne tilbud, med henblik på at fylde egne tomme pladser.

Vedr.- § 15 og § 28 - Tilkøbsydelser

De to bestemmelser er ekstremt problematiske, da de i realiteten åbner op for at de kommuner, der er omfattet af forsøget kan gå i direkte konkurrence med private leverandører på områder, der ligger udenfor den kommunale forsyning (tilkøb) eller tillader borgere at købe mere af en allerede visiteret ydelse (merkøb). Dermed underminerer forsøget principperne bag kommunalfuldmagten og åbner op for en situation, hvor man må se sig selv udkonkurreret for egne skattepenge.

Der er tidligere blevet gennemført et lignende forsøg, som sidste år blev analyseret af KORA. Her viste resultatet at kommunerne ikke kunne etablere tilbud, der var økonomisk attraktive for borgerne. Årsagen var, at kravet om at alle omkostninger skulle medgå i prisen blokerede for konkurrencedygtige

priser. Hvad har ændret sig siden da som gør at man nu sætter gang i et tilsvarende forsøg i kommuner der dækker en meget stor andel af det samlede marked i landet?

Det anføres i bemærkningerne blandt andet at kommunerne ønsker at gennemføre forsøget for at ”styrke borgerens tryghed og frie valg ved at give borgerne mulighed for at tilkøbe ydelser fra en kommunal leverandør”. Selveje Danmark er ikke bekendt med, at der blandt borgerne skulle være en sådan utryghed overfor ikke kommunale aktører.

Omkring prissætningen anføres det, at den skal udarbejdes, så den kommer til at indeholde alle de omkostninger, som kommunerne har ved at levere den pågældende ydelse. Det er naturligvis essentielt. Hvad der imidlertid mangler, er en angivelse af, hvad man som ikke-kommunal aktør skal gøre, hvis den pågældende kommunes beregning ikke synes at holde, hvis der med andre ord faktisk forekommer konkurrenceforvridende effekter?

Det vil her være helt afgørende, at der i bestemmelsen tilføjes en passus om, at den kommunale prissætning skal kunne indbringes for konkurrencestyrelsen eller anden officiel klageinstans, med henblik på meget hurtigt at få afklaret, om prissætningen er korrekt eller ej.

Det findes i øvrigt bemærkelsesværdigt, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i udkastet til lovforslaget beskrives som ”Ingen”. Hvordan forestiller man sig, at det at tillade kommuner at tilbyde tilkøbsydelser i direkte konkurrence med ikke-offentlige aktører herunder selvejende non-profit organisationer ikke vil have negative konsekvenser for de aktører der som konsekvens af dette i værste fald må lukke?

Vedr. §§ 16 til 23 – Magtanvendelse

Der fremgår tydeligt af bemærkningerne til lovens § 15, at bestemmelsen om tilkøb alene omfatter ”ydelser, som ligger udover de behovsbestemte ydelser...”. Der må således ikke være tale om at borgere fratages hjælp de faktisk har behov for og krav om, med indirekte henvisning til at de bare kan tilkøbe den.

I bestemmelserne §§ 16 – 23, opstilles så en række bestemmelser for hvordan der i sammenhæng med tilkøbsydelser kan anvendes magt. Det kan være hvis personen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade (§ 18), hvis det er nødvendigt for at varetage personlige hygiejne-situationer (§19) eller muligheden for at fastspænde personen til en seng eller et toilet (§ 20).

Der er med andre ord endten tale om en situation, hvor kommunen vurderer at borgeren ikke har behov for nogen hjælp, og hvor borgeren derfor af egen drift kan vælge at købe en tilkøbsydelse af kommunen. Hvorefter den kommunale leverandør skal fastspænde borgeren for at kunne udføre

personlig hygiejne. De disse situationer vil der jo netop være tale om en borger, som skulle have været visiteret til den pågældende hjælp, hvorfor man med bestemmelserne §§ 16 – 23 stort set lægger op til at handicappede og socialudsatte fremover vil skulle selvfinansiere en del af den støtte de ellers ville være berettigede til.

Eller at kommunen visiterer borgeren til en ydelse som indebærer, at der kan være behov for magtanvendelse, og så tillader borgeren at købe mere af den samme ydelse (merkøb). Det sidste vil betyde at socialudsatte inddeles i et A og et B hold, de der kan købe kommunen til at løfte den egentlige opgave og de der ikke har penge, og som derfor må acceptere et lavere serviceniveau. Det er naturligvis den enkelte kommune der fastlægger sit eget serviceniveau – men efterfølgende bør kommunen politisk stå til ansvar overfor det valgte niveau.

Selveje Danmark anerkender, at der har været et behov for at finde en løsning i forhold til ledsagelse til aktiviteter. Den udfordring synes imidlertid løst med L 151 Forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Selveje Danmark skal anbefale, at det politisk overvejes nøje, om man ønsker at åbne op for kommunalerhvervsvirksomhed og en langsom udhulning af serviceniveauet i forhold til handicappede og social udsatte, gennem en opdeling i et A og et B hold baseret på det enkelte menneskes evne til selv at betale for det, der egentlig er lovpligtige ydelser.

Med venlig hilsen

Jon Krog

Branchedirektør, Selveje Danmark

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Mail: frikommuner@oim.dk

Brolæggerstræde 9
1211 København K

Telefon 72 48 60 00
Fax 72 48 60 01
Email: sl@sl.dk

Girokonto 402-3951

Ref.: UKK
Dok.nr.: 3445435
Sag.nr.: 2017-SLCFA-11962

20. marts 2017

Høringsvar til udkast til lovforslag om frikommunenetværk

Der er udsendt udkast til lovforslag, som har til formål at etablere hjemler til at fritage frikommunerne for gældende regler og til at etablere nye hjemler til konkrete forsøg. Socialpædagogerne ønsker i den forbindelse at bidrage med nedenstående bemærkninger til lovudkastet. Indledningsvist følger Socialpædagogernes generelle bemærkninger til frikommuneforsøgene og herefter er bemærkningerne opdelt på de enkelte ministerområder.

Generelt anser Socialpædagogerne frikommuneforsøgene som en udmærket metode til at afprøve nye løsninger, der potentielt kan forbedre den kommunale opgaveløsning. Socialpædagogerne er tilfredse med det store fokus på evaluering af forsøgene, da vi på den måde kan have større sikkerhed for, at den kommunale indsats er baseret på viden om det, der virker. Hvis et frikommuneforsøg skaber tilfredshed blandt kommuner og borgere i form af bedre ressourceudnyttelse og bedre vilkår for borgerne, og samtidig har modtaget en positiv og grundig evaluering, er det helt oplagt, at landets øvrige kommuner får mulighed for at gøre tingene på samme måde. Socialpædagogerne ønsker desuden at gøre opmærksom på, at frikommuneforsøgene ikke bør anvendes til at fjerne rettigheder fra eksempelvis mennesker med handicap og socialt udsatte borgere, der ikke nødvendigvis kan gøre opmærksom på, hvis deres retssikkerhed forværres som følge af et frikommuneforsøg. Det er derfor også en helt nødvendig forudsætning, at borgere, hvis retssikkerhed risikerer at blive svækket i forbindelse med et frikommuneforsøg, har ret til og mulighed for at klage.

Kapitel 5 Børne- og socialministerens område

Angående § 10 bemærkes, at projekterne har til formål at udvikle en metodik og en standard for den bedst mulige proces fra der modtages underretning til indsatsen effektueres. Der ønskes blandt andet undtagelser for dele af retsreglerne til børnefaglig undersøgelse, handleplan samt børnesamtaler. I stedet ønskes gennem netværkssamtaler at få et større, bedre og hurtigere indblik i familiens udfordringer. Der bør her tages en række forbehold, da det på ingen måde synes gennemsigtigt, hvilke oplysninger, der kan fås og gives ved denne model. Eksempelvis, så ønskes oplysninger om familie, skole og sundhedsforhold i forhold til

den børnefaglige undersøgelse undtaget i denne tilgang. Man kan derfor frygte, at vigtige oplysninger til brug for det rette match kan gå tabt ved udeladelse af denne retsregel.

Angående § 10 bemærkes derudover, at forsøget har til formål at skabe reel forandring, øget inddragelse og mere plads til det relationelle sociale arbejde. Kommunen vil i denne sammenhæng gentænke sagsgangen og undtages for de konkrete dele af retsreglerne om børnefaglig undersøgelse, handleplan, forældrehandleplan m.m. Brug af mere feedback og borgerstyret evaluering af indsatsen synes altid at være en god idé, men Socialpædagogerne er forbeholdne overfor de mange retskrav som der ønskes undtaget for. Da sagsbehandlingen på børneområdet stadig lader en del tilbage at ønske, er en slækkelse af retskravene ikke nødvendigvis den rette vej at gå.

Angående § 11, støtter Socialpædagogerne alle tiltag, der understøtter en mere helhedsorienteret og fleksibel indsats for borgerne, da det er vores erfaring, at det vil være til gavn for borgernes samlede situation.

Angående § 11, vurderer Socialpædagogerne, at der i høj grad er brug for, at de forskellige handleplaner spiller bedre sammen. Det er vores bedste bud, at en samlet handleplan vil skabe bedre overblik, samarbejde og retning i indsatsen til glæde for borgeren og de pågældende fagpersoner, og at det vil give mulighed for at styrke inddragelsen af borgeren og derved skabe bedre ejerskab over handleplanen. Vi ser frem til at følge om frikommuneforsøget vil lykkes med dette.

Angående § 12 bemærker Socialpædagogerne, at hvis kommunerne opnår bedre muligheder for at flytte borgere med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse mellem botilbud og plejeboliger, er det vigtigt, at der ikke her sker en forskydning henimod mere pleje og mindre socialpædagogisk støtte. Borgere med fx kognitive og kommunikative funktionsnedsættelser ophører ikke med at have deres funktionsnedsættelse og har fortsat behov for socialpædagogisk støtte på trods af alderdom og evt. øget plejebest. behov.

Angående § 13 og § 14 er Socialpædagogerne optaget af problematikkerne vedrørende manglende samtykke i forbindelse med øget brug af velfærdsteknologi. Det er Socialpædagogernes holdning, at magtanvendelser så vidt muligt skal undgås. I visse tilfælde vil det være den mindst muligt indgribende foranstaltning at give øget magtbeføjelse til brug af velfærdsteknologi som fx GPS, alarm eller overvågning frem for de konsekvenser det kan have ikke at benytte denne velfærdsteknologi. Men der bør altid være tale om en konkret og individuel vurdering, ligesom det altid bør forsøges at opnå borgerens samtykke. Socialpædagogerne er meget opmærksomme på, at der ikke sker uhensigtsmæssig forskydning mod mere digital overvågning end eks. brug af socialpædagogiske forebyggende indsatser. Derfor mener Socialpædagogerne, at det er vigtigt, at frikommuneforsøget monitoreres. Erfaringerne fra frikommuneforsøget bør ligeledes inddrages i servicegennemgangen af magtanvendelsesreglerne.

Angående § 15 bemærker Socialpædagogerne, at det er absolut vigtigt, at der ved tilkøb er tale om ekstraordinære ydelser ud over kerneydelsen, dvs. ud over den støtte borgerne er visiteret til afhængigt af borgerens behov. Socialpædagogerne mener ikke, at der er tale om noget ekstraordinært, når en borger har behov for støtte til madlavning, en biograftur, bad, udflugter og lignende, og på den baggrund er her altså tale om et yderst problematisk forsøg.

Kapitel 6 Transport-, bygnings- og boligministerens område

Angående § 25, er det vigtigt, at fastholde, at de midlertidige huslejetilskud til socialt udsatte er tilskud og ikke en løn – og at når der er tale om en midlertidig løsning, at der arbejdes for at skabe en økonomisk holdbar løsning for borgeren på længere sigt. Det er en vigtig forudsætning for borgerens samlede situation, at vedkommende ikke står i en økonomisk uholdbar situation, der er med til at presse borgeren yderligere. Den øvrige støtte borgeren har behov for, herunder evt. socialpædagogisk støtte, har markant bedre forudsætninger for at lykkes, når borgerens økonomi er sikret på en langsigtet og bæredygtig måde.

Angående § 27 bemærker Socialpædagogerne, at der kan være gode takter i bofælleskaber i form af forebyggelse af ensomhed og bedre økonomisk sammenhæng for de enkelte borgere. Men et tvunget bofælleskab er stærkt problematisk og vil være en hæmsko for den samlede indsats, hvis borgeren er udfordret på noget så basalt som hvor og med hvem vedkommende bor. Det er derfor væsentligt, at der i de konkrete tilfælde er tale om reelle valgmuligheder.

Venlig hilsen

Benny Andersen
Forbundsformand
Socialpædagogerne

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
frikommuner@oim.dk

Socialtilsyn Nord
Postadresse:
Springvandspladsen 5
9800 Hjørring
Telefon 7233 6930
socialtilsynnord@hjoerring.dk
www.socialtilsynnord.hjoerring.dk

Den 03-03-2017

Sagsnr.: 00.01.00-A50-4-14

Høring over udkast til lov om frikommunenetværk

Økonomi- og Indenrigsministeriet sendte den 24. februar 2017 udkast til lov om frikommunenetværk i høring hos bl.a. Socialtilsyn Nord, Hjørring Kommune.

Socialtilsyn Nord takker for denne lejlighed til at afgive hørings svar.

Socialtilsynet tager, på baggrund af det fremsendte, udkastet til efterretning og har ingen kommentarer til forslaget i øvrigt.

Ved spørgsmål til ovenstående kan der rettes henvendelse til jurist Sarah Sieker Juhlert på tlf. 72 33 69 92 eller e-mail saju@hjoerring.dk.

Med venlig hilsen

Sigrid Fleckner
Tilsynschef

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
Cc: Torben Sørensen (torsoe@statsforvaltningen.dk), Helle Haxgart (helhax@statsforvaltningen.dk), Kirsten Rosenkilde Olsen (KIROOL@statsforvaltningen.dk), Rie Thoustrup Sørensen (RITHSO@statsforvaltningen.dk), Søren Kastoft (SORKAS@statsforvaltningen.dk)
From: Direktion (direktion@statsforvaltningen.dk)
PDFMailHeader VS: Supplerende høring over lov om frikommunenetværk
Sent: 23-03-2017 11:37:43
Attachments: Høringsbrev.pdf; Høringsliste.pdf; Tillæg til lovforslag.pdf; smime.p7s;

Til Økonomi- og Indenrigsministeriet

Under henvisning til mail af 24. februar og 13. marts 2017 (Sagsnr. 2017-1265 og 2016-1541) om høring over udkast til lov om frikommunenetværk og supplerende høring over tillæg til udkast til lov om frikommunenetværk, skal det meddeles, at Statsforvaltningen ikke har bemærkninger til høringerne.

Med venlig hilsen

Rikke Hinrichsen
direktionsassistent

Statsforvaltningen

Storetorv 10

6200 Aabenraa

Telefon: 72 56 70 00

Direkte telefon: 72 56 79 77

Mail: direktion@statsforvaltningen.dk

Web: www.statsforvaltningen.dk

Fra: Ingrid Melchiorsen [mailto:ijm@oim.dk]

Sendt: 13. marts 2017 13:07

Emne: Supplerende høring over lov om frikommunenetværk (ØIM Id nr.: 453394)

Se venligst vedlagte supplerende høring over udkast til lov om frikommunenetværk.

Eventuelle bemærkninger bedes fremsendt per e-mail til frikommuner@oim.dk senest fredag den 24. marts 2017.

Venlig hilsen

Ingrid J. Melchiorsen

Souschef, Kontor for Opgaver og Struktur

Afdelingen for Kommunal- og Regionaløkonomi

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Telefon, direkte: 50 77 56 77

Email, direkte: ijm@oim.dk

www.oim.dk

To: DEP Frikommuner (frikommuner@oim.dk)
Cc: Anne Dorthe Bülow Prisak (adbp@aarhus.dk)
From: ml@demens-dk.dk (ml@demens-dk.dk)
PDFMailHeader Høringssvar lov om frikommunenetværk
Sent: 21-03-2017 09:30:14

Til frikommuner@oim.dk

Marts 2017

Høringssvar over udkast til lov om frikommunenetværk

Landsforeningen for ansatte i Sundhedsfremmende og Forebyggende hjemmebesøg (SUFO) takker hermed for muligheden for at afgive høringssvar over udkast til lov om frikommunenetværk.

SUFO kan kun billige de øgede frihedsgrader til at forsøge nye måder at organisere og tilrettelægge den kommunale opgaveløsning på, som frikommune-konceptet giver mulighed for.

SUFO kan se nogle spændende perspektiver i fleksible boligløsninger og begrebet ”kollektivt familieboligbofællesskab”, som er beskrevet i kapitel 6, §27. Det kan have nogle interessante vinkler på generationsbrobygning og på forebyggelse af ensomhed, der er et alvorligt problem på ældreområdet.

I forhold til Ældreministeriets område er Forebyggende hjemmebesøg et lovbestemt tilbud og ikke en mulig tillægsydelse, som beskrevet i udkastets kapitel 7, §28.

SUFO har ikke flere kommentarer til udkastet.

På bestyrelsens vegne,

Anne Dorthe Prisak
Formand for SUFO

SUFO
Jernbane Allé 54, 3. th.
2720 Vanløse

Tlf.: 38 77 01 60
Direkte nr.: 38 77 01 62
Mail: ml@danske-aeldreraad.dk

SUFO er en del af et fællessekretariat som også består af DANSKE ÆLDRERÅD, DKDK og DGS.

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Att.: Ingrid Melchiorson
ijm@oim.dk

Høringsvar - forlængelse af frikommuneforsøg

Vi har modtaget forslaget til forlængelse af frikommuneforsøgene på beskæftigelsesområdet i høring. Vi er meget glade for, at der er lyttet til vores ønsker om en forlængelse af forsøgene frem til 2019 på netop dette område, så vi kan få lov at fortsætte vores gode arbejde i endnu 2 år. Vejle Byråd vil behandle præcis hvilke forsøg, der fortsætter på sit møde den 5. april.

Samtidig vil vi også gerne opfordre til, at man fra regeringens side ser mod de gode erfaringer i frikommunerne, når man vil afbureaukratisere på beskæftigelsesområdet.

20. marts 2017

Side: 1/1

Kontaktperson:

Johannes Engers

Gregersen

E-post: joejr@vejle.dk

Venlig hilsen

Jens Ejner Christensen
Borgmester

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Att.: frikommuner@oim.dk

24. marts 2017 · of

Høringssvar vedr. frikommuneforsøg

For Ældre Sagen er det centralt, at frikommuneforsøgene er med til at øge livskvaliteten for borgerne. Samtidig er det vigtigt, at der arbejdes på at finde nye veje, uden at det udsætter svage og sårbare borgere for dårligere hjælp og omsorg eller risici i forbindelse med nye løsninger.

Tilkøbsydelser må ikke blive skjult brugerbetaling

Frikommuneforsøget lægger op til, at en række frikommuner kan tilbyde tilkøbsydelser til borgere, der er visiteret til ydelser efter servicelovens § 83.

Forsøget giver ekstra valgmuligheder for ældre, der i dag modtager hjælp fra kommunen. En hjemmehjælpsmodtager vil kunne få den samme person, som hjælper med fx personlig pleje og praktisk hjælp, til at udføre ekstraydelser, så man undgår at møde mange skiftende ansigter.

Samtidig indebærer forsøget imidlertid risiko for, at nogle kommuner over tid reducerer eller fjerner tildelte ydelser og i stedet gør dem til tilkøbsydelser, som borgeren skal betale for. Vi finder det helt centralt at holde øje med, at kommunerne ikke benytter ordningen til yderligere at beskære den visiterede hjemmehjælp. Dette vil også være afgørende for, om forsøget kan blive en succes, som både borgere og kommune har fordel af. Det skal endvidere bemærkes, at den såkaldte klippekortordning allerede i dag giver mulighed for (eller i hvert fald burde give mulighed for) ekstra ydelser til de svageste hjemmehjælpsmodtagere. Kommunerne har fra 2016 og frem modtaget 150 mio. kr. årligt til dette formål (selv om beløbet nu er overgået til bloktilskuddet). Det er således vigtigt, at borgerne får oplysning og tilbud om disse klippekort-ydelser, før tilkøbsydelser kommer på tale, således at tilkøb ikke træder i stedet for ydelser efter klippekort.

Frikommuneforsøget bør ikke omfatte tilkøbsydelser til personlig pleje. Ydelser som personlig pleje er af så fundamental karakter, at det kommunale tilbud bør være dækkende for behovet og ikke bør udsættes for risiko for at blive erstattet af tilkøbsydelser. Tilkøbsydelserne bør derfor alene være indenfor området praktisk bistand. Men også på dette område bør tilkøb udelukkende omfatte "ekstraordinære" ydelser som fx hovedrengøring, gardinvask, evt. gåture etc. Den grundlæggende rengøring bør være en fast del af det grundlæggende kommunale tilbud.

I bemærkningerne om frikommuneforsøget understreges det, at

- tilkøbsydelser ikke må træde i stedet for de ydelser, som borgeren er berettiget til efter lov om social service eller anden lovgivning,

- den enkelte borger, der benytter sig af tilkøbsydelser, skal være indforstået med tilkøbets omfang og pris,
- tilkøbet skal ske på borgerens eget initiativ.

Ældre Sagen er enig i, at disse kriterier skal være opfyldt, men vi efterlyser nærmere retningslinjer for, hvordan man rent faktisk vil sikre, at tilkøbsydelser ikke erstatter gratis visiterede ydelser.

Hvad borgeren er "berettiget til" er jo ikke en eksakt lovfæstet ret, når der er tale om rammelovgivning som lov om social service. Det beror - indenfor meget vide rammer - på den kommunale visitations skøn, som igen er afhængig af kommunens kvalitetsstandarder og de bagvedliggende minuttildelinger til at udføre ydelserne.

Det vil således være vanskeligt at hindre, at en kommune fx administrativt skærer i, hvor mange minutter der afsættes til rengøring – det afspejler sig måske ikke engang i kvalitetsstandarderne – hvilket dernæst øger behovet for rengøring hos hjemmehjælpsmodtageren, som så igen gør, at borgeren er "indforstået med tilkøbets omfang og pris", og at "tilkøbet sker på borgerens eget initiativ". Simpelthen fordi borgeren ikke vil leve med så lav en rengøringsstandard som måske en gang hver 3. uge med alt for få minutter afsat til at udføre ydelsen.

Vi skal derfor opfordre til, at der gives langt mere klare og præcise retningslinjer i frikommuneforsøget for, hvordan man forhindrer en gradvis stramning af visitationskriterierne og minutberegningerne, og dermed sikrer, at der ikke indføres brugerbetaling ad bagdøren.

Det bør også præciseres, at evalueringen af forsøget bør forholde sig til spørgsmålet om, hvorvidt der sker visitationsstramninger i kommunerne.

Det må ligeledes sikres, at personaleressourcer til udførelse af tilkøbsydelserne i en situation med mangel på kvalificeret arbejdskraft ikke går ud over hjælpen til dem, der ikke har råd til tilkøbsydelser.

Der bør forsat være uanmeldte tilsyn i forbindelse med kommunernes tilsynsforpligtelse

Ældre Sagen har - i forbindelse med mange sager med klager over ringe pleje og omsorg - gang på gang anført, at det er krænkende for retsbevidstheden, at det efter serviceloven er den selvsamme kommunalbestyrelse, som er politisk ansvarlig for serviceniveauet, som også fører tilsyn med bl.a. konsekvenserne af serviceniveauet. Efter vores opfattelse bør man arbejde for et tilsyn, der i højere grad er reelt uafhængigt af kommunen – såvel finansieringsmæssigt som organisatorisk.

Frikommuneforsøget lægger nu op til mulighed for, at plejehjemstilsyn kan foretages anmeldt frem for uanmeldt. Begrundelsen er et ønske om øget systematisk læring på plejecentre mv., "da plejecenterledere vil kunne forberede sig bedre til tilsynet og senere mere målrettet vil kunne følge op på tilsynet". Ligeledes understreges det, at forslaget bygger på tillid til, at kommunen fortsat vil kunne varetage deres tilsynsforpligtelse ved at foretage anmeldte tilsyn fremfor uanmeldte tilsyn.

Imidlertid vil afskaffelsen af det uanmeldte tilsynsbesøg betyde, at man ikke får den indsigt i, hvordan dagligdagen udformer sig – herunder kritiske forhold – fordi man netop får en mulighed

for at "forberede" sig på tilsynsbesøget. Af sikkerhed for de svageste borgere mener vi derfor, at der fortsat er behov for at beholde et element af uanmeldt opsyn med forholdene. Opretholdelse af uanmeldte tilsynsbesøg forhindrer jo ikke, at man også kan følge op med læring i forbindelse med forhold, der kan forbedres. Fraværet af et uafhængigt tilsyn, samtidig med at dette tilsyn berøves mulighed for uanmeldte besøg, vil simpelthen svække troværdigheden og effekten af tilsynet for meget, så vi foreslår, at denne del af frikommuneforsøget udgår.

Kommunal ret til kunne flytte borgere i almene plejeboliger

Frikommuneforsøget lægger op til, at frikommunen får mulighed for at træffe afgørelse om, at en lejer ikke har behov for at bo i den pågældende bolig. Det kan ske, hvis lejerens behov for pleje og støtte efter kommunens vurdering ikke længere varetages mest hensigtsmæssigt i den nuværende bolig, hvis en efterlevende ægtefælle eller samlever ikke har behov for en plejebolig, eller hvis en efterlevende ægtefælle, som har behov for en plejebolig, bor i en bolig, der er egnet til to personer. Opsigelsesvarslet, som i det tidligere frikommuneforsøg på området var sat til 6 måneder, reduceres til 3 måneder.

Ældre Sagen mener, at der er tale om et meget vidtgående indgreb i den beskyttelse, som lejeloven hidtil har givet såvel lejere som efterlevende ægtefæller. Vi finder således, at et opsigelsesvarsel på blot 3 måneder er urimeligt i en situation, hvor der måske er tale om en enke eller enkemand, der, oven i sorgen over at have mistet en ægtefælle/samlever, indenfor få måneder kan stå overfor en tvungen flytning.

Ligeledes finder vi det dybt betænkeligt, at lejerens og evt. ægtefælle/samlevers beskyttelse undermineres i forhold til, at kommunen fx af hensyn til kapacitetsudnyttelse pludselig kan revurdere "hensigtsmæssigheden" af lejermålet i forhold til pleje og støtte. Det er i forvejen en stor omvæltning for ældre mennesker at flytte til en plejebolig, og at man derefter skal leve under det vilkår, at der kan være risiko for med relativt kort varsel at blive tvunget til fraflytning, hvis kommunen finder dette mest optimalt, er en meget usikker situation at befinde sig i. Selvfølgelig kan det at skulle flytte igen også være særdeles krævende for et ældre, svækket menneske, selv hvis kommunen yder flyttehjælp mv. Ældre Sagen mener således, at man bør fjerne denne lempelse af lejelovens bestemmelser. I stedet for muligheder for tvangsflytning bør man satse på positive incitamenter i form af at give den ældre et attraktivt tilbud og dernæst kun lade evt. flytning ske ad frivillighedens vej.

Udslusningsboliger i almene ældre- og ungdomsboliger

Ældre Sagen vil understrege vigtigheden af, at der tages hensyn til, at udslusningen ikke betyder, at der forekommer væsentlige gener for øvrige beboere i fx ældreboligbebyggelsen.

Øgede muligheder for at anvende personlige alarm- og pejlesystemer

Ældre Sagen finder det vigtigt at afsøge mulighederne for, hvorledes øgede muligheder for anvendelse af personlige alarm- og pejlesystemer kan medføre færre magtanvendelser, lavere medicinforbrug, mere tryghed og privatliv for borgeren og anvendelse af færre ressourcer på overvågning af enkelte borgere.

Vi afventer derfor en grundig evaluering af resultaterne mht. forsøg med at også at bruge alarm- og pejlesystemer indenfor rammerne af botilbuddet, plejehjemmet mv.

Brugen bør dog begrænses jf. forsøgsteksten til kun at iværksættes, hvis personen udsætter sig selv eller andre for at lide personskade, og forholdene i det enkelte tilfælde gør brugen af sådanne

systemer påkrævet for at afværge denne risiko. Det bør i evalueringen og kriterierne for forsøget også understreges, at anvendelsen af de omfattede teknologier sker med den forudsatte hensyntagen til såvel pligten til at drage omsorg for en borger samt hensynet til borgerens frihed, værdighed og selvbestemmelse.

En øget brug af alarm- og pejlesystemer bør derfor ikke indføres med henblik på fx at kunne nedskære antallet af personale og erstatte personlig bemanding med ekstern fjernovervågning e.l.

Situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning

Ældre Sagen vil understrege, at formålet med en sådan overvågning som anført bør være færre magtanvendelser, lavere medicinforbrug, mere tryghed og privatliv for borgeren og ikke fx formål om at skære ned på personalebemanding mv.

Da fx videoovervågning er et meget væsentligt indgreb i privatlivet, er det også afgørende, at der indhentes samtykke fra borgerens nærmeste pårørende eller værge, og at det udelukkende er korterevarende situationsbestemt overvågning og ikke kontinuerlig overvågning. Så vidt muligt bør man også søge at nå til klarhed om borgerens ønsker mht. teknologi på så tidligt et tidspunkt som muligt, før en fremadskridende mental svækkelse umuliggør tilsagn eller det modsatte.

Desuden bør der etableres et log-in system, som forhindrer, at uvedkommende kan få adgang til overvågningen, ligesom det skal være muligt at se, hvem og hvor længe der har været logget ind for at kunne forhindre evt. overskridelser af reglerne og misbrug.

Det foreslås, at der i rammerne for frikommuneforsøget mere præcist beskrives, hvad "tungtvejende grunde" for længerevarende overvågning indebærer, så der sættes tydelige grænser for en sådan praksis.

Overvågningen med video eller lignende bør også foretages med sådanne vinkler og billedudsnit, som er mindst indgribende i forhold til privatlivets fred.

Med venlig hilsen

Bjarne Hastrup
Adm. direktør

Fra Borgmesterens Afdeling

Dato 23-03-2017

Høringssvar fra Aarhus Kommune til forslag til Lov om frikommunenetværk

Aarhus kommunes høringssvar til Økonomi- og Indenrigsministeriets udkast til Forslag til Lov om frikommunenetværk af 24-02-2017.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet område:

Aarhus Kommune deltager i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger sammen med Favrskov, Høje-Taastrup, København, Randers og Roskilde Kommune. Kommunenetværket har indsendt fem konkrete ansøgninger med forslag til løsning af boligproblemstillinger. Der er foreslået såvel kortsigtede, midlertidige løsninger som varige løsninger.

Aarhus Kommune finder det beklageligt, at ansøgningerne om midlertidige boliger og billigt nybyggeri er afvist, og at kun mindre dele af netværkets øvrige ansøgninger imødekommes i denne lovgivningsproces. Begrundelsen for afvisningen af ansøgningerne er interne ministerielle arbejdsgrupper og planlagt lovgivning.

Frikommunenetværket kunne have afprøvet nye ideer og give erfaringer til arbejdsgrupperne og til den planlagte lovgivning. Særsomt i forhold til afvisningerne - men også i forhold til de få imødekommer, der er tale om - synes hjemlerne ikke tilpas runde eller fleksible til at kunne rumme forsøg, der kunne vise nye veje at gå eller afprøve i kommunerne.

Frikommunenetværkets overordnede budskab er, at der aktuelt ikke er tilstrækkelig fleksibilitet i lovgivningen til at

understøtte borgernes rehabilitering. Netværket har et ønske om at etablere forsøg med boliglovgivningen, så vi i kommunerne får langt bedre muligheder for at arbejde rehabiliterende i den boligmasse, vi råder over i dag. Det vil give større mulighed for at tænke social- og beskæftigelsesområdet sammen med boligområdet.

Aarhus Kommune anerkender de små skridt i den rigtige retning, som der er tale om i forhold til udslusningsboliger og deleboliger, men undrer sig over opsigelsesadgangen til plejeboliger, da ansøgningerne generelt handler om borgere i den erhvervsaktive alder. Konklusionen er, at der er tale om et meget spinkelt grundlag for at gennemføre forsøget. Aarhus kommune vil gerne fremhæve, at ansøgningsrunderne er ressourcekrævende. Aarhus Kommune vil derfor opfordre til, at kommunerne får reelle muligheder for at gennemføre forsøg med henblik på at kunne bidrage til en bedre opgaveløsning gennem effektiviseringer, regelforenklinger og bedre styring i kommunerne.